

இ ள ங் கே கா வா ச க ம்

[இரண்டாம் புத்தகம் - இரண்டாம் படிவம்]

முதற் பிரிவு

பேராசிரியர் **ப. முருகன், M. A.**

மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை

வித்துவான் துணிகை. உலகநாதன்

இந்து தியலாஜிகல் உயர்நிலைப் பள்ளி, சென்னை

புகஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்

135, பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை - 1

பதிப்புரிமை

முதற் பதிப்பு: நவம்பர், 1953

மறு பதிப்புக்கள் : மே 1954, ஜூன், 1955

*Approved by the Madras Text Book Committee for class use Vide Page 118
of Fort. St. George Gazette, supplement to Part I-B, dated 19-5-'54*

சாக்தி பிரஸ், சென்னை - 1.

முன்னுரை

' இளங்கோ வாசகம் ' என்னும் இந்நூல்வரிசை உரிமைபெற்ற நம் மாநில மாணவ மாணவியரின் தமிழ் வளம் கருதி வெளியிடப் பெற்றது. ஒவ்வொரு பாடமும் பன்முறை கூர்ந்து நோக்கி அரசியலாரின் பாடத் திட்டத்தின் சீரிய நோக்கம் சிறிதும் வழுவா வண்ணம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

' புதிய கல்விமுறைக் கேற்ற புதிய புத்தகம் வேண்டும் ' என்னும் ஆர்வம் மிக்கது இக் காலம். இந் நிலைக்குத் தகுந்தவாறு பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்தம் மனப்போக்கினை நன்கு உணர்ந்து அவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் வண்ணம் சொற்களை பொருட்சுவை நிரம்பிய கற்பனைகள், கதைகள், உரையாடல், நாடகம், வரலாறு, விஞ்ஞான வளர்ச்சி, வானொலிப் பேச்சு, கடிதம், கைத் தொழில் முதலிய பல துறைப் பாடங்கள் இந் நூல்வரிசையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அரசியலாரால் குறிப்பிடப்பட்ட குறட்பாக்களும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பியல்பாகும். உரைநடைப் பாடங்களும் செய்யுட் பாடங்களும் போதிய அளவிற்கு மேலும் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. மாணவர்தம் சுவைக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்பச் செய்யுள், உரைநடைப் பகுதிகளில் ஆசிரியர்கள் தம் விருப்பம்போல் வேண்டுவன வற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலில் வரும் தம் பாடல்களையும் பாடச் செய்திகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள இசைவு வழங்கிய கவிஞர்கட்கும் பதிப்பகத்தினருக்கும் பத்திரிகாசிரியர்கட்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நன்றி.

வருங்காலப் பெரியோர்களாகிய மாணவர் உலகத்துக்கு இந்நூல் காணிக்கையாகும். இதனை எங்கள் இனிய தமிழாசிரியர் தொழிலாளும், தலைமையாசிரியர்களும், பள்ளிக்கூடத் தலைவர்களும், மாவட்டக் கல்வி ஆணையாளர்களும் அன்புடன் ஏற்று இத்துறையில் எங்களுக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமளிப்பார்கள் என்னும் நம்பிக்கையுடையேம்.

ஆக்கியோர்

வ்யூருளடக்கம்

செய்யுட் பகுதி

எண்		பக்கம்
I.	கடவுள் வாழ்த்து	... 1
II.	நீதிப் பகுதி	
	1. ஆசாரக் கோவை	... 5
	2. நீதி வெண்பா	... 8
	3. திரிகடுகம்	... 11
	4. திருக்குறள்	... 14
III.	வரலாற்றுப் பகுதி	... 23
IV.	கதைப் பகுதி	
	1. நரிக்குட்டி	... 26
	2. பிள்ளையும் கிள்ளையும்	... 29
V.	வருணனைப் பகுதி	... 34
VI.	பலவகைப் பாடல்கள்	... 36

உரைநடைப் பகுதி

1.	அன்னை கஸ்தூரி	... 41
2.	தலை இருக்க வாலாடுமா?	... 48
3.	பார்க்க வேண்டாமா?	... 54
4.	'யானே அரசன், யானே கள்வன்!'	... 62
5.	மாடுகளை வளர்த்தல்	... 68
6.	ஒரு விநோத வழக்கு - I	... 75
7.	ஒரு விநோத வழக்கு - II	... 81
8.	இதுதான் 'பாங்கு'	... 87
9.	சர் ஜகதீச சந்திர போஸ்	... 94
10.	மாண்டவன் மீண்டான்	... 102
11.	பாலாற்றங் கரையில்	... 107
12.	நல்ல மருத்துவர்	... 115
13.	நான் சிறுவனாக இருந்தபோது	... 122

I. கடவுள் வாழ்த்து

தெய்வ முழக்கம்

உலகமெலாங் கடந்துகடந்
தொளிருமொரு தெய்வம் ;
உலகுதொறும் கலந்துகலந்
தோங்குவிக்கும் தெய்வம் ;
இலகுசரா சரமெல்லாம்
இயக்கிநிற்கும் தெய்வம் ;
இன்பறிவாய் அன்பருளாய்
என்றுமுள தெய்வம் ;
அலகிலொளி ஒலியாகி
அகிலஞ்செய் தெய்வம்.
அருங்கலையில் நடம்புரியும்
ஆனந்தத் தெய்வம் ;
பலசமய ஒருமையிலே
பயன்விளைக்கும் தெய்வம் ;
பழம்பொருட்கும் பழம்பொருளாம்
பழந்தெய்வம் பாரே.

1

—திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

சுந்தரனுபூதி

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே !

2

— அருணகிரிகாந்தர்

வில்லிபாரதம்

அருமறை முதல்வனை ஆழி மாயனைக்
கருமுகில் வண்ணனைக் கமலக் கண்ணனைத்
திருமகள் தலைவனைத் தேவ தேவனை
இருபத முளரீகள் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

3

—வில்லிபுத்தூரார்

ஞாயிறு வாழ்த்து

கடலிலே கோடி கோடிக்
கதிர்க்கைகள் ஊன்று கின்றாய்!
நெடுவானில் கோடி கோடி
நிறைசுடர்க் கைகள் நீட்டி
இடைப்படு மலையோ, காடோ,
இல்லமோ, பொய்கை, ஆரோ,
அடங்கநின் ஒளிஅ ளாவ
அமைந்தனை! பரிதி, வாழி!

4

பாரதிதாசனார்

தமிழ் வாழ்த்து

இன்னிசை யணிந்த பொன்னிளஞ் செல்வி
இனிமையே தன்பெய ரானாள்
மன்னுல கெல்லாம் வணங்கிடத் தக்க
பொதுமறை யருளிய வாணி
பன்மொழிக் குயர்ந்த தொன்மொழி யரசி
பரமனின் வரம்பெற்ற புதல்வி
தன்னிக ரற்ற தமிழெனும் அமுதத்
தாய்மல ரடிபணித் துய்வாம்.

5

—சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்

குறிப்புரை

1. திரு வி. கவியாணசுந்தரனார் தமிழ் மக்களால் தமிழ்ப் பெரியார் என்று பாராட்டப்பட்டவர். இவர் எம் மதமும் சம்மதமென்னும் சமரச நோக்குடையவர். இவர் பல்லாண்டுகளாகச் சென்னை இராயப்பேட்டையில் தங்கி இருந்து, மொழி, அரசியல், சமூகம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம், பெண்கள் உயர்வு முதலிய துறைகளில் சிறந்த பணிகள் ஆற்றினார். இவர்தம் இனிய உரைநடை நூல்களும், செய்யுள் நூல்களும் மாணவர்கள் படித்து இன்புறத் தக்கவை.

சரம் - அசையும் பொருள். அசரம் - அசையாப் பொருள். அலகில் - அளவில்லாத.

2. அருணகிரிநாதர் சிறந்த முருகனடியார். இவர் சந்தச் செய்யுட்கள் இயற்றுவதில் வல்லவர், திருப்புகழ் முதலிய தூல்கள் இவரால் இயற்றப்பட்டவை.

மரு - மணம். குகன் - முருகன்.

3. வில்லிபுத்தூராழ்வார் ஒரு வைணவ அடியார். இவர் தலைசிறந்த கவிஞர். மகாபாரதம் இவரால் தமிழில் இயற்றப் பெற்றது. இவர் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்.

ஆழி - சக்கரம். முகில் - மேகம். முளரி - தாமரை. இறைஞ்சி - துதித்து. பதமுளரி - திருவடிகளாகிய தமாரை. உருவகம்.

4. பாரதிதாசனார்தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த கவிஞர். இவர் பாரதியாரின் மாணவர். தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ் உணர்ச்சி, வீரம், அறிவு முதலியன ஊட்டும் வகையில் எண்ணிறந்த பாடல்களை இயற்றி வருகிறார். இவர் புதுவையில் வாழ்கிறார். இப் பாடல் அழகின் சிரிப்பு என்னும் நூலிலிருந்து தொகுக்கப் பெற்றது.

கதிர்க்கைகள் - கிரணங்களாகிய கைகளை, உருவகம். நெடுவான்-பெரியவானம். பொய்கை-குளம். பரிதி-சூரியன்.

5. சுத்தானந்த பாரதியார் பிறவியிலிருந்தே துறவியாக இருந்து மொழிப்பணியும் சமயப்பணியும் ஆற்றி வருகிறார். இவர் பல்லாண்டுகளாகப் புதுவை அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் தங்கி அறப் பணியாற்றி வந்தார். இவர் பாடல்கள் எளிமையும் இனிமையும் உடையவை.

பொதுமறை - திருக்குறள். தொன்மொழி - பழஞ்சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்மொழி. நிகர் - ஒப்பு. அற்ற - இல்லாத. உய்வாம் - துன்பமின்றி வாழ்வோம்.

வினாக்கள்

1. தெய்வத்தின் தன்மைகளைக் குறித்துத் திரு. வி. க அவர்கள் கூறுவதென்ன?
2. முருகனின் இயல்புகள் யாவை?
3. திருமகள் தலைவன் யார்? அவன் தன்மைகள் யாவை?
4. கதிரவனின் பரந்த ஒளியைப் பாரதிதாசனார் எவ்வாறு வருணிக்கின்றார்?
5. தமிழ் மொழியின் பெருமைகள் யாவை?

பயிற்சி

1. சராசரம், அன்பருள், தொன்மொழி, மலரடி, இளஞ் செல்வி - இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.
2. எதிர்ப்பதம் தருக: உரு, ஒருமை, இலதாய், கடந்து, பழமை.
3. முதற் செய்யுளின் திரண்ட பொருளை உரை நடைப்படுத்தி எழுதுக.

II. நீதிப் பகுதி

1. ஆசாரக் கோவை

நன்றி யறிதல், பொறையுடைமை, இன்சொல்லோ(டு)
இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை, கல்வியோ(டு)
ஒப்புர வாற்ற அறிதல், அறிவுடைமை,
நல்லினத் தாரோடு நட்டல், இவையெட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து. 1

நீராடும் போழ்சில் நெறிப்பட்டார் எஞ்ஞான்றும்
நீந்தார் : உமியார் : திகையார் : வினையாடார் :
காய்ந்த தெனினும் தலையொழிந் தாடாரே
ஆய்ந்த அறிவி னவர். 2

காலினீர் நீங்காமை உண்டிடுக : பள்ளியும்
ஈரம் புலராமை ஏறற்க : என்பதே
பேரறி வாளர் துணிபு. 3

கிடந்துண்ணார் : நின்றுண்ணார் : வெள்ளிடையு
[முண்ணார் :
சிறந்துமிக உண்ணார் : கட்டில்மே லுண்ணார் :
இறந்தோன்றும் தின்னற்க நின்று. 4

கிடக்குங்கால் கைகூப்பித் தெய்வந் தொழுது,
வடக்கொடு கோணம் தலைசெய்யார், மீக்கோள்
உடற்கொடுத்துச் சேர்தல் வழி. 5

பழியார் : இழியார் : பலருள் உறங்கார் :
 இசையாத நேர்ந்து காவார் : இசைவின்றி
 இல்லாரை எள்ளி இகழ்ந்துரையார் : தள்ளியும்
 தாங்கருங் கேள்வி யவர். 6

படிறும், பயனிலவும், பட்டி யுரையும்,
 வசையும், புறனும், உரையாரே என்றும்
 அசையாத உள்ளத் தவர். 7

—பெருவாயின் முள்ளியார்

குறிப்புரை

இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியார். இவர் கடைச் சங்க காலப் புலவர்.

1. பொறையுடைமை - பொறுத்துக் கொள்ளாதல். ஒப்புரவு - உபகாரம். நட்டல் - நட்புக்கொள்ளாதல்.

2. நெறிப்பட்டார் - நல்லவழியில் நடப்போர். எஞ்ஞான்றும் - எப்போதும். தினையார் - (தண்ணீரைக்) குடையமாட்டார். காய்ந்து - காய்ச்சலடித்தது. தலை ஒழிந்து - தலை நீங்க. ஆடார் - குளிக்கமாட்டார். ஆய்ந்த - ஆராய்ந்து தெளிந்த.

3. நீங்காமை - நீங்குவதற்கு முன் (கால் கழுவிய உடனே), புலராமை - உலராமல். ஏறற்க ஏறலாகாது. துணிபு - கொள்கை.

4. கிடந்து - படுத்து. வெள்ளிடையும் - வெட்ட வெளியிலும். இறந்து - அளவுக்கு மிஞ்சி.

5. கிடக்குங்கால் - படுக்கும்பொழுது, கோணம் - மூலைத் திக்குகள். வடகிழக்கு, வடமேற்கு முதலியன. தலை செய்யார் - தலையை வையார். மீக்கோள் - மேர்போர்வை. சேர்தல் - படுத்துக்கொள்ளாதல்.

6. எள்ளி - இழித்து. இல்லார் - ஏழைகள்.

7. படிறு - பொய். வசை - இகழ்ச்சி. புறன் - புறங் கூறுதல்.

வினாக்கள்

1. ஆசார வித்துக்கள் யாவை?
2. குளிக்கும்போது கவனிக்கவேண்டுவன யாவை?
3. பேரறிவாளர் கொள்கை யாது?
4. உண்ணும்போது என்னென்ன செய்யலாகாது?
5. படுக்கும்போது என்னென்ன கவனிக்க வேண்டும்?
6. சிறந்த கேள்விச் செல்வமுடையார் தன்மைகள் யாவை?
7. அறியாத உள்ளத்தவர் என்னென்ன உரையார்?

பயிற்சி

1. எஞ்ஞான்றும், தலையொழிந்து, பேரறிவாளர், இசைவின்றி, எள்ளி - இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.

2. இன்னாத, இன்சொல், நன்னிலம், இல்லார், வசை-இவற்றின் எதிர்ச் சொற்கள் கூறுக.

3. பொறை, தீனையார், ஆய்ந்த, இறந்து, கோணம், படிறு - இவற்றின் பொருள் கூறுக.

4. நன்றி + அறியல், ஒப்புரவு + ஆற்றல், தெய்வம் + தொழுது. காய்ந்தது + எனினும் - இவற்றைச் சேர்த்து எழுதுக.

5. 'ஆசாரக் கோவை' என்னும் தலைப்பில் நும் பாடப் பகுதியில் வந்துள்ள செய்யுட்களின் திரண்ட கருத்துக்களைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. நீதி வெண்பா

ஈக்கு விடந்தலையில் எய்தும் ; இருந் தேளுக்கு
வாய்த்த விடங்கொடுக்கில் வாழுமே;—நோக்கரிய
பைங்கணர வுக்குவிடம் பல்லளவே; தூர்ச்சனருக்கு)
அங்கமுழு தும்விடமே யாம். I

கொம்புளதற் கைந்து, குதிரைக்குப் பத்துமுழம்,
வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே;—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணில் தெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி. 2

சிறுணர்வோர் என்றுஞ் சிலுசிலுப்பர் ; ஆன்றமைந்த
முற்றுணர்வோர் ஒன்றும் மொழியாரே—வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்தின் ஓசை மிகுமே; விரிபசும்போன்
ஓண்கலத்தில் உண்டே ஒலி? 3

மனம்வேறு; சொல்வேறு; மன்னுதொழில் வேறு ;
வினைவேறு பட்டவர்பால் மேவும்—அனமே,
மனமொன்று; சொல்லொன்று; வான்பொருளும்ஒன்றே
கனமொன்று மேலவர்தங் கண். 4

வாககுநயத் தாலன்றிக் கற்றவரை மற்றவரை
ஆக்கைநயத் தாலறிய லாகாதே—காக்கையொடு
நீலச் சிறுகுயிலை நீடிசையா லன்றியே
கோலத் தறிவருமோ? கூறு. 5

உத்தமர்தாம் ஈயுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே ;
மத்தமர்தாம் தெங்குதனை மானுவரே ;—முத்தலரும்
ஆங்கமுகு போல்வர் அதமர் ; அவர்களே
தேங்கதலி யும்போல்வர் தேர்ந்து. 6

கல்லார் பலர் கூடிக் காதலித்து வாழினும்நூல்
வல்லான் ஒருவனையே மானுவரோ?—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீன் இலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா ஆமோ? விளம்பு.

7

—ஒளவையார்

குறிப்புரை

பற்பல நீதிகளைக் கூறும் வெண்பாக்களால் ஆகிய
நூலாகையால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. இதனை இயற்
றியவர் ஒளவையார். சிலர் இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்
இன்னார் என்று விளங்கவில்லை என்றும், இந்நூல் 'நீதி
சாத்திரம்' முதலிய வடமொழி நூல்களின் மொழி
பெயர்ப்பு என்றும் கூறுகின்றனர்.

1. இருந்தேள் - பெரிய தேள். வாய்த்த - பொருள்
திய. பசுமை + கண் = பைங்கண். தூர்ச்சணர் - தியோர்.
அங்கம் - உடம்பு.

2. வெம்புகரி - கோபிக்கின்ற யானை. வம்பு செறி -
கொடுமை நிறைந்த. நெறி-முறை.

3. ஒண்கலம் - ஒள்ளிய பாத்திரம். சிலுசிலுப்பர் -
படபடத்துப் பேசுவர்.

4. மனம் - எண்ணம். வினைவேறுபட்டவர் - தீவினை
யுடையோர். வான் பொருள் - சிறந்த பொருள். கனம் -
பெருமை.

5. வாக்கு நயம் - சொல்லினிமை. நீடு - நீண்ட.
ஆக்கை நயம் - வடிவத்தின் தன்மை.

6. மானுவர் - ஒப்பர். அதமர் - அற்பர். முத்து
அவரும்-முத்தைப்போல் மலருகின்ற. கமுகு-பாக்குமரம்.
தேங்கதவி - இனிய வாழை மரம்.

7. அல் ஆரும்-இரவில் திதான்றுகின்ற. எண்ணிலா
வான் மீன் - அளவில்லாத நட்சத்திரங்கள்.

வினாக்கள்

1. 'எவ்வெவற்றுக்கு எங்கெங்கே விடம் உண்டு.
2. 'தீயாரைத் தூரத்தில் காணும்போதே நீங்குவது கல்லது' ஏன்?
3. வெண்கலமும், பொற்கலமும் போன்றார் யார்? எப்படி?
4. தீயோரிடத்தும் மேலோரிடத்தும் காணப்படும் தன்மைகள் யாவை?
5. கற்றாரையும் கல்லாரையும் அறிவது எப்படி? எவைபோல?
6. உத்தமர், மத்திமர், அற்பர் தன்மைகள் யாவை?
7. 'கல்லார் பலர் சேரினும் கற்றார் ஒருவருக்கு ஒப்பாகார்?—இதற்குக் காட்டப்பட்ட உவமையை விளக்குக.

பயிற்சி

1. ஆறும் செய்யுளின் எழுவாய்ப் பயனிலை செயப்படு பொருள்களை எடுத்து எழுதுக.
2. பைங்கண், நோக்கரிய, சிறு குயில், முத்தலரும், அல்லாரும்—இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.
3. நீதி வெண்பாவில் குறிப்பிடப்பட்ட அற்பர் தன்மைகளையும், உத்தமர் தன்மைகளையும் தனித்தனிக் கட்டுரைகளாகப் பிரித்து எழுதுக.
4. நீதிவெண்பாச் செய்யுட்களில் உள்ள கருத்துக்கள் அடங்கியனவாக நுமக்குத் தெரிந்த பழமொழிகளைக் கூறுக.

3. திரிகடுகம்

கணக்காயர் இல்லாத ஊரும், பிணக்கறுக்கும்
முத்தோரை இல்லா அவைக்களனும்,—பாத்துண்ணும்
தன்மை யிலாளர் அயலிருப்பும், இம்முன்றும்
நன்மை பயத்த வில. 1

மண்ணின்மேல் வான்புகழ் கட்டானும், மாசில்சீர்ப்
பெண்ணினுள் கற்புடையாள் பெற்றானும்—உண்ணுநீர்
கூவல் குறைவின்றித் தொட்டானும், இம்முவர்
சாவா உடம்பெய்தி னார். 2

வருவாயுள் கால்வழங்கி வாழ்தல், செருவாய்ப்பச்
செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை,—எய்தப்
பலநாடி நல்லவை கற்றல், இம் முன்றும்
நலமாட்சி நல்லவர் கோள். 3

தன்னை வியந்து தருக்கலும், தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்,—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையும், இம்முன்றஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை. 4

வைததனை யின்சொல்லாக் கொள்வானும், நெய்பெய்த
சோறென்று கூழை மதிப்பானும்,—ஊறிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானும், இம்முவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டு வாழ்வார். 5

அருளினை நெஞ்சத் தடைகொடா தானும்,
பொருளினைத் துவ்வான் புதைத்துவைப் பானும்,
இறந்தின்னா சொல்லகிற பானுயிம் முவர்
பிறந்தும் பிறந்திலா தார். 6

ஈதற்குச் செய்க பொருளை, அறநெறி
சேர்தற்குச் செய்க பெருநூலை,—யாதும்
அருள் புரிந்து சொல்லுக சொலை, யிம் மூன்றும்
இருள்உலகம் சேராத வாறு:

7

—நல்வாதனார்

குறிப்புரை

சக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்னும் மூன்று பொருள்
களால் ஆகிய காரமான மருந்து ஒருவர் உடல் நோயை
மாற்றி இன்பம் புரிவதுபோல ஒவ்வொரு பாட்டிலும்
அமைந்த மும்மூன்று கருத்துக்களும் உள நோயாகிய அறி
யாமையைப் போக்கி நன்மை புரிவதால் இந்நூலுக்குத்
திரிகடுகம் என்று பெயர். இந் நூலாசிரியராகிய நல்லாத
னார் வைணவ சமயத்தவர். இவர் இற்றைக்கு 1,800
ஆண்டுகட்டு முற்பட்டவர்.

1. கணக்காயர் - ஆசிரியர். பிணக்கு - மாறுபாடு.
பாத்து - பகுத்து.

2. வான் புகழ் - சிறந்த புகழ். நட்டான் - நிலை
நிறுத்தியவன். கூவல் - கிணறு. தொட்டான் - தோண்
டியவன்.

3. கால் - கால் பகுதி. செரு - போர்.

4. தருக்கல் - செருக்குக் கொள்ளுதல். கொள்ளே -
வீணாக. முன்னிய - முற்பட்ட. வெல்கும் - விரும்பும்.

5. நெய் பெய்த - நெய் ஊற்றப் பெற்ற. நாடா -
விரும்பாத. ஊறிய - ஊறும்படியான. கைப்பு - கசக்கின்ற
பொருள். மெய்ப்பொருள் - உண்மையான பரம்பொருள்.

6. துவ்வான் - அனுபவியாமல். இறந்து - தன்
நிலைகடந்து.

7. செய்க - தேடவேண்டும். பெருநூல் - பெருமை
யாகிய நூல். இருள் உலகம் - நரக உலகம்.

வினாக்கள்

1. நன்மை பயவாதவை எவை?
2. சாவா உடம்பை எய்துபவர் யாவர்?
3. நல்லவர் கொள்கைகள் யாவை?
4. செல்வத்தை அழிக்கும் படைகள் எவை?
5. மெய்ப்பொருள் கண்டு வாழ்பவர் யாவர்?
6. பிறந்தும் பிறவாதவர் யாவர்?
7. நரகத்திற் சேராமைக்கு என்னென்ன செய்தல் வேண்டும்?

பயிற்சி

1. குறைவின்றி, பயத்தல், வழங்கி, முன்னிய, மாட்சி, மெய்ப்பொருள் - இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துக் கூறுக.
2. பிணக்கு, சிறுமை, வாழ்வார், சாவா, கைப்பு, செய்க - இவற்றின் எதிர்ப்பதங்கள் சொல்லுக.
3. அயலிருப்பு, குறைவின்றி, உடம்பெய்தினார், சிறப்புடைமை, பல் பொருள், அறநெறி - இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.
4. பொருள் கூறுக:—கணக்காயர், பாத்துண்ணும், கூவல், செரு, வெஃகும், இருளுவகம்.
5. திரிகடுகச் செய்யுட் பகுதியை எங்கள் சொந்த வாக்கியங்களில் உரைநடைப் படுத்தி எழுதுக.

4. திருக்குறள்

(அரசியலாரால் குறிப்பிடப் பெற்றவை)

- தனக்குவமை இல்லாதான். தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 1
- அறத்தான் வருவதே இன்பம் ; மற்றெல்லாம்
புறத்த ; புகழும் இல். 2
- ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். 3
- அன்பின் வழிய(து) உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 4
- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ? ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 5
- அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன் அமர்ந்து
நல்விருந்(து)ஓம்புவான் இல். 6
- பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ; ஒருவற்(கு)
அணிஅல்ல ; மற்றுப் பிற. 7
- காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறி(து) எனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 8
- வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் ; பேணிப்
பிறவும் தம்போல் செயின். 9
- எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் ; அவருள்ளும்
செல்வார்க்கே செல்வம் தகைத்து. 10
- ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை ; இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். 11

- ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை : இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 12
- ஒறுத்தார்க்கு(கு) ஒருநாளை இன்பம் : பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். 13
- அழுக்கா(று) என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 14
- அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
சிறன் அறிந்(து) ஆங்கே திரு. 15
- பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் : நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்று தவர். 16
- இலன் என்று தீயவை செய்யற்க ; செய்யின்
இலன் ஆகும் மற்றும் பெயர்த்து. 17
- பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயன்உடை யான்கட் படின. 18
- ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திறக்கும் வன்க ணவர். 19
- ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல(து)
ஊதியம் இல்கை உயிர்க்கு. 20
- வான்உயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் ? தன்நெஞ்சம்
தான் அறி குற்றப் படின. 21
- உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே ; பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். 22
- எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 23

- மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் ; தீய
பிறத்தல் அதனால் வரும். 24
- பிறர்க்கு) இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமே வரும். 25
- அஞ்சாமை, ஈகை, அறி(வு), ஊக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தற்கு) இயல்பு. 26
- கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் ; முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். 27
- தொட்டனைத்(து) ஊறும் மணற்கேணி ; மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்(து) ஊறும் அறிவு. 28
- அரங்(கு)இன்றி வட்(டு)ஆடி அற்றே றிரம்பிய
நூல்இன்றிக் கோட்டி கொளல். 29
- எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க : அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 30
- அறிவுடையார் ஆவ(து) அறிவார் ; அறிவிலார்
அஃ(து)அறி கல்லா தவர். 31
- தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்றம் ஆகும் இறைக்கு? 32
- தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை. 33
- மனத்தான் ஆம் மாந்தர்க்கு) உணர்ச்சி ; இனத்தானும்
இன்னான் எனப்படும் சொல். 34
- பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின். 35

- கொக்(கு)ஒக்க கூம்பும் பருவத்து ; மற்றதன்
குத்(து)ஒக்க சீர்த்த இடத்து. 36
- நெடும்புன லுள் வெல்லும் முதலை ; அடும்புனவின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. 37
- பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 38
- பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்(கு)உடையார் மாநிலத் தில். 39
- அரியவென்(று) ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின். 40
- வேலன்று வென்றி தருவது; மன்னவன்
கோல்; அதுஉம் கோடா(து) எளின். 41
- துளியின்மை ஞாலத்திற்(கு) எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு. 42
- உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள் உடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 43
- மடிமை குடிமைக்கண் தங்கிற்றன் ஒன்றூர்க்(கு)
அடிமை புகுத்தி விடும். 44
- அருமை உடைத்தென்(று) அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். 45
- இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்(பு) என்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 46
- வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோ(டு)
ஐந்துடன் மாண்ட(து) அமைச்சு. 47
- பழிமலைந்(து) எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிகல் குரவே தலை. 48

- எண்ணிய எண்ணியாங்(கு) எய்துப; எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின். 49
- குழ்ச்சி முடிவு துணி(வு) எய்தல்; அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. 50
- அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். 51
- தள்ளா வினாயுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு. 52
- பிறைநீர நீரவர் கேண்மை; பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. 53
- மருவுக மாசற்றார் கேண்மை; ஒன்(று) ஈத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு. 54
- அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 55
- மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 56
- மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர்; கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர். 57
- அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ(டு)
ஐந்துசால்(பு) ஊன்றிய தூண். 58
- குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. 59
- இரவார் இரப்பார்க்கொன்(று) ஈவர்; கரவாது
கைசெய்துண் மாலையவர். 60

குறிப்புரை

சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இனியது திருக்குறள். இது எல்லோருக்கும் எக்காலத்துக்கும் பொதுவான நீதிகளைக் கூறும் நூலாகும். இது குறுகிய செய்யுட்களால் அரிய கருத்துக்களைக் கூறும் நிறம் உடையது இதனை இயற்றிய திருவள்ளுவர் சென்னையில் உள்ள மயிலாப்பூரில் தோன்றினார். இவர் தந்தையார் பகவன். தாயார் ஆதி. இவர் நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்டார். இவர் கடைச் சங்க காலத்தவர்.

1. உவமை - ஒப்பு. தாள் - திருவடிகளை. மாற்றல் - போக்குதல்.

2. மற்று எல்லாம் - அரத்தாலன்றி வரும் இன்பங்க ளெல்லாம். புறத்த - வேறானவை (துன்பமாகும்).

3. ஈன்ற - பெற்ற. சான்றோன் - அறிவில் பெரியோன்.

4. இலார் - இலாதவர். போர்த்த - மூடிய.

5. தாழ் - தாழ்ப்பாள். ஆர்வவர் - அன்று காட்டப் பெற்றவர். புள் கண்ணீர் - கண்களிலிருந்து வரும் சிறிய நீர்த்துளிகள்.

6. அகன் - அகம். முகன் - முகம், போலிகள். இல் - வீடு. செய்யாள் - இலக்குமி.

7. அணி - நகை. பிற - பொன்னாலும் மணியாலும் ஆன நகைகள்.

8. ஞாலத்தின் - உலகைவிட. மாண - மிகவும்.

9. வாணிகம் - வியாபாரம் - பிறவும் - மற்றவர் பொருளும்.

10. தகைத்து - சிறந்த தன்மையுடையது. பணிதல் - அடக்கமாக இருத்தல்.

11. குடிமை - குடிப்பிறப்பு. இழுக்கம் - ஒழுக்கம் தவறுதல்.

12. எய்துவர் - அடைவர். எய்தா - அடையத்தகாத்.
13. ஒருத்தார்க்கு - தண்டித்தவர்களுக்கு. பொன்றும் - அழியும். துணையும் - வரையில்.
14. அழுக்காறு - பொருமை. பாவி - பாவிக்குணம். செற்று - அழித்து. தீ உழி - நரகம். உய்த்துவிடும் - தள்ளிவிடும்.
15. அறன் - அறம், போலி. வெஃகா - விரும்பாத, திறன் - வகை. திரு - செல்வம்.
16. நகை - இனிமையாக, ஆடல் - கொள்ளுதல். தேற்றாதவர் - அறியாதவர்.
17. இலன் - ஏழை. மற்றும் பெயர்த்து - மேலும் மேலும்.
18. நயன் - உதவி. படின் - இருப்பின்.
19. தாம் உடைமை - தம் செல்வம். வன்கணவர் - கருணை யற்றவர்.
20. இசை - புகழ். ஊதியம் - பயன்.
21. படின் - பொருந்தினால். எவன் செய்யும்? - என்ன பயனைச் செய்யும்?
22. உள்ளலும் - நினைத்தலும். கள்வேம் - வஞ்சிப்போம்.
23. சான்றோர் - அறிவிற் சிறந்தோர். பொய்யா - பொய்யாத.
24. வெகுளி - சினம். யார் மாட்டும் - எவரிடத்தும் அதனால் - அக்கோபத்தால்.
25. முற்பகல் - முன்னே. பிற்பகல் - பின்னே. இன்னுதுன்பம்.
26. ஊக்கம் - மன எழுச்சி. எஞ்சாமை - குறையாமை.
27. கண் உடையார் - கண்ணை உடையவர். கற்றோர் கண் உடையவர்; கல்லாதவர் புண்ணுடையவர் என்பது கருத்து.

28. தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவு. கற்றனைத்து - படித்த அளவு. கேணி - ஊற்று. ஊறும் - சுரக்கும்.
29. அரங்கு - கூடம். வட்டு வட்டமாகிய ஆடும் கூட்டம். கோட்டிகொளல் - சபையில் பேசல்.
30. ஆன்ற - நிறைந்த. அனைத்தானும் - அவ்வளவு சிறியதாயினும்.
31. அறிவுடையார் - அறிஞர். ஆவது-பின்னால் வருவது. கல்லாதவர் - படிக்காதவர்.
32. காண்கிற்பின்-காணின். இறைக்கு-தலைவனுக்கு.
33. தமர் - உறவினர். வலிமையுள் - பலத்துள்.
34. உணர்ச்சி-அறிவு. இன்னான்-இப்படிப்பட்டவன்.
35. பீலி - மயிலிறகு. சாகாடு - வண்டி.
36. கூம்பும் பருவம் - அடங்கி இருக்கும் காலம். சீர்த்த இடத்து - சமயம் வந்த போது.
37. நெடும்புனல் - ஆழமான நீர். அடும் - கொல்லும்.
38. ஏனை - மற்ற. கருமம் - செயல். கட்டளைக்கல் - பொன்னின் மாற்று உரைக்கும் கல். சிறுமை - தாழ்மை.
39. பேணன் - வீரும்பான். மருங்கு - அண்மை. இல் - இல்லை.
40. பொச்சாவா - மறவாத. போற்றி - எண்ணி.
41. வென்றி - வெற்றி. கோல் - ஆட்சி. கோடாது - கொடுங்கோல் ஆகாமல்.
42. ஞாலம் - உலகம். துளி - மழைத்துளி. அளி - அருள். எற்று - எத்தன்மை உடையது.
43. உள்ளம் - முயற்சி.
44. மடிமை - சோம்பல். ஒன்றார் - பகைவர்.
45. அசாவாமை - மனம் தளராமை.
46. இடுக்கண் அழியாமை - துன்பத்திற்கு வருந்தாமை. விழையான் - வீரும்பாதவனாக. இலன் - இல்லை.

47. வன்கண் - உறுதியான தன்மை. ஆள்வினை - முயற்சி. மாண்டது - மாட்சிமை உடையது.
48. மலைந்து - மிகுந்து. ஆக்கம் - செல்வம். நல்குரவு - வறுமை. கழி - மிக.
49. திண்ணியர் - மன உறுதியுடையவர். எய்துப - அடையவர்.
50. குழ்ச்சி - ஆலோசனை.
51. பளிங்குபோல் - கண்ணாடிபோல். கடுத்தது - தோன்றியது.
52. தள்ளா - தவறாத. விளையுள் - விளைவு. தக்கார் - அறவோர்.
53. நிறை - முழுமை. நீர - தன்மையான. கேண்மை - நட்பு. பேதையர் - மூடர். பின் - தேய்பிறை.
54. மருவுக - கொள்க. மாசு - குற்றம். ஒருவுக - தள்ளுக.
55. குடி - நற்குடி. குன்றுவ - இழந்தவை. அடுக்கிய - பல.
56. நீப்பின் - நீங்கினால். மா - மிருகம். அன்றார் - போன்றவர். நீப்பர் - விடுவர்.
57. மேல் அல்லார் - தாழ்ந்தோர். மேல் - உயரிய இடம். கீழ் அல்லார் - உயர்ந்தோர். கீழ் - தாழ்ந்த இடம்.
58. நாண் - அச்சம். ஒப்புரவு - உபகாரம். கண்ணோட்டம் - தாட்சண்யம். சால்பு - பெருந்தன்மை.
59. குடி - குடிமை. சுற்றமா - சுற்றமாக. உலகு - உலக மக்கள்.
60. இரவார் - யாசிக்க மாட்டார். கரவாது - ஒளிக்காமல். ஊண் மாலையவர் - உண்பவர்.

III. வரலாற்றுப் பகுதி

கட்ட பொம்மு கும்மி

ஆரும் அறியாம லேயிருக்க அந்த
சாமத்தில் பிற்கட்டுக் காலன் துரை
வீர நகரெனும் பாஞ்சைப் பதிதனை
வெல்லலாம் என்று வீரைந்தடைந்தான். 1

முகை பிடுங்கி உயிர்குடிப்பான் கட்ட
பொம்மு முரசம் முழங்கு வித்தான் :
வேகை விடியட்டும் பிரங்கி குண்டிட்டு
வேரறுப்போ மென்று காலன எண்ணி, 2

நேரும் குதிரை அணி யணியாய் வைத்து
நீளிட்ட செண்டாக கொடியும் நட்டுக்
காரும் கடல்போல் நிறைந்த பட்டாளங்கள்
கம்மென் றிருந்த விடியு மட்டும் 3

மாமன் கெடிவேட்டுர் நாயக்க ருடன்வடி
வாளுடை வீரர் சிலர் திரண்டு
சோமன் செகவீர ராமக கட்டபொம்மைச்
சூழ்ந்து படைநிலை சோர்ந்து சொன்னார். 4

அப்படி அன்னவர் சொன்னவுடன் ஆண்ட
கட்ட பொம்மு துரை திட்ட மதாய்
முப்புரம் எரித்த ஈசுரன் ஈன்ற
முருகன் நமக்குத் துணையுண்டென்றார். 5

- ‘கற்பித்’ வன் நம்மைக் காப்பானென் நேகதை
 சொல்லுவார் நல்லோர் பெரியோர்கள் :
 சுப்ரமண் யத்தெய்வம் உண்டு நமக்குத்
 துணைசெய்யும் சக்கம்மா தேவியுமே. 6
- ‘ஏகச் சமுத்திரம் என்படை என்சனம்
 இல்லையென்ற வந்தான் காலன் துரை?
 சாகத்து ணிந்தவ னுக்குச்ச முத்திரம்
 தன்முழங் காலள வென்றுரைப்பார், 7
- நூறுக்கெழுதி முகித்த பிரமன் பின்
 ஆறுக் கெழுது வானே அழித்து?
 போருக்கு வந்தவர் பாருக் கிரையாகப்
 போன்றிட வென்று புகழ்கொள்ளுவேன். 8
- தோடாய மாக இருக்கின்றேன் என்றல்லோ
 தொங்கலில் பிற்கட்டு காலன் வந்தான்?
 நாடாமல் பட்டாளம் ஓட அடித்துமே
 நாட்டில் திசைக்கம்பம் நாட்டுகிறேன். 9
- காலனைக்கொல்கிறேன்; பிற்கட்டை வெல்கிறேன்;
 கண்ட துண்டப் படை பட்டு விழ
 மூலப லச்சண்டை வாய்ந்தது போல்சக
 தேவிமுன் னிற்க அடித்தொழிப்பேன். 10

குறிப்புரை

நம் நாட்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து 1857-இல் வட இந்தியாவில் சிப்பாய்க் கலகம் என்று ஒரு பெரும் போர் நடந்தது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அப்போர் கடப்பதற்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உரிமை

உணர்ச்சிகொண்டு வெள்ளையரை எதிர்த்த வீரன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பாஞ்சாலக்குறிச்சியை ஆண்ட கட்டபொம்மன் என்னும் பாளையக்காரன். ஆங்கிலேயர் அவனைக் கயத்தாறு என்னுமிடத்தில் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றனர். அவ்வீரன் வெள்ளையர் முற்றுகையைத் தன் மாமன் மூலம் அறிந்து கூறிய வீரவுரைகள் நம் பாடப் பகுதியில் வந்துள்ளன.

அத்த சாமம் - நள்ளிரவு. பாஞ்சைப்பதி - பாஞ்சாலக் குறிச்சி என்னும் ஊர். வடி - கூர்மையாக்கப்பட்ட. முப்புரம்-திரிப்புரம், மூன்று மதில்கள். கற்பித்தவன் - படைத்தவன். சங்கம்மாதேவி-கட்டபொம்மன் வழிபடும் தெய்வத்தின் பெயர். பொன்றிட-அழிய. தோடாயமாக - இளைத்தவன்போல. திசைக்கம்பம் - வெற்றிக்கம்பம். தொங்கலில் - முடிவில்.

வினாக்கள்

1. இப்பாடலில் வந்திருக்கும் பழமொழிகளை எடுத்து எழுதுக.
2. பாஞ்சாலக்குறிச்சியீது படையெடுத்துச் சென்றவர் யார்?
3. பிற்கட்டுகாலன் வருகையை அறிந்து கட்டபொம்மன் கூறிய வீர உரைகளைக் தொகுத்து எழுதுக.
4. கட்டபொம்மன் வழிபடும் கடவுளர் யாவர்?

பயிற்சி

கீழ்வரும் சொற்களை வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக :

1. வேறுப்போம், கம்மென்று, கண்டதுண்டமாக, தோடயமாக, தொங்கலில்.
2. இப்பாடற் பகுதியை உரைநடைப்படுத்தி எழுதுக.

IV. கதைப் பகுதி

1. நரிக்குட்டி

- குட்டிகள் இரண்டுடைக் கொடிய கேசரி
பெட்டையை நோக்கியுன் பிள்ளை கட்டுணைத்
தட்டற ஈசுவன் தனிவி டாது நீ
மட்டறும் அன்பினால் வளர்த்தி யாலென்றே. 1
- உறுமுண(வு) அளித்துவாழ் நாளில் ஓர்நினம்
சிறுநரிக் குட்டியைப் பற்றிச் சென்றிதைக்
கறியெனக் கொள்கவென்(று) அளிப்பக் கண்டிது
பெறுமழ குடைத்தெனப் பெட்டை யெண்ணியே. 2
- குறியதங் குட்டிக ளோடுங் கூட்டியே
நறியலுன் உணவினைத் தந்து நாடொறும்
பிரிவற வளர்த்திட வளர்ந்த பின்னொர்நாளர்
அறிவுறு மூன்றுமங் கடவி புக்கவே. 3
- நண்ணியோர் கரிதனை நரியின் குட்டிதான்
கண்ணுற நோக்கியே ஓடக் கண்டிடம்
அண்ணிமற் றிரண்டும்பின் னாதனை நோக்கியே
ஒண்ணுமோ ஓடுதல் உனக்கென் றேசலும். 4
- நரிபெறு குட்டியும் வலியி னான்மிகப்
பெரியனென் றறுகலாம் புரியப் பின்பிதைப்
பரிவொடு வளர்த்தபெண் சிங்கம் பார்த்திது
தெரிவிலா துரைத்தனை செய்தி கேளொனா. 5
- “ நீயொரு சம்புவின் குட்டி நின்னைநான்
மாய்விலென் குட்டிக ளோடும்வ ளர்த்தனன்
தியசின் குலந்தனைத் தெரியி னென்மகார்
காய்வரென் றுரைத்தலுங் கடிதின் நீங்கிற்றே. 6

குறிப்புரை

இப் பாடல் வீரமார்த்தாண்ட தேவர் எழுதிய பஞ்ச தந்திரப் பாடலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்நூலில் வீர மார்த்தாண்ட தேவர் ஐந்து உபாயங்களை அமைத்துக் கதைப் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவர் எல்லோருக்கும் எளிதாக விளங்கும் வண்ணம் கவி இயற்றுவதில் வல்லவர். நட்பின் பேறு, நட்புப் பிரித்தல், அடுத்துக் கெடுத்தல், நன்மைக்குத் தீமை, ஆராயாது செயல் ஆகிய இவை ஐந்து தந்திரங்களாகும். பஞ்சதந்திரப் பாடல் கதைகளை யெல்லாம் வித்துவான் தாண்டவராய முதலியார் என்பவர் உரைநடையில் எழுதியுள்ளார்.

1. கேசரி - சிங்கம். உணு - உணவு. தட்டற - தடையின்றி. மட்டறு - அளவற்ற.

2. உறு - தகுந்த. அளிப்ப - கொடுக்க. பெட்டை - பெண் (சிங்கம்)

3. குறிய - சிறிய. நறிய - வாசனை தங்கிய. ஊன் - மாமிசம். பிரிவற - விட்டு நீங்காது. அடவி - காடு. புக்க - புகுந்தன.

4. நண்ணி - அடைந்து. கரி - யானை, கண்ணுற - கண்கள் பொருந்த. அண்ணி - நெருங்கி. ஒண்ணுமோ? - தகுமோ? ஏசலும் - ஏளனஞ் செய்ய.

5. வலியினால் - ஆற்றலினால். உறு - பொருந்திய. கலாம் - கலகம். புரிய - செய்ய. பரிவு - அன்பு. தெரிவி லாது - அறியாமல்.

6. சம்பு - நரி. மாய்வுஇல் - அழிவு இல்லாத. மகார் - குழந்தைகள். காய்வர் - கோபிப்பர். கடிதின் - விரைவில்.

வினாக்கள்

1. ஆண் சிங்கம் தன் பெட்டையை நோக்கிக் கூறியது யாது?
2. ஒருநாள் ஆண் சிங்கம் என்ன கொண்டு வந்தது? பெண் சிங்கத்தை நோக்கி என்ன கூறிற்று?
3. காட்டுக்குச் சென்ற குட்டிகள் கண்டதென்ன?
4. நரிக்குட்டி என்ன செய்தது?
5. பெண் சிங்கம் கூறியது யாது?
6. இக் கதையினால் நீ அறிவது யாது?

பயிற்சி

1. இக் கதையை நும் சொந்த நடையில் அமைத்து எழுதுக.
2. இவ் வரலாற்றை நரிக்குட்டியே கூறுவதுபோல உரைநடையில் மாற்றி எழுதுக.
3. இப்பாடத்தில் உள்ள பெயரெச்சம், விணையெச்சம், விணமுற்றுக்களை எடுத்து எழுதுக.
4. இப்பாடத்தில் உள்ள பெயர்ச்சொற்களை எடுத்து அவை, பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்—இவற்றில் இன்னின்ன வகையைச் சேர்ந்தவை என்று பிரித்து எழுதுக.



2. பிள்ளையும் கிள்ளையும்

பிள்ளை

‘தேன்பழச் சோலை பயிலும் சிறுகிளியே !
வான்பழித் திங்ஙனே வாராயோ—யான் செய்த
பொனனான கூட்டிற் புருந்து மகிழ்வுடனே
என்னோடு வாழ்வாய் இனிது.

1

கிள்ளை

என்றன் வரவை எதிர்நோக்கு நற்பிள்ளாய் !
தென்ற லுலவு தருவிட்டு—நின்றன்
பொலன்கூட்டில் தங்கிப் புழுங்கி வருந்தல்
நலமாமோ வென்னோ நவில் ?

2

பிள்ளை

கொய்யாப பழமுண்டு ; கொவ்வைக் கனியுண்டு ;
 தூய்யநற் பாலும் தெளிதேனும்—பையவே
 இன்ன பலவுண்டே என்னோடினி திருந்தால்
 என்னை வுனக்கே இடர் ?

3

கிள்ளை

கொய்யாப் பழம்வேண்டேன் ; கொவ்வைக் கனி
 [வேண்டேன் :
 தூய்யதேன் பாலும் சுவைபாரேன்—செய்யவிப்
 பூங்காவி லுள்ளநற் றீங்கனிக ளுண்டாலே
 ஒங்குமே உள்ள வுவப்பு.

4

பிள்ளை

மெத்தென வேயுனக்கோர் மென்மலர்ப் பள்ளிதனைச்
 சித்தஞ்செய் துள்ளேன் சிறுகூட்டில்—நித்தம்
 இனிய மொழிக ளிசைத்துமே யென்னை
 நனிமகிழ்ச் செய்வாய் நயந்து.

5

கிள்ளை

மெத்தென வேயெனக்கோர் மென்மலர்ப் பள்ளிதனைச்
 சித்தஞ்செய் தாயிச் சிறுபொந்தில்—எத்தினமும
 வாடாத பஞ்சின லானவென் கூட்டிற்கே
 ஈடாமோ வென்ன இயம்பு ?

6

பிள்ளை

என்தம்பி, என்னண்ணன், எல்லாருஞ் சேர்ந்துன்றன்
 இன்சொல் லினைக்கேட் டினிதிருப்போம்—நன்றாக
 எங்கள் குழுவினரோ டென்றும் வினாயாடித்
 தங்குவா யிக்கூட்டில் தான்.

7

கிள்ளை

உங்கள் குழுவின் ரோ டோடி விகாயாடின்
எங்கள் பெற்ற ரோர்க ளெனைக்காணு—திங்குமங்கும்
தேடித் திரிந்து தியங்குவ ராதலால்
நாடி யுமைச்சேரேன் நான்.

8

பிள்ளை

பச்சைக் கிளியே, பனிக்காலம் வந்துற்றால்
இச்சைகொண் டெவ்விடத்தே யேசுவாய்?—அச்சமே
தாங்கிக் குளிரால் தவித்துப் பலவிடத்தும்
ஏங்கியென் செய்வாய் இனி?

9

கிள்ளை

பண்ணார் மொழிப்பிள்ளாய்! பண்புள் ளவென் னிறக்கை
தண்ணார் குளிரையுடன் தாங்காதோ?—நண்ணுபிற
வேந்தாடு நொக்கி விரைந்தே பறந்தடுவென்
தண்ணாட் டினையே தவிர்த்து.

10

பிள்ளை

வெப்பநா டுன்னி விரைநறுசெயு மாற்றலுளாய்,
அப்பதிசெல் லாறுனக் காருரைப்பார்—செப்புமென்
இன் மொழிகேட் டிங்குற்றூ லின்னலொன்று மில்லாமல்
நன்றுறைய லாமலவோ நாம்?

11

கிள்ளை

காதம் பலவாக் கடந்தமைந்த நாடெனினும்
ஏதுமில் லாமலே யென்றனுக்கே—ஒதுபுகழ்
ஆண்டவனே நல்லா றருள மனங்கொண்டால்
வேண்டுமோ வேறு துணை?

12

பிள்ளை

நன்று கிளியே, நயமான வாசகமே
இன்றே உரைசெய்தா யிஃதேபோல்—என்றுமே
நீட்சியுள அக்கிளையில் நின்றே யெனக்குன்றன்
காட்சிதரு வாயே கனிந்து.

13

கிள்ளை

என்றன் சிறுசொல்லை யிவ்வளவும் கேட்டிங்கே
நின்ற சிறுமதலாய், நின் விழைவால்—என்றுமுன்
வாய்மொழி கேட்கவே வந்திங் கமர்ந்திடுவேன்.
போய்வரு கின்றேன் பொறு!

14

—வித்துவான். தணிகை. உலகநாதன்

குறிப்புரை

இச் செய்யுள் ப் பாடிய வித்துவான் தணிகை
உலகநாதன் அவர்கள் வடார்க்காடு ஜில்லாவில் திருவத்தி
புரம் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர். தற்போது சென்னை
ஹிந்து தியலாஜிகல் பள்ளியில் துணையாசிரியராகப் பணி
யாற்றி வருகிறார்.

1. பயிலும் - வாசிக்கும். பொன்னான - அழகிய.
2. தரு - மரங்கள். நவில் - சொல்.
3. துய்ய-துய்மையான. தெளிதேன்-தெளிந்த தேன்.
4. தீம் கனி - இனிமையான பழம்.
5. இசைத்து - பேசி. நனி - மிகவும்.
6. குழுவினர் - கூட்டத்தினர்.
7. தியங்குவர் - வருந்துவர். நாடி - வரும்பி.
8. இச்சை கொண்டு - விரும்பி.

10. தண் ஆர் - சூளிர்ச்சி பொருந்திய. வெந்நாடு - வெப்பமான நாடு.

11. இன்னல் - துன்பம். செப்பும் - சொல்லும்.

12. ஏதம் - துன்பம். நல் ஆறு - நல்ல வழி.

13. கனிந்து - மகிழ்ந்து.

14. மதலாய் - குழந்தாய்.

வினாக்கள்

1. சிறுவன் கிளிக்காகச் செய்துதர விரும்பும் வசதிகள் யாவை?

2. கிளி ஏன் சிறுவனுடன் இருக்க விரும்பவில்லை?

3. சிறுவன் கிளியுடன் இருக்க விரும்பியது ஏன்?

பயிற்சி

1. கிளிக்கும் சிறுவனுக்கும் உரையாடல் அமைத்து உரைநடையில் ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. தென்றல், இனிதிருந்தால், மெத்தென, சித்தம் செய், இங்கு மங்கும், இச்சை கொண்டு—இவற்றைச் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்துச் சொல்லுக.

3. இவ் வுரையாடலை நும் வகுப்பில் நாடகமாக நடித்துப் பயிலுக.

V. வருணனைப் பகுதி

மா

காணிக்குப் புறத்தேலர் பதிவிட்ட
மாநட்டுக் கண்கா ணித்துக்
கேணித்தண் ணீர் விடுத்தேன் பின்நாளில்
அதன் நிழலின் கீழ்இ ருந்தேன்
மாணிக்க மாம்பழந்தான் மரகதத்தின்
இலைக்காம்பில் ஊஞ்ச லாடச்
'சேண்எட்டும் கோலெடுத்தேன் கைப்பிடித்தேன்
வாய்வைத்தேன் தேன்தேன் தேனே!

1

பலா

பால்மணக்குக் கிள்ளுகின்ற பச்சையிலை
தங்கக்காம் படர்மி லார்கள்
வான்மணக்க உயர்ந்தகிளை அடர்ந்தபலா
மரத்திற்சிற் றுனைக் குட்டி
போல்மணக்கும் பலாப்பழங்கள் அண்ணாந்த
பொழுதினிலே புதுமை கொள்ள
மேல்மணக்கும் கிளையினிலே, நடுமணக்கும்
வேர்க்குள்ளும் மணக்கும் நன்றே!

2

வாழை

தாயடியில் கன்றெடுத்துத் தரையூன்றி
நீர்பாய்ச்சத் தளிர்ந்த வாழைச்
சேயடியில் காத்திருந்தால் தெருத்திண்ணை
போற்பெரிய இலைகள் ஈயும்
காயடியில் பெரும்பூவும் கறிக்ஈயும்
கடைந்தெடுத்த வெண்ணை யோடும்
ஈயடித்தேன் கலந்துருட்டி இனியபழக்
குலையீயும் இந்தா என்றே.

3

—பாரதிதாசனார்

குறிப்புரை

இப்பகுதி பாரதிதாசனாரின் குடும்ப விளக்கு இரண்டாம் பகுதி(விருந்து)யிலிருந்து எடுக்கப் பெற்றது. ஆசிரியரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் வாழ்த்துப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன.

1. காணி - வயல். மா - மாஞ்செடி. கண்காணித்து - காப்பாற்றி. கேணி - கிணறு. சேண் - உயரத்தில்.
2. மிலார் - சிறு கிளை. சிற்றூணை - சிறிய யானை.
3. தளிர்ந்த - தழைத்த. ஈயும் - கொடுக்கும்.

வினாக்கள்

1. மாமரம் தந்த பயன்கள் யாவை?
2. பலாக் கணிகள் எதுபோன்று உள்ளன?
3. பலா மரத்தின் கிளையும் இலையும் எவ்வாறு இருக்கின்றன?
4. வாழை யிலைக்கு உவமையாக ஆசிரியர் கூறுவது யாது?
5. வாழையின் பயன்கள் யாவை?

பயிற்சி

1. கண்காணித்து, ஊஞ்சலாட, புதுமை கொள்ள தளிர்ந்த, கடைந்தெடுத்த—இவற்றைச் சொந்த வாக்கியங்களில் சேர்த்துக் கூறுக.
2. புறம், சேண், வான், புதுமை, சேய்—இவற்றின் எதிர்ச் சொற்களைக் குறிப்பிடுக.
3. மா, பலா, வாழை இவற்றின் பயன்களைக் குறித்துத் தனித்தனியே கட்டுரை வரைக.

VI. பலவகைப் பாடல்கள்

சிவபெருமானுக்கும் தேங்காய்க்கும் சிலேடை

கல்லால் அடியுறலால், கண்மூன் றிருப்பதால்,
எல்லோரும் பூசைக் கெடுத்திடலால்,—வல்லோடு
கொள்ளுகையால், கங்கா குலமுத்துச் சாயிமன்னு!
கள்ளிதழி யான்நிகர்தேங் காய்.

—அழகிய செரக்கநாதப் புலவர்

ஆநந்தரங்கம் பிள்ளையின் பெருமை

அலையான் ; கவடுபடான் ; ஆரிடத்தும் காயான் ;
இலையென்ப தென்நாளு மில்லை ;—கலைதோர்ந்த
சாலைமுத்துக் கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந் தாமணியைச்
சோலையென்று சொன்னவரார் ? சொல்.

—சவ்வாதுப் புலவர்

புலவர் பெருமை

மன்னவனும் நீயோ ? வளநாடும் உன்னதோ ?
உன்னையறிந் தோதமிழை ஒதினேன்—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ ? உண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு ?

—கம்பர்



தண்டின் பயன்

முனியதட்டும் : முள் தூக்கும் : முன்னீர் அளக்கும் :
கனியுதிர்க்கும் ; கவ்வுநாய் காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரம தாக்கும் : பயந்தீர்க்கும் ; பாம்படிக்கும் :
கைத்தலத்தில் தண்டிருந்தக் கால்.

4

குடையின் பயன்

பகலோன் சுடுகிரணம், பாய்பறவை யெச்சம்,
மிகமேல் படாதகற்றும் : விண்ணில்—முகிலதனால்
பெய்யுமழை தடுக்கும் : பேரழகு மாம்ஒருவர்
கையில் குடையிருந்தக கால்

5

செருப்பின் பயன்

கல்லும் உறுத்தாது : காலிள்முள் தைக்காது :
கல்லவெயி வின்சூடும் ஏறுது :—தொல்லைவரும்
மாலைப் பொழுதில் வழிநடக்கக் கூசாது :
காவிற செருப்பிருந்தக் கால்

6

எங்கள் நாடு

நீர்வளமும் நிலவளமும் நிலவிய நன்னாடு
 ஏர்வளத்தின் போர்வளத்தால் ஏற்றமுள்ள நாடு
 பொற்குவையால் நெற்குவையால் புகழடைந்தநாடு
 சிற்பமுடன் ஓவியங்கள் சிறந்திருந்த நாடு
 வாழைபலா மாமரங்கள் வளமிசூந்த நாடு
 தாழைபனை தென்னை இவை தழைத்துயர்ந்த நாடு
 ஆவினத்தின் அருமையறிந் தாதரிக்கும் நாடு
 கோவில்களும் கோபுரமும் கொண்டொளிரும் நாடு
 மல்லியோடு முல்லைமலர் மணங்கமழும் நாடு
 அல்லியோடு தாமரையின் அழகுமிகும் நாடு
 பள்ளர்களும் மள்ளர்களும் பண்மிழற்றும் நாடு
 வள்ளல்களும் வீரர்களும் வாழ்ந்திருந்த நாடு
 கைத்தொழிலும் வாணிபமும் கற்றிருந்த நாடு
 வித்தையினில் வல்லவர்கள் வீற்றிருந்த நாடு
 அவ்வைதிரு வள்ளுவர்நல் லறம் உரைத்த நாடு
 எவ்வெவரும் போற்றுகின்ற எங்கள் தமிழ்நாடு.

7

—பேராசிரியர் மயிலை. சிவ. முத்து

குறிப்புரை

முதல் ஆறு பாடல்களும் தனிப்பாடல் திரட்டிலிருந்து எடுக்கப் பெற்றவை.

புலவர்கள் பலராய் பற்பல காலங்களில் தத்தம் ஆற்றலும் அறிவும் விளங்கப் பாடிய பாடல்களின் தொகுதிக் குத் தனிப்பாடல் திரட்டு என்று பெயர். இவை பிற

பாடல்களோடு தொடர் இல்லாமல் தனித்து நிற்கும் பாடல்கள் ஆகும்.

பேராசிரியர் மயிலை. சிவ. முத்து அவர்கள் மாணவர் களுக்கென இனிய எளிய கவிதைகளும், கதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதுவதில் வல்லவர். சென்னைத் தமிழாசிரியர் கழகத் தலைவராகப் பல்லாண்டுகளாய்ப் பணியாற்றி வருகிறார். சென்னை மாணவர் மன்றமும் இவரால் சிறந்த முறையில் போற்றப்படுகிறது.

1. கல்லால் அடியுறல் - கல்லால் உடைக்கப்படுதல், சாக்கியரால் கல்லால் அடிக்கப்படுதல். கள்ளிதழியான் - கொன்றைப் பூவையணிந்த சிவபெருமான்.

2. சவ்வாதுப் புலவர் பிரம்பை ஆரந்தரங்கம் பிள்ளையைச் 'சோலை' யென்று வேறு ஒருவர் கூறியதை மறுத்துக் கூறுவதுபோல் இச் செய்யுளை இயற்றினார்.

அலையான் - (சோலை இலை அலையும்; ஆனால் இவன் அலையான்) இவன் சலிக்க மாட்டான். கவடு-கிளை, வஞ்சகம். இலை-மரத்தில் உள்ள இலை, இல்கை என்னும் எதிர்மறைச் சொல். சோலையின் தன்மைகள் ஒன்றும் இவன் பால் இல்கை என்பது கருத்து.

3. இது தம்மை இகழ்ந்த குலோத்துங்க மன்னனைப் பார்த்துக் கம்பர் பாடியது. நீயோ - நீ ஒருவன்தானோ? வளநாடு - வன்மையமைந்த நாடு. உன்னதோ? - உனக்கு உரியதோ? ஒதினேன் - கற்றேன்.

4. தண்டு - தடி. முன்னீர் - முன்னால் உள்ள நீரின் ஆழம். கைத்தலம் - கையிடம்.

5. பகலோன் - சூரியன். எச்சம் - கழிவுப்பொருள். முகில் - மேகம்.

6. தொல்லை - துன்பம். கூசாது = வலிக்காது.

7. குவை - குவியல், ஆவினம் = பசுக்கூட்டம் பள்ளர் - உழவர். மள்ளர் - வீரர்.

வினாக்கள்

1. தேங்காய் எவ்வாறு சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகும்?
2. 'ஆரந்தரங்கம் பிள்ளையைச் சோலை என்று கூறுவது பொருந்தாது.' ஏன்?
3. 'உண்டோ குரங்கேற்றுக் கொள்ளாதகொம்பு?' இவ் வுபமையைச் சந்தர்ப்பத்துடன் விளக்குக.
4. தண்டின் பயன்கள் யாவை?
5. குடையால் அடையும் நன்மைகள் யாவை?
6. செருப்பு நமக்கு எவ்வெவ் விதங்களில் பயன்படுகிறது?

பயிற்சி

1. அடியுறலால், வளநாடு, வேந்துண்டோ, கனியுதிர்க்கும், பயந்தீர்க்கும்—இவற்றைப் பதம் பிரித்துக் கூறுக.
2. நம் நாட்டின் பெருமைகளைப்பற்றி ஒரு சிறுகட்டுரை வரைக.
3. மணங்கமழும், போற்றுகின்ற, ஏற்றமுள்ள, விரைந்து, தொல்லை—இவற்றை நும் சொந்த வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக.

உரைநடைப் பகுதி



1. அன்னை கஸ்தூரி

அன்புநெறி காத்த அண்ணல் காந்தியார் தமது தூய வாழ்க்கையால் உலகினர் போற்றும் உத்தமராக விளங்கினார். அவர்தம் வாழ்க்கைத் துணைவியராக அமைந்தவரே அன்னை கஸ்தூரியாவர். இரவரும்

ஈருடல் ஒருயிர் போன்று கருத்தொருமித்து இல்லறம் நடத்தினர். அவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கை உலகத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். காந்தியடிகளின் குடும்ப விளக்காகத் திகழ்ந்த அன்னை கஸ்தூரியின் வாழ்க்கை அனைவரும் படித்து மகிழ்தற்குரியதாகும்.

காந்தியடிகள் பம்பாய் மாகாணத்தில் உள்ள போர்பந்தர் என்னும் ஊரில் 1869-ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். அவ்வூரிலேயே அதே ஆண்டிற்றான் அன்னை கஸ்தூரியும் அவதரித்தார். இளமையில் அவருக்கு ஏட்டுப்படிப்பில் நாட்டம் செல்லவில்லை. அவருடைய பெற்றோர்கள் அவரைப் பள்ளிக்கூடத்திற் சேர்க்க வில்லை. பெற்றோர், உற்றோடன் பழகியே அவர் சிறிதளவு கல்வியறிவைப் பெற்றார். திருமணம் ஆனதும் தம் கணவனார் உதவியால் கடிதம் எழுதும் அளவுக்குக் கல்வி பயின்றார்.

அவர் பள்ளிப்படிப்பு இல்லாதவராயினும் உலக அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். இளமைப் பருவத்திலேயே அவர்பால் அன்பு, அடக்கம், இன்சொல், தியாகம், விடாமுயற்சி, எளிமை முதலிய அருங்குணங்கள் குடி கொண்டன. சுருங்கக்கூறின், அவர் காந்தியண்ணலின் பெருமைக்குப் பொருத்தமான எல்லாப் பண்புகளும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றிருந்தார்.

1896-ஆம் ஆண்டில் காந்தியடிகள் தென்னாப் பிரிக்காவுக்கு வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றச் சென்றார். அன்னை கஸ்தூரியும் உடன் சென்றார். அண்ணலின் இன்ப துன்பங்களில் அன்னையும் பங்குகொண்டு இணை பிரியாது வாழ்ந்து வந்தார். தோட்டி வேலை செய்வது இழிவானது என்ற கொள்கையைக் காந்தியடிகள்

வெறுத்தார். ஆகையால் தென்னாப்பிரிக்காவில் அவர் தங்கி இருந்த வீட்டை வேலைக்காரர்களைக் கொண்டு தூய்மை செய்வதில்லை. எவ்வளவு உயர்ந்தவராயினும் தாம் வசிக்கும் வீட்டையும் அதன் சுற்றுப்புறத்தையும் தாமே தூய்மை செய்ய வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். தம்முடன் தம் துணைவியும் அவ் வேலைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பது அவர் எண்ணம். அத்தகைய வேலைகளில் பழக்கமில்லாத அன்னை கஸ்தூரி முதலில் வெறுப்படைந்தார். ஆயினும் கணவன் கொள்கையே தமது கொள்கையாக எண்ணி மனமுவந்து பணியாற்றினார். அவர், தம் வீட்டு அறைகளிலிருந்து கழுநீர், சிறுநீர்ப் பாண்டங்களை எடுத்துத் தாமே சுத்தம் செய்து துலக்கி வைப்பார். தம் வீட்டில் தங்கியிருந்த அலுவலர்களின் அறைகளையும் மனம் கோணமல் தூய்மை செய்துவந்தார்.

அன்னை கஸ்தூரி எத்தகைய துன்பம் நேர்ந்தாலும் தமது உறுதியான கொள்கையினின்று மாறுபட மாட்டார். ஒருசமயம் அவர் பெரிதும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். ஊன் உணவு கொடுத்தாலன்றி அவர் பிழைக்கமாட்டார் என்று மருத்துவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். ஊன் உண்ணாமை மகாத்மா காந்தியடிகளின் உயர்ந்த கொள்கைகளில் ஒன்றன்றோ? அதனால் அன்னை கஸ்தூரியும் அக் கொள்கையிற் சிறிதும் பிறழவில்லை. பெரிதும் உடல் நலம் குன்றி இருந்த அந்நிலையிலும் அவர், “இம்மனிதப் பிறவி கிடைத்தற் கரியது, ஊனும் மதுவும் உண்டு இதனை அசுத்தமாக்க விரும்பவில்லை. நான் இறந்தாலும் சரி; பிழைத்தாலும் சரி, இவ் வீரண்டையும் உட்கொள்ளமாட்டேன்,” என்று

கூறிவிட்டார். என்னே அவர்தம் மன உறுதி! மகாத்மா காந்தியின் உண்மைத்துணைவி அன்னை கஸ்தூரி என்பதற்கு இதனினும் வேறு சான்று வேண்டுமோ?

அன்னையார் அடக்கமே உருவமானவர். எனினும் அவரும் சுதந்திர உணர்ச்சியில் சிறிதும் தளராதவர் என்பதை மகாத்மா தம் சுய சரிதையில் கூறியுள்ளார்: “என் உத்தரவின்றி வெளியே எங்கும் செல்லக் கூடாது என்று நான் என் அதிகாரத்தை என் மனைவி மீது செலுத்த விரும்பினேன். ஆனால் அவள் நான் ஆட்டிவைக்கும் மரப்பாவையாக இருக்க இசையவில்லை. தனக்குரிய சுதந்திரத்தை இழக்க அவளுக்கு விருப்பமில்லை. என் ஆணையின்றியே கோயில் குளங்களுக்குச் சென்று வந்தாள்.” பின்னால் மகாத்மா தம் எண்ணம் தவறானது என்று வருந்தினார். அன்னையார் தமக்கு நிறைந்த கல்வியறிவு இல்லாவிடினும் தம் அனுபவஞானத்தால் பேரறிஞர்கள் முன்னும் சமயோசிதமாக நடந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்தவர்.

எத்தகைய இடுக்கண் உற்றாலும் அன்னை கஸ்தூரி மனம் கலங்கமாட்டார். தம் அருமைக் கணவனார் நாட்டு விடுதலை விரும்பி சிறைப்பட்டபோதெல்லாம் அவர் ஆறுதலுடன் இருந்தார். தாமும் அவருடன் சில சமயங்களில் சிறை வாழ்வை அனுபவித்தார். மகாத்மா சிறையில் இருக்கும்போது நாட்டு மக்கள் தேசப்பற்றிலும் தமது கடமையிலும் தவறாதிருக்கும்படி அவர் அடிக்கடி கூறுவார்.

அன்னை கஸ்தூரி தம் உள்ளத்தில் மூன்று குறைகளை எண்ணி எண்ணி அடிக்கடி ஏங்கியதுண்டு. நம் நாட்டு மக்கள் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும்

இருக்க இடமும் இன்றித் தவிக்கும் காட்சியும், பல்லாண்டுகளாகத் தாய்நாடு அடிமையில் சிக்கி இருந்ததும், தம் பெற்றோர்கள் தம்மைப் பள்ளியில் சேர்த்துப் படிக்க வைக்காமையுமே அக் குறைகளாகும். நாட்டுப் பணிக் குக் கல்வியறிவும் பெரிதும் பயன்பட்டிருக்குமே என்பது அவர் கருத்தாகும்.

சமயத்துக்குத் தக்க ஆலோசனைகள் கூறும் நுண்ணறிவும் நம் அன்னையிடம் அமைந்திருந்தது. பல்லாண்டுகட்கு முன்னரே காந்தியடிகள் பால் அருந்துவதில்லை என்று விரதம் பூண்டார். ஒரு சமயம் பால் அருந்தினால்தான் அவர் உடல் நலமடையும் என்னும் நிலைமையில் இருந்தார். கணவன் உடல் நலனைக் காப்பதே தம் கடமையென்று உணர்ந்த அன்னை, “பெரியார், தாங்கள் விரதத்தைக் கைவிடும்படி நான் கூறவில்லை. பால் அருந்துவது என்றால் பசுவின் பால் அல்லது எருமைப் பாலைத்தானே மக்கள் குறிப்பிடுவர். வெள்ளாட்டுப் பால் அருந்துங்கள்; உங்கள் விரதம் இதனால் கெட்டு விடாது,” என்று வேண்டினார். தம் துணைவியின் மதிநுட்பத்தை மெச்சிய அண்ணலார் அன்றையிவிருந்து வெள்ளாட்டுப் பாலைத் தம் உணவுப் பொருள்களில் ஒன்றாகக் கொண்டார்.

1942-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுத் திங்களில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் மகாத்மா பேசவிருந்தார். ஆனால் அரசியலார் முன்னாள் இரவிலேயே அவரைக் கைது செய்து சிறையிலிட்டனர். அதுகண்ட அன்னை, “என்கணவர் பேசாவிட்டால் என்ன? நான் எங்கே போய் விட்டேன்? அவருக்காக நான் பேசவேன்,” என்று கூறினார். இச்செய்தி யறிந்த அரசியலார் அவரையும்

கைதுசெய்து ஆகாகான் மாளிகையில் காவலில் வைத்தனர். தம் எழுபத்தைந்து வயதில் அன்னை தம் கணவனாரிடம் சிறையில் காலம் கழித்தார். தம் முதுமைப்பருவத்தும் சிறைப்பட்ட அன்னை நோய்வாய்ப்பட்டு அதனினின்று மீளாமல் 22-2-1944 சிவராத்திரி நாளன்று காலமானார். அன்னையின் பிரிவை யறிந்து இமயம் முதல் குமரிவரையுள்ள நாட்டு மக்கள் அனைவரும் துன்பக் கடலில் மூழ்கினர்.

காந்தியடிகளாரும், கஸ்தூரி அன்னையும் இன்று அமரவாழ்வை யடைந்துள்ளனர். அவர்கள் வாழ்க்கை நம் வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகும். நாமெல்லோரும் அவர்தம் சீரிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றிச் சிறப்புடன் வாழ்வோமாக.

பயிற்சி

பொருளறிவு :

எடுத்துக்காட்டு
ஒருமித்து
பிறழவில்லை
சான்று

விரதம்
மதிநுட்பம்
நாட்டம்

வாக்கியத்தில் அமைக்க :

எள்ளளவும்
இணைபிரியாது
மனம் கோணமல்

கடைபிடித்தது
மேற்கொள்ள

எதிர்ப்பதம் தருக :

இல்லறம், குன்றிய, இழிவு, பிரிவு, முதுவை.

வினா கூறுக :

1. அன்னை கஸ்தூரி எப்போது எங்கே பிறந்தார்?
2. கஸ்தூரியின் அருங்குணங்கள் யாவை?

3. தென்னாப்பிரிக்காவில் அன்னை கஸ்தூரி காந்தி யடிகளார் மனம் மகிழுமாறு செய்த அரிய சேவை யாது?

4. துன்பம் நேரினும் அன்னை கஸ்தூரி தம் கொள்கையைக் கைவிடமாட்டார் என்பதைத் தக்க சான்றுடன் விளக்குக.

5. அவர் மிகவும் நுண்ணறிவு உடையவர் என்பதைக் காட்டும் நிகழ்ச்சியைக் கூறுக.

6. அன்னை கஸ்தூரியின் நாட்டுப்பற்றைக் குறிக்கும் நிகழ்ச்சி யாது?

கட்டுரை :

1. அன்னை கஸ்தூரி நாட்டுக்குச் செய்த தொண்டுகளைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

2. மகாத்மா காந்தியடிகள் தம் மனைவியின் வரலாற்றை நேரில் கூறுவதுபோலச் சுருக்கமான கட்டுரை யொன்று எழுதுக.

இலக்கணம் :

1. காந்தியடிகள் உலகம் போற்றும் உத்தமராக விளங்கினார் (செய்தி வாக்கியம்)

2. என் உத்தரவில்லாமல் வெளியே செல்லாதே. (கட்டளை வாக்கியம்)

3. நான் எங்கே போய்விட்டேன்? (வினா வாக்கியம்)

4. என்னை அவர்தம் தியாகம்! (உணர்ச்சி வாக்கியம்)

மேற்கண்ட வாக்கியங்களைப் படித்து இப்பாடத்தி லிருந்து வகைக்கு ஒருதாரணம் எடுத்து எழுதுக.

2. தலை இருக்க வாலாடுமா?

‘தலை இருக்க வாலாடுமா?’ என்னும் பழமொழி தொன்று தொட்டு நம் தண்டமிழ் மொழியில் வழங்கி வருவதொன்றாகும். சமூகத்தில் அறிவிலும் அனுபவத்திலும் முதிர்ந்தவர்கள் மக்களுக்குத் தலைவராக அமைவர். அவர்கள் கூறும் அறிவுரைகளும் ஆலோசனைகளும் பிறரை நல்வழிபடுத்துவனவாம். தலைவர்களே தம்மைச் சார்ந்தவரின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி ஆவார்கள். அவர்கள் எப்போதும் தன்நலங் கருதாது பிறர் நலமே குறிக்கோளாக இருப்பா. எனவே தலைவர்களுக்கு ஏனையோர் அடங்கி விசுவாசத்துடன் இருக்க வேண்டுமென்பதே இப் பழமொழியின் கருத்தாகும்.

தலைவர் எண்ணத்துக்கு மாறாக நடப்போர் ஆராய் தலின்றிக் காரியங்களில் ஈடுபட்டுத் துன்புறுவர். ஒரு சமூகத்தில் ஒரு சிலர் அடங்காமல் தம் விருப்பப்படியே நடப்பினும் அதனால் விளையும் கேடு அச் சமூகத்தில் உள்ள அனைவருக்குமே உண்டாவது இயல்பு. ‘தலைக்குத் தலை பெரியதனம்; உலைக்கு அரிசி இல்லை’ என்னும் பழமொழியும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத் தக்கது. தலைவருடன் மனம் ஒன்றுபட்டு வாழ்வார் எத்தகைய அரிய செயலினையும் எளிதில் முடித்து இன்புறுவர். சில புறக்கள் தலைவனை மீறியதால் அடைந்த துன்பத்தையும் தலைவன் சொற்கேட்டு உயிர் தப்பியதையும் குறிக்கும் கதையொன்றை இங்கே கூறுவோம் :

முன்னொரு காலத்தில் கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் உள்ள காட்டில் சித்திரக்கிரீவன் என்னும் ஒரு புறவரசு தன் பரிவாரங்களுடன் வசித்து வந்தது. அது

புத்திக் கூர்மையுடையது : அனுபவம் முதிர்ந்ததாக இருந்தது. ஆகையால் அதையே எல்லாப் புறக்களும் தமக்குத் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டன. சித்திரக்கீவனுக்கு நீலமேனி என்றொரு மந்திரி இருந்தது. நீலமேனி மந்திரியாக இருந்தாலும் சிறிது அவசர புத்தியுடையது.

ஒரு நாள் காலை யில் வேடன் ஒருவன் அங்குள்ள குளக்கரையை அடைந்தான். அங்கு ஒரு பெரிய வன்னி மரத்தின் அடியில் வலையை விரித்துப் பலவகைத் தானியங்களைத் தெளித்து விட்டுச் செடிகளின் மறைவில் ஒளிந்துகொண்டிருந்தான். அதன் பிறகு சித்திரக்கீவன் தன் புறக் கூட்டத்துடன் அங்கு வந்து இறங்கிற்று. வன்னி மரத்தின் அடியில் பலவகைத் தானியங்களைக்கண்ட புறக்கள் அவற்றைத் தின்பதற்காக மிகவும் ஆவல் கொண்டன. அதையறிந்த சித்திரக்கீவன் புறக்களை நோக்கி, “மனிதர் நடமாட்டம் இல்லாத இடங்களில் தானியங்கள் எப்படி வரும்? இதனை ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகுதான் தின்ன வேண்டும். என் பேச்சைக் கேளுங்கள்: சிறிது பொறுத்திருங்கள்,” என்று கூறிற்று. அதன் கூற்றைச் செவியுற்ற நீலமேனி பரிவாரங்களைப்பார்த்து, “நமது அரசர் சொல்வதுபோல் நாம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தால் நமக்கு ஓர் இரையும் அகப்படாது. தீராத ஐயம் உடையவன், பொருமை உடையவன், மகிழ்ச்சியற்றவன், வெட்கப்படுகிறவன், குரோதம் உள்ளவன், பிறர் பொருளால் வாழ்பவன் என்னும் இவர்கள் துன்பமே அடைவார்கள். ஆதலின் நாம் இந்த உணவைப் பற்றி ஒரு சிறிதும் ஐயறலாகாது,” என்று கர்வத்தோடு கூறிற்று.

நீலமேனியின் விருப்பத்தை அறிந்த சித்திரக்கிரீ வன் ஆராயாமல் செய்யும் செய்கையால் ஆபத்து நேரும் என்று பலவாறு சொல்லியும் புறக்கள் கேளாமல் தானியம் தின்னப் போயின. போய் அமர்ந்தவுடன் வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டன. புறவரசு அவற்றைப் பார்த்து, “தலைவனாகிய என் சொல்லைக் கேளாமல் இப்படி வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டீர்களே! நான் மட்டும் வெளியில் தனியாக இருந்து பயன் என்ன?” என்று கூறித் தானும், வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டது.

பறவைகள் வலையில் சிக்கிக்கொண்டதைத் தொலை விவிருந்து உணர்ந்த வேடன், அவ்விடத்திற்கு வரத் தொடங்கினான். அதைப் பார்த்த புறக்கள் சித்திரக்கிரீவனைப் பார்த்து, “அரசே, தாங்கள் சொன்ன புத்தி மதியைக் கேளாமல் தங்களை அவமதித்தோம். அதனால் அல்லற்படுகிறோம். அந்தோ! அதோ வேடன் வருகிறானே! என் செய்வது?” என்றன. அதற்குச் சித்திரக்கிரீவன், “இப்போது இதைச் சொல்லி என்ன பயன்? நான் ஓர் உபாயம் சொல்லுகிறேன். அதையாவது கேளுங்கள்: உயிர் தப்ப வழி உண்டு. நாம் எல்லோரும் வலையோடு ஒருமிக்கப் பறந்து வேறு இடத்தை அடையவேண்டும்,” என்றது. உடனே புறக்கள் எல்லாம் அதற்கு உடன்பட்டு அவ்வாறே செய்தன.

புறக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பறக்கும் காட்சியைக் கண்ட வேடன் அவை எங்ஙனமேனும் மனம் வேறுபட்டுக்கீழே இறங்கக் கூடுமென்று பின் தொடர்ந்தான். ஆனால் அவை உள்ளம் ஒருமித்து அவன் கண்ணுக்

கெட்டாத தூரம் வேகமாகப் பறந்து போய்விட்டன்.
 “கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லையே” என்று
 வேடன் மனம் வருந்தி வீடு திரும்பினான்.



சித்திரக்கிரீவன் தன் பரிவாரங்களுடன் சுந்தர
 வனம் என்னும் காட்டில் தன் கண்பனாகிய இரணிய
 யகன் என்னும் எலி அரசனை அடைந்தது. இரணியகன்
 சித்திரக்கிரீவனைப் பார்த்து, “நீ எல்லோரையும் விட
 புத்திசாலிபாயிற்றே? உனக்கு எப்படி இந்தக் கதி நேர்ந்
 தது,” என்று கேட்டது. அதற்குச் சித்திரக்கிரீவன்
 விடைகூறுவதற்குள் நீலமேனி இரணியகனைப் பார்த்து
 “அன்பரே, எங்கள் தலைவர் சித்திரக்கிரீவன் பேச்சைக்
 கேட்டிருந்தால் எங்களுக்கு இந்தக்கதி நேர்ந்திராது. நாங்
 களே ஆராயமல் இதில் சிக்கிக் கொண்டோம். எங்
 களுக்காக அவரும் அகப்பட்டுக் கொண்டார்,” என்

ந்து. அது கேட்ட இரணியகன் சித்திரக்கிரீவனைப் பார்த்து, “நண்பா, என் பல் மென்மையானது. இவர்கள் எல்லோருடைய தனிகளையும் அறுக்க என்னால் இயலாது. ஆகையால் உன் தனையைமட்டும் முதலில் துணிப்பேன். பின்னர் என்னால் இயன்ற வரையில் மற்றவர் தனையை அறுக்கிறேன்,” என்றும் கூறிற்று.

அதற்குச் சித்திரக்கிரீவன், “நீ இயம்புவது நன்று. ஆனால் இவர்களைத் துன்பத்தினின்று காப்பதற்காகத் தானே என்னை அரசனாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்? இவர்களைக் காப்பாற்ற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலில் இவர்கள் தனையை அறு,” என்று கூறிற்று. அதைக்கேட்ட இரணியகன், “நீ மிகவும் நல்லவன்; அடுத்தவரைக் காக்கும் அன்பன்; தலைவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள குடிகளும், குடிகளிடத்தில் அன்புள்ள கொற்றவனும் நன்மையடைவார்கள்,” என்று சொல்லித் தன்னுடன் வாழும் எலிப் பரிவாரங்களையும் வரவழைத்து எல்லாப் புறக்களின் தனிகளையும் அறுத்து விடுவித்தது.

சித்திரக்கிரீவன் இரணியகனைத் தழுவி அளவளாவிற்று.. பின்னர், தன் பரிவாரங்களுடன் தன் இருப்பிடத்துக்குப் பறந்துபோய் விட்டது. அன்று முதல் புறக்கள் தம் தலைவன் சொல்லைப் பொன்னேபோல் போற்றி இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தன.

பயிற்சி

பொருளறிவு :

சார்ந்தவர்
விசுவாசம்

நண்டு
பரிவாரம்

குரோதம்
தனை

துணித்து
கொற்றவன்

எதிர் மொழி தருக :

தன்னலம், ஆவல், ஐயம், தனியாக, கேடு.

விடை கூறுக :

1. தலைவர்களின் சிறந்த பண்புகள் யாவை?
2. தலைவருக்கு அடங்காதவர் அடையும் பயன் யாது?
3. தானியத்தைக் கண்ட சித்திரக்கிரீவன் புறக்கணிடம் கூறியதென்ன?
4. அதற்கு நீலமேனி என்ன கூறிற்று?
5. புறக்கள் எங்ஙனம் வேடன் கையில் அகப்படாமல் தப்பின?
6. பறந்து சென்ற புறக்களை வேடன் பின்பு தொடர்ந்ததேன்?
7. சித்திரக்கிரீவன் தன்னலம் கருதாதது என்பது எப்படிப் புலனாகும்?
8. எலியரசு புறவரசை எவ்வாறு பாராட்டிற்று? தெரிந்து கொள்:

இக் கதை தாண்டவராய முதலியார் எழுதிய பஞ்ச தந்திரக் கதையைத் தழுவி எழுதப் பெற்றது. உங்கள் நூல் நிகையத்தில் இப்புத்தக மிருப்பின் வாங்கிப் படித்துப் பாருங்கள்.

இலக்கணம்:

தருந்த சொற்களைச் சேர்த்து எழுதுக :

1. எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில் ஒரு மா..... இருக்கின்றது. (மரம், மறம்)
2. புறக்கள் தம் நண்பனிடம்.....சென்றன. (பறந்து, பரந்து)
3. திருடன்.....அறுத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டான். (தலையை, தளையை)
4. எலியரசு தன்.....வெளியே வந்தது. (வளையிலிருந்து, வலையிலிருந்து)
5. பாரி பழத்தை.....(அரிந்தான், அறிந்தான்)

3. பார்க்க வேண்டாமா?

தொன்று தொடே நம் செந்தமிழ் நாடு சிற்பக் கலையில் சிறந்து விளங்குகிறது. இந்நாட்டுச் சிற்பக் கலைக்கு இருப்பிடமாய் உள்ள ஊர்களில் மகாபலிபுரமும் ஒன்று. இக்காலத்தே ஒரு சிற்றூராக விளங்கும் இவ்விடம் முற்காலத்தே பல்லவராட்சியில் சிறந்த துறைமுகப் பட்டினமாகத் திகழ்ந்தது. தென்னாட்டுச் சிற்பக்கலையை வளர்த்தவர்களில் பல்லவர்கள் முதன்மையானவர். மகேந்திர வர்மன் என்னும் பல்லவ மன்னனும், அவன் மகன் நரசிங்க வர்மனும் சிறப்பணியில் தலைசிறந்தவர்கள். அவர்கள் ஏழாம் நூற்றாண்டில் காஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டை ஆண்டனர். அவர்களே மகாபலிபுரத்தில் கற்பாறைகள் பலவற்றைக் குடைந்து கோயில்கள் அமைத்தார்கள். அப்பாறைகளிற் பல மண்டபங்கள் அமைத்து அழகிய உருவங்கள் பலவற்றைச் செதுக்கிவைத்தார்கள். அச்சிற்பச் செல்வங்கள் பார்ப்பவரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் வனப்பு வாய்ந்தவை. மகாபலிபுரத்துச் சிற்பங்களைக் காண ஆண்டுதோறும் நாட்டின் பற்பலவிடங்களிலிருந்தும் திரள் திரளாக மக்கள் போந்து நம் நாட்டுப் பண்டைச் சிற்பத் திறனறிந்து பெருமிதம் அடைகின்றனர்.

நரசிங்க வர்மனின் விருதுப் பெயர் மாமல்லன் என்பது. மற்றோர் வீரரிற் சிறந்தவன் என்பது இதன் பொருள். இந்நகரம் மாமல்லனின் பெயரால் மாமல்லபுரம் என வழங்கலாயிற்று. பிற்காலத்தில் மாமல்லபுரம் மகாபலிபுரம் என்று மருவிவிட்டது. முற்காலத்தில்

இந்நகரம் சிறந்த துறைமுகப் பட்டினமாக அமைந்திருந்தது என்பதைக் 'கலங்கள் இயங்குங் கடல்மல்லை என்னும் ஆழ்வார் பாடலால் உய்த்துணரலாகும். மகா' பவிபுரம் செங்கற்பட்டுப் புகைவண்டி நிலையத்தினின்று கிழக்கே இருபதுகல் தொலைவில் இருக்கிறது. சென்னை யில் இருப்போர் புகைவண்டியில் புறப்பட்டுச் செங்கற்பட்டை அடைந்து அங்கிருந்து திருக்கழுக்குன்றத்தின் வழியாக மகாபவிபுரத்தை அடையலாம். படகில் செல்வோர் பக்கிங்காம் கால்வாய் வழியாக மகாபவிபுரத்துக்குச் செல்லலாம்.

மலைகளைக் குடைவதும், கற்பாறைகளில் நமது விருப்பம்போல் சிற்பங்களைச் செதுக்குவதும் எத்துணை அரிய செயலென்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். மின்சாரம், இயந்திரம் போன்ற வசதிகளற்ற பண்டைக்காலத்தே கண்ணைக் கவரும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளை யமைத்த மாமல்லனின் திறனை என்னென்போம்! இங்குள்ள ஒவ்வோரமைப்பும் பல்லவ மன்னனது பெரும்புகழின் அழியாச் சின்னமாக விளங்குகின்றது.

மகாபவிபுரத்துக்குச் செல்வோர் முதன் முதலில் மகிபாசரமர்த்தனியின் அழகிய குகைக் கோயிலைக் காணலாம். இக்குகைக் கோயிலின் முன்புறத்தே உள்ள ஆறு தூண்களும் உள் மண்டபமும் ஒரே பாறையைக் குடைந்து ஆக்கப்பட்டவை. மண்டபத்தின் உட்பாகத்தில் கூடம் ஒன்று அமைந்துள்ளது. கூடத்து நடுச்சுவர் மத்தியில் சிவபெருமான் உமையம்மையுடன் வீற்றிருக்கும் காட்சியைக் காணலாம். பார்வதியின் மடியில் குழந்தை முருகனின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தெனபக்கத்துச் சுவரில் தூர்க்கை கோபக்கனல் பறக்க

மகிடாசுரனுடன் போரிடும் தோற்றம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக விளங்குகின்றது. தூர்க்காதேவி அரிமாவின் மீதிவார்ந்து கையில் வில்லைப் பிடித்து அவ்வரக்கன்மீது



வாளி தொடுக்கும் தோற்றம் மிக மிக அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பி தன் கைவன்மை முழுவதும் காட்டி ஆண்டு வரும் மக்களை மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் அடையச் செய்கிறான். அசுரனின் முகத்தில் நடுக்கக் குறிகள் தெளிவாகப் புலப்படும் வண்ணம் செதுக்கப்பட்ட சிற்பத் திறனை இங்கே காணலாகும். அம் மண்டபத்தின் வடபுறச் சுவரில் திருமால் ஆதிசேடன் மீது அறிதுயில் கொள்ளும் திருவுருவத்தைப் பார்க்கலாம்.

முற்காலத்தில் மகிடாசுரமர்த்தனியின் கோயிலின் மீது மற்றொரு கோயில் இருந்ததாகக் கூறுகிறார்கள்.

அக் கோயிலில் அல்லும் பகலும் அணையாது எரிந்து கொண்டிருந்த பெரிய விளக்கொன்று உண்டு. பழங்காலத்தில் அவ் விளக்கே மாலுமிகளுக்குக் கலங்கரை விளக்கமாக உதவியது என்று இங்குள்ளோர் கூறுகின்றனர். அக் கோயிலுக்குச் செல்வோர் அதில் உழக்கு எண்ணெயை ஊற்றுவது வழக்கம். அங்கு எழுந்தருளிய இறைவனுக்கு 'உலகண்ணல்' என்று பெயர்.

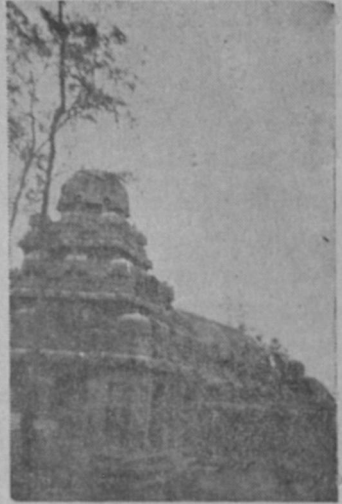
அதற்கடுத்தாற்போல் தெற்கில் உள்ள பஞ்சபாண்டவர் ரதங்கள் எனப்படும் ஐந்து கோயில்களைக் காணலாம். இவை ஐந்தும் ஒற்றைக் கற்கோயில்கள். இவை ஒவ்வொன்றும் சிற்ப வேலைப்பாட்டுக்குச் சிறந்த இடமாக விளங்குகின்றது. இவற்றுள் தருமராஜ ரதத்தில் உள்ள நுண்ணிய சிற்பத் திறனைக் கண்டு வியவாதவர் ஒருவருமில்லர். தருமராஜ ரதம் ஏனைய கோயில்களை விடப் பெரியது. இதன் ஒவ்வொருக்கிலும் மிக அழகிய மாடப்புரைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் அடுக்கில் தெய்வச்சிலையொன்று இருப்பதென்ப தற்கான அறிகுறிகளைக் காணலாம். 'பீமன் இரதத்துக்கு முன்னும் பின்னும் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 'அர்ச்சுணன் ரதமும்,' 'திரௌபதி ரதமும்,' முன் மண்டப மொன்றால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனையடுத்து 'நகுலசகாதேவ ரதங்கள்' காணப்படுகின்றன. அவை எக்காரணத்தாலோ முற்றுப் பெறாத ஒற்றைக் கற்கோயில்களாகவே காணப்படுகின்றன. திரௌபதி ரதத்தில் தூர்க்கை சிலையொன்று இருக்கின்றது. அதன் எதிரே ஒரு வீரன் தன் தலையைத் தானே வெட்டிக் காளிக்குப் பணியிடுவது போன்ற சிலையினைக் காணலாம். உண்மையில் கற்கோயில்களாக

விளங்கும் இவை தோற்றத்தில் தேர்களைப் போன்றிருப்பதனாலும், இவற்றிவிருந்த சிவலிங்கங்கள் தற்காலத்தில் காணப்படாமையினாலும் மக்கள் இவற்றைப் பஞ்சபாண்டவ ரதங்கள் என்று வழங்கலாயினர் போலும். பஞ்சபாண்டவர் ரதங்களுக்கு எதிரில் உயிருள்ள சிங்கமும், யானையும் நிற்பது போன்ற அழகிய கற்சிலைகளைக் காண்போர் பல்லவர் மாண்பைப் பலவாறு பாராட்டிச் செல்வர்.

இவ்வளவு காட்சிகளையும் பார்வையிட்ட பின்னர் நாம் விளக்குத் தூணுக்கு வடகிழக்கே முற்றுப் பெறாத குகைக் கோயிலொன்றை அடையலாம். அங்குள்ள பெரும் பாறைப் பிளவில் பற்பல சிற்பங்கள் பொலிவுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு ஒற்றைக்காலில் நின்று தவம் செய்யும் ஒருருவத்தைக் காணலாம். அதனைச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் புரியும் அர்ச்சனனின் சிலை என்று சிலர் கூறுவர். ஆனால் அது பகீரதனின் உருவச்சிலை என்பதே தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் துணிபு. அவ்வுருவத்தைச் சுற்றிலும் பல மக்கள் உருவங்களும் பிராணிகளின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இங்கே தவம் செய்யும் பகீரதனைக் கண்ட பூனையொன்று தானும் விரும்பித் தவம் செய்வது போன்ற சிலையொன்றைப் பார்க்கப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும்.

அப்பாறைக்கு வடமேற்கில் ஒரு பெரிய வட்டப் பாறை எத்தகைய ஆதாரமும் இன்றித் தரையில் ஒரு சிறிய பாகத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இப்படி அசையாமல் ஒரேமீலையில் பல்லாண்டுகளாக நின்றிருக்கும் அப் பாறையைக் கண்டு சிலர் திகைப்பர்.

அதனருகில் வராகக் கடவுள் குகைக்கோயில் உள்ளது. இக் குகைக்கோயிலில் திருமாலின் வராக அவதாரக் கதை சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குத் திருமால் பேருருத் தாங்கி மாவலியின் முடிமிசைத் தன் திருவடிகளை ஊன்றிய காட்சி வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை யனைத்தும் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் நல்விருந்தளிக்கின்றன.



இனி மகாபலிபுரத்தின் இயற்கைச் செல்வமாகத் தோன்றும் கடற்கரைக்குச் செல்லலாம். அங்குக் கடலலைகள் 'ஓ'வென்று ஒலித்துக்கரையில் வந்து மோதும். அங்குத்தான் 'தலசயனக் கோயில்' இருக்கிறது. அதற்குக் 'கரைகோயில்' எனவும் பிரிதொரு பெயருண்டு.

தென்னாட்டுச் சிற்பச் செல்வமாக விளங்கும் மகாபலிபுரத்தில் மேலும் பற்பல காட்சிகளையும் காணலாம். இச் சிற்பங்கள் நமக்கு உணர்த்துவதென்ன? இவற்றால் நம் முன்னோர்கள் சிறந்த கைத்திறனும் ஆற்றலும் படைத்தவர்கள் என்பதும், அக்காலத்து மன்னர்கள் சிற்பக்கலையையும், கலைஞர்களையும் போற்றும் அருங்குணம் வாய்ந்தவர்கள் என்பதும் புலனாகும். நாமும் நம் பண்டைப் பெருமைகளை அறிந்து மகிழ்வதோடு அமையாமல் ஓவியம், சிற்பம் முதலிய நற்கலைகளை நன்கு பயின்று நலமுற வேண்டும்.

பொருளறிவு :

போந்து	உய்த்துணர்
பெருமிதம்	கனம்
விருதுப் பெயர்	மாடப்புரை
மல்லன்	அமையாமல்

வாக்ஷியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

தொன்று தொட்டே, திரள்திரளாக, பெருமிதம், விருதுப் பெயர், அறிகுறிகள்.

விடை கூறுக :

1. பல்லவ மன்னர்களுள் சிறந்தவர்கள் யாவர்? அவர்கள் தலைநகரம் யாது?
2. மகாபலிபுரம் பழங்காலத்தில் எவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்தது? அதற்கு அப்பெயர் வரக் காரணம் என்ன?

3. சென்னை யிலிருந்து மகாபலிபுரத்துக்குச் செல்லும் வழியை விளக்கி எழுதுக.

4. மகிடாசுரமர்த்தனியின் கோயிலைப்பற்றிச் சுருக்கி எழுதுக.

5. தருமராஜ ரதத்தைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரைக.

6. பஞ்சபாண்டவ ரதங்கள் கோயில்களாக இருந்தும் இரதங்கள் என்று அழைக்கப்படுவது ஏன்?

7. பரீரதன் தவம், வராகக் கடவுள், தலசயனக் கோயில்—இவற்றைப்பற்றி குறிப்பு வரைக.

கட்டுரை :

1. மகாபலிபுரத்தில் காணும் காட்சிகளைப் பற்றி வெளியூரிலிருக்கும் உன் கண்பன் ஒருவனுக்குக் கடிதம் எழுதுக.

2. சிற்பங்கள் அமைந்த வேறொரு கோயிலொன்றைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

இலக்கணம் :

பிரதாபன் எப்போதும் தன் விருப்பம் போலவே நடப்பான். (உடன்பாடு)

அன்னை கஸ்தூரிக்கு ஏட்டுப் படிப்பில் நாட்டம் செல்லவில்லை. (எதிர்மறை)

செய்தி நிகழ்வதைக் குறிப்பது உடன்பாடு; நிகழாமையைக் குறிப்பது எதிர்மறை.

முதல் மூன்று பாடங்களிலிருந்து மூம்மூன்று உடன்பாட்டு வாக்கியங்களையும் எதிர்மறை வாக்கியங்களையும் எடுத்து எழுது.

4. 'யானே அரசன், யானே கள்வன்!'

இடம் : பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரண்மனை.

உறுப்பினர் : நெடுஞ்செழியன் அரியாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். கோப்பெருந்தேவி அருகில் வீற்றிருக்கிறாள். வாயிற் காவலனைக் கண்ணகி பார்த்துக் கூறுகின்றாள்.

கண்ணகி : பாண்டிய அரசனின் அரண்மனைக் காவலன் நீ தானா?

காவலன் : ஆம். அம்மையிர், தங்களுக்கு உற்றது என்ன?

கண்ணகி : அரச நீதி தவறிய மன்னனின் வாயிற் காவல, விரைந்தோடி, 'கணவனை இழந்த காரிகையொருத்தி கையிற் சிலம்புடன் நின்னைக் காணக்கடை வாயிலில் காத்திருக்கிறாள்,' என்று உன் மன்னனிடம் சொல். உம், விரைந்து செல்.

காவலன் : நன்று அன்னையே, அங்ஙனமே செல்கின்றேன். அதுகாரும் தாங்கள் ஈண்டே இருக்கலாம்.

(காவலன் அரண்மனைக்குள் சென்று மன்னனை வணங்கிக் கூறுகின்றான்.)

காவலன் :

வாழி எம் கொற்கை வேந்த, வாழி !
தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி !
செழிய வாழி ! தென்னவ, வாழி !
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி !

நமது அரண்மனை வாயிலில் பெண் ஒருத்தி நிற்கின்றாள். அவள் கண்களிற் கனற்பொறி சிந்தக் கொற்றவைபோல் சினம் கொண்டு நிற்கிறாள். அவளைப் பார்ப்பதற்கே மிக்க அச்சம் உண்டாகின்றது. கணவனை இழந்தவளாம்; கையிற் பொற்சிலம்பொன்று காணப்படுகிறது. அவள் கினைக்க காணவேண்டுமென்று கூறுகின்றாள்.

பாண்டியன் : அவளை உள்ளே அழைத்து வருக.

காவலன் : (கடைவாயிலிற் சென்று கண்ணகியைப் பார்த்து) அன்னாய், தாங்கள் எங்கள் அரசரைக் காண ஆணை கிடைத்துவிட்டது. தாங்கள் சென்று மன்னனிடம் உற்றது உரைக்கலாம்.

(கண்ணீர் சொரியக் கண்ணகி சென்று பாண்டியனைக் காண்கிறாள்.)

பாண்டியன் : அம்மையீர், நீர் சொரியும் கண்களுடன் எம் முன் வந்து நிற்கும் நீங்கள் யார்? உங்கட்கு உற்ற இடுக்கண் என்னை?

கண்ணகி : அறிவும் ஆராய்ச்சியும் இல்லாத அரசே, நான் சோழ நாட்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வணிகப் பெருங்குடியிற் பிறந்தவள். ஒரு பறவையின் பொருட்டுத் தன் உடற்றசையை அறிந்து கொடுத்த சிபியும், தாய்ப்பசுவின் துயரங்கண்டு அதன் கன்றைக் கொன்றமைக்காகத் தன் ஒரே மகனைத் தேர்க்காவில் மாய்த்த மனுநீதிச் சோழனும் ஆண்ட பெருமை உடையது எங்கள் நாடு. கோன்முறை கோடாத அவர்களெங்கே! நீ எங்கே!

நீதிநெறி தவறாத அம்மன்னர்களின் நகராகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாசாத்துவான் என்னும் வணிகர் ஒருவர் உண்டு. அவர் மகனாரே என் கணவனாராகிய கோவலன். நாங்கள் இருவரும் சிலம்பை விற்று வாணிபம் செய்வதற்காக மதுரைக்குப் போந்தோம். என் கணவர் சிலம்பை எடுத்துத் தெருவிற் சென்றபோது நின் ஏவலர் அவரைக் கள்வனெனக் கூறிக் கொலை செய்து விட்டனர். அநீதி புரிந்த அரசே, என் பெயர் கண்ணகி என்பது.

பாண்டியன் : பெண் அணங்கே! நின் கணவன் கள்வனே. கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோலாமோ? அஃது அரசு நீதியே யாகும். நீயே யோசித்துப் பார்.

கண்ணகி : மதியிழந்த மன்னா, என் கணவர் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றம் யாது? என் கணவர் சிலம்பைத் திருடியது உண்மைதானா?

பாண்டியன் : ஆம். என் தேவியின் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் அவனேதான். கையுங்களவுமாகப் பிடிப்பட்டவனைக் கொல்லுதல் கொடுங்கோலன்று.

கண்ணகி : நெறிதவறிய வேந்தே. கேள். என் கணவர் கள்வரல்லர். அவர் என் காற்சிலம்புகளில் ஒன்றை எடுத்து விற்கச் சென்றார். மற்றொரு சிலம்பு இதோ என்னிடத்தில் உள்ளது. அவரிடமிருந்து கைப் பற்றிய சிலம்புடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். உண்மை விளங்கும். மேலும், என் சிலம்புக்கு அடையாளமாக அவற்றுள் மாணிக்கப் பரல்களைக் காணலாம்; உடைத்துப் பாருங்கள்.

பாண்டியன் : நன்று. என் தேவியின் காற்சிலம்புகளில் முத்துப்பரல்களே இருக்கும். நின் கணவனிட

மிருந்து கைப்பற்றிய சிலம்பைக் கொண்டு வந்து உண்மையை அறிவோம்.

(கோவலனிடமிருந்து ஏவலர் கவர்ந்து வந்த சிலம்பு கொண்டுவரப்பட்டது.)

பாண்டியன் : அம்மையீர், இதுதான் நின் கணவரிடமிருந்த சிலம்பு. இது நின் கையிலுள்ள சிலம்பின் இணைச் சிலம்பே யாகும்.



கண்ணகி : சிலம்பை இதோ உடைக்கிறேன், என்ன பரல்கள் இருக்கின்றன என்று பாருங்கள்.

(கண்ணகி தன் கைச்சிலம்பை உடைக்கின்றாள். உள்ளிருந்த மாணிக்கப்பரல் அரசன் வாயில் தெறித்தது.)

பாண்டியன் : (பதை பதைத்து) அந்தோ! என் செய்தேன்! ஆராயாமல் அறிவிழந்தேனே! பொன் செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட யானே அரசன்? யானே கள்வன்! மக்களை நீதியுடன் ஆண்ட பாண்டிய மன்னரின் பரம்பரைப் புகழ் என்னால் அழிந்ததே! நான் ஏன் இனி உயிர்வாழ வேண்டும்? என் ஆயுள் இன்றுடன் ஒழிக. ஒழிக என்னுயிர்!

(அரசன் மயங்கிக் கீழே விழுந்து மடிக்கிறான்.)

கோப்பெருந்தேவி : (நடு நடுங்கிக் கண்ணகியைப் பார்த்து) கற்புத் தெய்வமே! கணவரை இழந்த வார்க்கு இனி வேறு ஆறுதல் என்ன இருக்கிறது? என்னுயிர் கொண்டு அவருயிர் தேடுவேன்.

(அரசியும் கண்ணகியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து இறக்கிறாள்.)

பயிற்சி

பொருளறிதல்

ஈண்டு	கோடாத
கொற்கை	கோன்முறை
செழியன்	அணங்கு
பஞ்சவன்	பரல்
கொற்றவை	

விடை கூறுக :

1. கண்ணகி வாயிற் காவலனிடம் என்ன கூறினாள்?
2. காவலன் பாண்டியனிடம் சென்று என்ன தெரிவித்தான்?
3. சோழ நாடு நீதி நிறைந்த நாடு என்பதை விளக்கும் சான்றுகள் யாவை?

4. கண்ணகியும் கோவலனும் ஏன் மதுரைக்குச் சென்றனர்?

5. 'தன் கணவன் கள்வன் அல்லன்' என்பதைக் கண்ணகி எவ்வாறு மெய்ப்பித்தாள்?

6. 'யானோ அரசன்? யானே கள்வன்!'—இதனைக் கூறியவன் யார்? எப்போது? விளக்குக.

7. இப்பாடத்தில் பாண்டியனைக் குறிக்கும் சொற்களை எடுத்து எழுதுக.

கட்டுரை:

1. பாண்டியன் அரண்மனையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணகி நேரில் கூறுவதுபோல் ஒரு கட்டுரை வரைக.

2. சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றைச் சுருக்கி எழுதுக.

3. மனுந்திச் சோழன் நீதியை நிலை நாட்டியது எங்ஙனம்? சுருக்கமாக ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

4. இப்பாடம் உன் வகுப்பில் நடிக்கப்படும்போது நீ யாராக நடிப்பாய்? உன் விடைக்குக் காரணம் கூறுக.

இலக்கணம்:

யானோ அரசன்!—இஃது என்ன வாக்கியம்? பொருள் மாறுபடாமல் இதனைச் செய்தி வாக்கியமாக மாற்றுக்க.

நான் ஏன் இனி உயிர்வாழ வேண்டும்?—இஃது என்ன வாக்கியம்? இதனைப் பொருள் மாறுபடாமல் எதிர்மறைப்படுத்தி எழுதுக.

5. மாடுகளை வளர்த்தல்

நம் நாடு வயல்கள் நிறைந்த வளநாடு. நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள் வயல்கள் செறிந்த கிராமந்தரங்களிலேயே வதிகின்றனர். நம் நாட்டாரின் முக்கியமான தொழில் பயிர்த்தொழில். பயிர்த்தொழிலினால் தான் நமக்கு வேண்டிய உணவை நாம் பெருகிறோம். உழவுத் தொழில் இன்றேல், மக்கள் உயிர் வாழார். இதனாலன்றோ, ஆசிரியர் திருவள்ளுவர்,

“ சுழன்று ஏர்ப்பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை ”

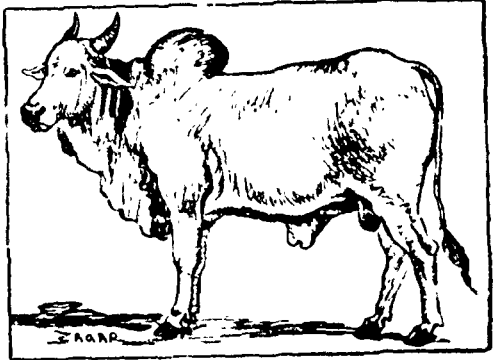
என்று கூறியருளினார்? எனவே. உழுதொழில் புரிவோரே நாட்டு மக்களின் நற்றுணைவராவார்.

வேளாண் மக்களின் சிறந்த துணைவராயிருப்பவை மாடுகள். மாடுகள் மற்றவர்க்குப் பால் தருதல், வண்டி இழுத்தல், பொதி சுமத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றன. மனிதனின் குழந்தைப் பருவத்தும், முதுமைப் பருவத்தும் இன்றியமையாத உணவுப் பொருளாக விளங்குவது பால். பாலைக் கறந்து கொடுக்கும் பசுவை நம் நாட்டினர் “கோமாதா” என்று தாயன்பு காட்டி வளர்ப்பதினின்றே அதன் பெருமையை உணரலாகும். உடல்நலம் குன்றியவருக்கும் பசுவின்பால் உயிர்நாடியாக விளங்குகின்றது. எருதுகள் பாரவண்டிகளை இழுக்கின்றன; நிலத்தை உழுகின்றன; நிலம் வளமுடையதாக வேண்டிய உரத்தையும் தருகின்றன. கால் நடைகள் நமக்குப் பணி செய்து நம்மை உய்விப்பதற்காக வந்த நாற்கால் நண்பர்கள் என்று கூறலாம். நமக்காக உழைத்து நம் உயிரைக் காக்கும் கால் நடைகளை

அன்புடன் காத்து வருதல் நமக்குற்ற கடமையாகும். உழவுத் தொழிலில் தொடக்கத்திலிருந்து எருவிடுதல், நிலம் உழுதல், கபிலை அடித்தல், அறுவடை செய்தல், பீணை அடித்தல் போன்ற எல்லா வினைகட்கும் கால் நடைகளின் உதவி இன்றியமையாததாகும்.

மாடுகளை வளர்த்தல் நம் நாட்டினருக்கு நல்ல வருவாய் அளிக்கும் தொழில்களில் ஒன்றாகும். இதனை உணராதார் இத்தொழிலை மதியாமல், இத்தொழில் புரிவோரையும் இழித்துப் பேசுவது உண்டு. வெளி

நாட்டினரோ கால் நடைப் பண்ணைகளை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தி, நல்ல ஊதியம் பெறுகின்றனர். உலகத்தில் டென்மார்க்கு, ஹாலந்து,

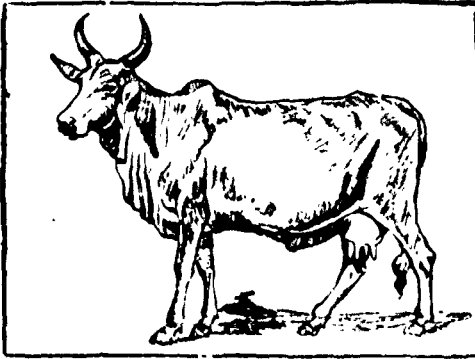


ஓங்கோல் காளை

ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் கால் நடைகள் அதிகம். நம் நாட்டில் காங்கயம், ஓங்கோல், மைசூர், கத்தியவார், பஞ்சாப் முதலிய இடங்களில் உயர்தரமான மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

உலகத்தில் உள்ள கால் நடைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 54 கோடியாகும் அதில் நம் தாய் நாட்டில் உள்ளவை 18 கோடியாகும். எனிப்து நாட்டில் நூறு ஏக்கர் நிலத்துக்கு 25 கால் நடைகளும், டச்சு

நாட்டில் 38 கால் நடைகளும் இருக்க, நம் நாட்டில் மட்டும் 67 கால் நடைகள் உள்ளன. ஏனைய நாடுகளின் தொகையைவிட இத்தொகை மிகப் பெரியதே யாகும். இவ்வளவையும் ஒம்புவதற்குப் போதுமான புற்றரைகளும், உணவுப் பொருள்களும் இன்மையால் அவற்றால் நாம் தக்க பலனை அடைவதில்லை. இக்காலத்தில் நம் நாட்டுக் கால் நடைகளின் நிலைமை இரங்கத் தக்கது. இந் நாட்டில் இருக்கும் கால்நடைகளில் சிறந்தனவாகக் கருதப்படுபவை காங்கயம் மாடுகளே. இவை பார்வைக்குப் பருத்து உயர்ந்திருக்



காங்கயம் பசு.

கும். ஆயினும் கடினமான வேலைகளைச் செய்யா. நல்ல தீனி இன்றேல் இவை விரைவில் உடல் நலம் குன்றி நசித்து விடும். மைசூர் மாடுகளும் காங்கய

மாடுகளும் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோலவே இருக்கும். காங்கயம் பசுக்கள் நிறையப் பால் கொடுப்பவை. ஒங்கோல் மாடுகள் பெரிதும் விவசாயிகளால் வளர்க்கப்படுபவை. அவை தொழில் புரிவதிலும், பால் கொடுப்பதிலும் சிறந்தவை. ஒங்கோல் காளைகள் வலிமை மிக்கவை. அவை பாரமான வண்டிகளையும் கலப்பைகளையும் இழுக்கக் கூடியவை. மேலும்,

புங்கனூர் இனம் என்னும் வேற்று இன மாடுகளும் உண்டு. இவை பயிர் வேலைக்கு மிகவும் பயன்படுபவை. புங்கனூர் மாடுகள் சித்தூர் மாவட்டத்தில் அதிகம். இவை மிகவும் கடினமான வேலைகளைச் செய்வதில்லை. இந்த இனத்து மாடுகள் கவனிப்பாரற்று, எண்ணிக்கையிற் குன்றலாயின. தற்காலத்தே புங்கனூர் இனக் கால்நடைகள் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

மாடு வளர்ப்பவர்கள் கவனிக்கவேண்டியவை பல உண்டு. உணவும் உறையுளும் மக்கள் உயிர் வாழ்க்கைக்கு எத்துணை இன்றியமையாதனவோ, அவ்வளவு மாடுகளுக்கும் அவசியமானவை. மழை, குளிர், வெயில் இவற்றால் மாடுகள் தாக்குறு வண்ணம் இருக்கத்தக்க தொழுவங்கள் வேண்டும். அத் தொழுவங்கள் போதுமான காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் பொருந்தியனவாக இருத்தல் வேண்டும். மாடுகளை நெடுநேரம் ஓர் இடத்தில் பிணித்து வைத்தல் கூடாது. அவற்றைக் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் அவிழ்த்து விட்டு, காலாரமேயும்படி செய்தல் நலம். கிராமங்களில் அங்கங்கே உள்ள புற்றரைகளுக்கு மக்கள் தம் கால்நடைகளை இங்ஙனம் ஓட்டிச் செல்வதுண்டு. மாடுகளைத் தொழுவத்தில் கட்டிவைக்கும் காலங்களில், அவற்றிற்கு உண்ண உணவும், பருக நீரும் போதுமான அளவு அளிக்க வேண்டும். வைக்கோல், புல் இவையே யன்றித் தவிடு, பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு, தானியப் பொட்டுக்கள் முதலியனவும் அவற்றின் சத்துள்ள உணவுப் பொருள்களாம். தொழுவத்தில் ஏற்படும் குப்பை, கூளங்களை நீக்கித் தூய்மையாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ப்சுக்களை வளர்க்கும் பால் விற்பனையாளர் சிலர் கன்றுக்குப் பால்விடாமல் கறந்து பால் விற்பர். இதனினும் கொடுமை வேறுண்டோ? தான் ஈன்ற கன்று பாலின்றி வருந்துதல் கண்டு, தாய்ப்பசு இரங்குமன்றோ? கன்றுக் குட்டியும் நாளடைவில் உடல் உரம் குன்றி மாய்ந்து போகும். கன்றுக் குட்டியைச் சிலர் தம் முடைய அருமைக் குழந்தையைப்போல் சீராட்டி வளர்த்து வருதல் பாராட்டுதற்குரியதாகும். எருதுகளை வளர்க்கும் வண்டிக்காரர் சிலர் அவற்றை ஈவிரக்கமின்றி, எந்நேரமும் வண்டியிற்பூட்டி அல்லற் படுத்துவர். கழுத்து வீக்கம் பெறினும் அவற்றை நுகத்தடியிற்பூட்டித் துன்புறுத்துவர். இந்த அடாத செயல்களை விடுத்து, அன்பு முறையில் மாடுகளை வளர்ப்பதே பண்பும், பயனும் தருவதாகும். மாடுகளுக்கு நோய்கள் ஏற்படின், அவற்றைத் தக்க கால்நடை மருத்துவர்களிடம் காட்டிக் குணப்படுத்த வேண்டும். கரல் நடை மருத்துவத்தின் பொருட்டு, அரசாங்கத்தார் ஆங்காங்கே கால்நடை மருத்துவசாலைகள் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். சில சமயங்களில் மாடுகளுக்குத் தொற்றுவியாதிகள் ஏற்படுவதுண்டு. அவ் வமயங்களில், வியாதியுள்ள மாடுகளைத் தனியான இடத்தில் கட்டிக் கவனிக்க வேண்டும். மற்ற மாடுகளுடன் சேர்ந்து மேய விடுதல் கூடாது.

‘கால் நடைகள் ஒரு நாட்டின் சிறந்த செல்வம்’ என்று நம் பண்டைய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அக்காலத்தே மக்கள் கால்நடைகளைத் தம் உயிரினும் இனியனவாய்க் காத்து வந்தனர். ஓர் அரசன் வேற்றரசனுடன் போர் புரியுமுன் அவனுடைய நாட்டுக் கால்

நடைகளை ஊனம் ஒன்று மின்றிக் கவர்ந்து வருவது அக் கால வழக்கமாக இருந்தது. ஆனிரைகளின் சிறப்பை விளக்கவே கண்ணன் ஆயர்பாடியில் வதிந்தனன் போலும்! அசோகர் தம் ஆட்சியில் கால் நடைகட்டுகளை ஆங்காங்கே மருத்துவசாலைகள் ஏற்படுத்தி இருந்தார். பொங்கல் முதலிய நன்னாட்களில் கால் நடைகளை அலங்கரித்துப் போற்றித் துதிக்கும் வழக்கம் நம்மவரிடையே இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம். அவற்றிற்கென்றே மாட்டுப் பொங்கல் எனத் தனியான திருநாள் கொண்டாடப்படுகிறது. கால் நடைகளின் விருத்திக்காக அரசாங்கத்தாரும், செல்வரும் மனமுவந்து பற்பல இடங்களிலும் மாட்டுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துதல் நலம். மாடு வளர்த்தல் நாடு செழிக்கச் செய்யும் நற்பணிகளில் ஒன்று என்பதை மக்கள் அனைவரும் உணர வேண்டும்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

வதிகின்றனர்	தாக்குறாவண்ணம்
உழந்தும்	அல்லல்
நற்றுணை	நுகத்தடி
உரம்	ஊனம்
ஓம்புவது	ஆனிரை
உறையுள்	

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

நாளடைவில், சீராட்டி, குணப்படுத்த.

விடை தருக :

1. மாடு வளர்த்தல் நம் நாட்டின் முக்கியமான தொழில் ஆவது எப்படி?

2. மாடுகள் நாட்டு மக்களின் நற்றுணைவர் ஆவ் தெப்படி?

3. மக்கள் “கோமாதா” என்று ஏன் பசுவைப் பாராட்டுகின்றனர்?

4. மாடுகளால் மாந்தர்க்கு உண்டாகும் நன்மைகள் யாவை?

5. நம் நாட்டில் எந்த எந்த இடங்களில் உயர்தரமான மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன?

6. மாடு வளர்ப்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டியவைகள் யாவை?

7. சிலர் மாடுகளை எவ்வாறு கொடுமைப் படுத்துகின்றனர்?

8. பண்டைக் காலத்தில் கால்நடைகளை நாட்டின் செல்வமாகப் பாராட்டினார்கள் என்பதற்குச் சான்று ஒன்று தருக.

9. மாட்டுப் பொங்கல் கொண்டாடப் படுவதின் நோக்க மென்ன?

கட்டுரைப் பயிற்சி :

1. கால் நடை வளர்த்தலைப் பற்றிச் சிறு கட்டுரை வரைக.

2. உங்களுக்கு அருகில் உள்ள ஒரு கால்நடை மருத்துவசாலைக்குச் சென்று அங்கு நீ காணும் காட்சிகளைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வரைக.

6. ஒரு விநோத வழக்கு - I

வெனிஸ் என்னும் நகரம் உலகத்தில் வனப்பு வாய்ந்த ஒரு நகரமாகும். அஃது ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் இத்தாலி நாட்டில் உள்ளது. முன்னொரு காலத்தில் அந்நகரில் **அந்தோனியோ** என்னும் செல்வத்திற் சிறந்த சீமான் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பொருள் நிறைந்தவனாக இருந்ததற்கேற்ப அருளும் நிறைந்தவனாக விளங்கினான். இல்லையென்று தன்னை நாடி வந்தவர்க்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் வேண்டிய உதவிகள் புரிந்தான். பொருள் முடையால் தன்னை அண்டிய வறிஞர்கட்கு வட்டியின்றிக் கடன் கொடுத்து உதவினான். அந்தோனியோவின் அருங்குணங்களைக் கண்டு அவனை எல்லோரும் போற்றினர்.

அந்தோனியோவுக்குப் **பஸ்ஸானியோ** என்னும் அருங்குண நண்பனொருவன் இருந்தான். இருவரும் உயிரும் உடலும், நகமும் தசையும்போல் இணைபிரியா நண்பர்களாயிருந்தனர். வாழ்விலும் தாழ்விலும் ஒரு வருக்கொருவர் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். பஸ்ஸானியோ அந்தோனியோவைப் போல் அவ்வளவு செல்வன் அல்லன். ஆகையால் தன் நண்பனுக்குப் பொருள் வேண்டிய காலங்களில் அந்தோனியோ வேண்டிய பொருளுதவி புரிந்து வந்தான்.

இத்தகைய சிறந்த நண்பர்கள் வாழ்ந்த வெனிஸ் நகரில் ஒரு தீயோனும் இருந்தான். அவன் ஷைலக் என்னும் ஒரு கிழ வணிகன். ஷைலக் ஒரு பேராசைக் காரன்; ஏற்றவர்க்கு இம்மியும் ஈயாத உலோபி. தன்னிடம் கடன் பெற்ற ஏழை எளியவர்களிடம் அடியாய

மாக வட்டி வாங்கியும், கடன் செலுத்த முடியாதவரைப் பலவகையில் துன்புறுத்தியும் வந்தான். அந்தோனியோவை விரும்பிப் போற்றிய வெனிஸ் மக்கள் ஷைலக்கைத் தூற்றினர். பெரும்பாலோர் அவனிடம் கடன் வாங்கப் பயந்து அந்தோனியோவை அண்டினர். ஷைலக்கின் கொடுமைகளைக் கவனித்த அந்தோனியோ அவன் பேராசைத் தன்மையை அடிக்கடி கண்டித்து வந்தான். அந்தோனியோவின் புகழ் நாடெங்கும் பரவக்கண்ட ஷைலக் உள்ளத்தில் பொருமை குடிகொண்டது. எனினும் ஷைலக் அதை வெளிக்குக் காட்டாமல் அந்தோனியோவைப் பழிவாங்கத் தக்க சமயம் பார்த்திருந்தான்.

இங்ஙனமிருக்க, அந்தோனியோவின் நண்பனாகிய பஸ்ஸானியோ போர்ஷியா என்னும் ஒரு செல்வக் குமரியை மணக்க விரும்பினான். அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு ஏற்ற செல்வம் தன்னிடமில்லாமையால் அந்தோனியோவின் உதவியை நாடினான். அந்தோனியோவிடம் அவ்வமயத்தில் பொருள் இல்லை. அதற்குக் காரணம் அந்தோனியோவின் கப்பல்கள் சரக்கு ஏற்றி வெளி தேசங்களுக்குச் சென்றிருந்தமையே யாகும். எனினும் அவன் தன் நண்பனுக்கு எப்படியேனும் உதவி செய்தல் வேண்டுமென அவாவினான். அந்தோனியோ பஸ்ஸானியோவைப் பார்த்து, “ஆருயிர் நண்ப, கையில் பொருளில்லாத இச்சமயத்தில் நின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். ஆயினும் உனக்குக் கடன் கொடுப்போர் வேறு எவரேனும் இருப்பின் நீ வேண்டிய தொகையைப் பெற்றுக்கொள். என் கப்பல்கள் ஊருக்

குத் திரும்பி வந்தவுடன் நான் அக்கடனைக் கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்,” என்றான்.

பஸ்ஸானியோ கடன் வாங்க ஷைலக்கிடமே செல்லவேண்டியவனானான்; அந்தோனியோவின் விருப்பத்தை ஷைலக்கிற்குத் தெரிவித்தான். அந்தோனியோவைப் பழிவாங்கத் தக்க சமயம் பார்த்திருந்த ஷைலக்கமிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து அவன் கேட்ட மூவாயிரம் பொன்னைக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டான். வழக்கம் போல் வாங்கும் வட்டி இல்லாமலே கடன் கொடுக்க முன்வந்தான். அவன் அந்தோனியோவை வரவேற்று, “நீ என்னை இகழ்ந்தாலும் நான் உன் நண்பனாகவே இருக்க விரும்புகிறேன். இந்த மூவாயிரம் பொன்னுக்கும் வட்டி வேண்டாம். ஆனால் வேடிக்கையாக நாம் இருவரும் ஒரு பத்திரம் எழுதிக்கொள்வோம். குறித்த காலத்தில் என் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடாவிடின் உன் உடம்பில் எப்பாகத்திலிருந்தாவது ஒரு பவுண்டு தசையை என் விருப்பம்போல் வெட்டி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று உடன்படிக்கை செய்துகொள்வோம்?” என்றான்.

பஸ்ஸானியோ இந்தத் திட்டத்தை வெறுத்து அந்தோனியோவைப் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட வேண்டாமென்று தடுத்தான். அந்தோனியோ விரைவில் தன் வியாபாரக் கப்பல்கள் திரும்பிவிடும் என்று துணிந்து ஷைலக்கின் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டு மூவாயிரம் பொன்னையும் வாங்கிப் பஸ்ஸானியோவுக்குக் கொடுத்தான். பஸ்ஸானியோ நண்பனுக்கு நன்றி கூறிப் போர்ஷியாவைக் காண பெல்மாண்ட் என்னும் ஊருக்குச் சென்றான்.

போர்ஷியாவின் தந்தை இறக்கும் தருவாயில் இருந்தபோது அவள் திருமணத்தைப்பற்றி ஓர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பொன், வெள்ளி, ஈயம் என்னும் தனித்தனி மூன்று உலோகங்களால் ஆன பெட்டிகளில் ஒன்றில் போர்ஷியாவின் படம் இருந்தது. முதல்தடவையாகவே அவளது படம் இருக்கும் பெட்டியைத் தேர்ந்தெடுப்பவர்க்கே அவள் மனைவியாவாள் என்பதே அந்த ஏற்பாடாகும். அதன்படி போர்ஷியாவை மணக்கப் பலர் முன்வந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த இளவரசன். அவன் தங்கப் பெட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அப் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தபோது அதில் ஒரு மனிதனின் மண்டை ஓடு தான் இருந்தது. அத்துடன் 'மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல' என்னும் பழமொழி தீட்டப்பெற்ற ஒலையொன்றும் இருந்தது. அவனுக்குப் பின்னர், ஸ்பெயின் தேசத்து இளவரசன் ஒருவன் வந்தான். அவன் போர்ஷியா தன்னை நிச்சயமாக மணப்பாள் என்று மிகைத்தான். அவன் வெள்ளிப் பெட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அதில் ஒரு மடையனின் தலைப்படத்தையே கண்டான் : நாணத்தால் தலை குனிந்து தன் நாடு சென்றான்.

கடைசியாகவே பஸ்ஸானியோ வந்தான். அவனுடைய அழகிய தோற்றத்தைக் கண்ட போர்ஷியா அவனையே மணக்க விரும்பினாள். தவறான பெட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்தால் என்ன செய்வது என்று அஞ்சினாள். ஆனால் இன்னதுதான் சரியான பெட்டியென்று அவனுக்கு அவள் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. பஸ்ஸானியோ மூன்று பெட்டிகளையும் உற்றுக் கவனித்

தான். 'புறத்தில் பளபளப்பானவை அகத்தில் மங்கியும் இருக்கலாம்' என்று எண்ணி, பஸ்ஸானியோ ஈயப் பெட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அவன் அப்பெட்டியைத் திறந்தான் : அதில் போர்ஷியாவின் உருவப் படத்தைக் கண்டு பேரின்பம் அடைந்தான். போர்ஷியாவும் களிப்படைந்தாள். இருவரும் விரைவில் திருமணம் புரிந்துகொள்ள விரும்பினர்.

பஸ்ஸானியோ பெல்மாண்டில் இன்பமாகக் காலங்கழித்து வரும்போது ஒருநாள் அந்தோனியோவிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதனைப் பிரித்துப் படித்த பஸ்ஸானியோ திடுக்கிட்டு வருந்தினான். அக் கடிதத்தில்



அந்தோனியோவின் கப்பல்கள் புயறகாற்றில் மோதிக் கடலில் மூழ்கிவிட்டன என்றும், குறிப்பிட்ட நாள் தவறி விட்டதால் அந்தோனியோ உயிரை இழக்க நேரிடும்

என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தது. மேலும் ஷைலக்கின். ஒரே மகள் தன் ஆடை ஆபரணங்களுடன் அந்தோனியோவின் நண்பன் ஒருவனை மணக்க விரும்பி அவனுடன் வீட்டை விட்டுத் தப்பி ஓடிவிட்டாள். இந்நிகழ்ச்சி ஷைலக்குக்கு அந்தோனியோவின்மேல் இருந்த ஆத்திரத்தைப் பன்மடங்கு தூண்டிவிட்டது. தான் இறப்பதற்கு முன் பஸ்ஸானியோவை ஒருமுறை பார்க்கவேண்டுமென்று அந்தோனியோ விரும்பினான்.

பயிற்சி

பொருளறிக்க :

வனப்பு	அண்டிய	அவாவினான்
பொருள் முடை	இம்மியும்	நாணம்

விடை கூறுக :

1. அந்தோனியோவின் அருங்குணங்கள் யாவை?
2. ஷைலக் எப்படிப் பட்டவன்?
3. ஷைலக் அந்தோனியோவை வெறுக்கக் காரணம் என்ன?
4. பஸ்ஸானியோ ஏன் அந்தோனியோவிடம் பொருளுதவி விரும்பினான்?
5. அந்தோனியோ பஸ்ஸானியோவுக்கு எவ்வாறு பொருளுதவி செய்தான்?
6. போர்ஷியாவின் மண ஏற்பாடு யாது?

7. ஒரு விநோத வழக்கு-II

‘வினாயாட்டே வினையாயிற்றே,’ என்று வருந்திய பஸ்ஸானியோ எல்லா விவரங்களையும் போர்ஷியாவுக்குத் தெளிவாகக் கூறினான். அதுகேட்ட போர்ஷியா விரைவில் அவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள். அவள் அவனைப் பார்த்து, “தங்கள் நன்மைக்காக உயிரையும் கொடுக்கத் துணிந்த அவ் வுத்தம நண்பனைத் தாங்கள் உடனே சென்று காணவேண்டும்; எவ்வளவு செல்வம் வேண்டுமாயினும் எடுத்துச் சென்று கடன் தொகையை விட இருபது மடங்குத் தொகை வேண்டுமாயினும் தந்து நண்பன் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள்,” என்று கூறி விடையளித்தாள். பஸ்ஸானியோ அவளுக்கு நன்றிகூறி வெனிஸ் நகரத்துக்குப் புறப்பட்டான்.

பஸ்ஸானியோ அந்தோனியோவை நீதிமன்றத்தில் சந்தித்தான். ஷைலக் ஒரு புறத்தில் அந்தோனியோவைப் பழிவாங்கும் துணிவுடன் நின்றகொண்டிருந்தான். அந்தோனியோ மனந்தளராமல் முகம் மலர்ந்து நின்றான். பஸ்ஸானியோ இவ்வளவும் தன்னால் நேர்ந்ததென்று வருத்தத்துடன் நின்றகொண்டிருந்தான். அந்தோனியோ தான் பத்திரத்தின்படியே நடக்க ஒப்புக் கொள்வதாகவும், வெனிஸ் நகர வணிகர் வாக்குத் தவறுபவர் என்னும் இழிசொல் தன்னை அடையலாகா தென்றும் கூறினான். நீதிபதி ஷைலக்கைப் பார்த்துப் பஸ்ஸானியோ தரும் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்தோனியோவை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிடும் படி கேட்டார். அதற்கு ஷைலக், “நீதிபதி அவர்களே,

நான் பத்திரத்தின்படியேதான் நடப்பேன் : அந்தோனியோவை நான் மிகவும் வெறுக்கிறேன்," என்றான்.

பஸ்ஸானியோ : ஷைலக், அப்படியானால் மனிதர்கள் வெறுப்பனவற்றைக் கொல்லத்தான் வேண்டுமா ?

ஷைலக் : சட்டத்தின்படிதான் நான் நடப்பேன். வேறொன்றும் நான் விரும்பேன்.

பஸ்ஸானியோ : ஷைலக், அந்தோனியோ கொடுக்க வேண்டிய பொருளைப்போல் உனக்கு இருமடங்கு பணம் தருவேன். அவரை விட்டு விடு.

ஷைலக் : அறுபதாயிரம் மடங்கு பணம் கொடுத்தாலும் எனக்கு வேண்டாம். எனக்கு வேண்டியது அந்தோனியோவின் உடலிலிருந்து ஒரு பவுண்டு தசையே.

பஸ்ஸானியோ : ஷைலக், நீ ஒரு கல்நெஞ்சன். பிறருக்குக் கருணை காட்ட மறுக்கும் உன்னிடம் பிறர் எவ்வாறு கருணை காட்டுவார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்.

ஷைலக் : ஒருவரிடமும் நான் கருணையை எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் வேண்டுவது ஒரு பவுண்டு தசைதான்.

ஷைலக் ஒரு நீண்ட கத்தியை எடுத்துத் தீட்டிக் கொண்டிருந்தான். நீதிபதிக்கு என்ன தீர்ப்புக் கூறுவதென்று புரியவில்லை. நீதி ஒருபுறமிருக்க ஷைலக்கை மனமிரங்கச் செய்து அந்தோனியோவைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். நீதிபதி எவ்வளவு சொல்லியும் ஷைலக் அதற்கு இணங்கவில்லை.

அச்சமயம் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கறிஞர் வந்து தோன்றினார். அவர் பெல்லாரியோ என்னும் சட்ட

கிபுணரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் கொண்டு வந்திருந்தார். அக் கடிதத்தில் தாம் அந்தோனியோவுக்காக வழக்காட விரும்பியதாகவும், உடல் நலமின்மையால் தனக்குப் பதிலாகப் பெல்தாசர் என்னும் ஓர் இளைஞரை அனுப்பி இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். நீதிபதி அவரை அந்தோனியோவுக்காக வாதிக்க அனுமதித்தார்.

அந்த வழக்கறிஞர் முதலில் அவர்களுடைய பத்திரத்தைப் படித்துப் பார்த்தார். பின்னர் ஷைலக்கைப் பார்த்து, “ஐயா, உம் பத்திரத்தில் கூறியபடியே நடந்து கொள்ள உமக்குச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. எனினும் மனிதனுக்கு மனிதன் இரக்கம் காட்டவேண்டாமா? நாம் நம்மீது இரக்கம் காட்டவேண்டுமென்று தெய்வத்தை வேண்டுகிறோமல்லவா?” என்று நயம் படக் கூறினார். ஷைலக்கின் நெஞ்சம் சிறிதும் இளகவில்லை. பத்திரத்தின்படியே நடக்கவேண்டுமென்றான். அவர், “சரி, இனி வேறு வழியில்லை. பத்திரத்தில் கூறியபடி அந்தோனியோவின் உடம்பிலிருந்து ஷைலக் ஒரு பவுண்டு தசையை வெட்டிக்கொள்வதே நியாயம். அந்தோனியோ, சட்டப்படி உன் மார்பைக் காட்டு,” என்றார். பின்னர் வழக்கறிஞர் அந்தோனியோவைப் பார்த்து, “நீ ஏதாவது பேசவேண்டுமா?” என்றார். அவன் சிறிதும் வருத்தமின்றி அமைதியாக, “ஒன்றுமில்லை,” என்றான். பின் பஸ்ஸானியோவைப் பார்த்து “நீ நலமாய் இரு: உன் துணைவியை நான் வாழ்த்தியதாகத் தெரிவி,” என்றான்.

ஷைலக், வீண பொழுது போகிறதே என்று ஆத்திரப்பட்டான். நீதி மன்றத்தில் ஒரே பரபரப்பு ஏற்பட்டது. என்ன நேருமோ என்று எல்லோரும் திகைத்தனர்.

ஷைலக் நீதிபதியைப் பார்த்து, “நேரமாகிறது, விரைவில் தீர்ப்புக் கூறுங்கள்,” என்று வேண்டினான். அதற்குள் பெல்தாசர் என்னும் அவ் வழக்கறிஞர் ஷைலக்கைப் பார்த்து, “தசையை நிறுக்கத் தராசு கொண்டு வந்திருக்கிறீரா?” என்றார்.

ஷைலக் : இதோ, தராசு சித்தமாக இருக்கிறது.

வழக்கறிஞர் : தசையை அறுக்கும்போது இரத்தம் ஒழுகுமே, அதை நிறுத்த மருத்துவரை அழைத்து வந்திருக்கிறீரா?

ஷைலக் : பத்திரத்தில் அப்படியொன்றும் கூறவில்லை.

வழக்கறிஞர் : சரி, அப்படியானால் அதில் கண்டபடியே தசையை அறுத்துக்கொள்.

ஷைலக் பேரின்பத்துடன் கத்தியைத் தீட்டிக் கொண்டு அந்தோனியோவைத் தன்பக்கம் அழைத்தான். வழக்கறிஞர் சட்டென்று ஷைலக்கை மறித்து, “ஐயா, பத்திரத்தில் குறிப்பிட்டபடி நீர் ஒரு பவுண்டு தசையைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஒரு சொட்டுச் செந்நீரும் சிந்தக்கூடாது. நீர் வெட்டியெடுக்கும் தசை சரியாக ஒரு பவுண்டு இருக்க வேண்டும். சிறிதும் கூடவும் கூடாது; குறையவும் கூடாது. நீர் பத்திரத்தின்படிதான் நடக்க வேண்டும். தவறினால் சட்டம் மீறிய குற்றம் உம்மைச் சாரும். உம்முடைய செல்வமும், வீடும், சொத்தும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்து விடும்,” என்றார்.

இதைக் கேட்டதும் ஷைலக் திடுக்கிட்டான். சபையோர் வழக்கறிஞர் நுண்ணறிவைக் கண்டு பாராட்டி

னர்; அந்தோனியோ உயிர் தப்பினான் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

ஷைலக் ஒன்றும் தோன்றாமல், “நீங்கள் முதலில் கூறியபடி பணம் கொடுங்கள், போதும்,” என்றான். பஸ்ஸானியோவும் பணங் கொடுக்கச் சென்றான். பெல்தாசர் அவனைத் தடுத்து, ஷைலக்கைப் பார்த்து, “நீ பத்திரத்தின்படியே நடந்தாக வேண்டும். பணம் உனக்குத் தரமுடியாது. இவ்வூர் மனிதன் உயிரைக் கொல்ல நீ சதி செய்தாய். ஆகையால் உன் சொத்துக்கள் எல்லாம் நம் நாட்டுச் சட்டப்படி அரசாங்கத்தைச் சேர வேண்டும். உன்னையும் மரணதண்டனை யில்லாமல் விடுதலை செய்வது நீதிபதியின் விருப்பம்,” என்றார்.

நீதிபதி தீர்ப்பு அளித்தார். ஷைலக் சொத்தின் ஒரு பாதி அரசாங்கத்திற்குச் சேர்ந்தது; மற்றொரு பாதி அவன் மகளுக்குச் சேர்ந்தது. ஷைலக் கோபத்துடன் நீதிமன்றத்தை விட்டு வெளியேறினான்.

பின்னர் மாறு வேடம் பூண்டு பெல்தாசராக வந்தவர் போர்ஷியாவே என்பதை அந்தோனியோவும் பஸ்ஸானியோவும் உணர்ந்து பேரானந்தம் கொண்டனர். போர்ஷியாவே தன் உறவினரான ஒரு சட்ட நிபுணரின் ஆலோசனைப்படி அங்ஙனம் செய்தாள் என்பதைக் கேள்வியுற்ற மக்கள் எல்லோரும் போர்ஷியாவின் நுண்ணறிவைப் புகழ்ந்தனர். இச்சமயத்தில் அந்தோனியோ கடலில் மூழ்கிவிட்டனவென்று எண்ணியிருந்த கப்பல்கள் மூன்றும் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தன. எல்லோரும் இன்பக் கடலில் மூழ்கினர்.

பயிற்சி

பொருளறிவு :

இணங்கவில்லை	பரபரப்பு	நுண்ணறிவு
வழக்கறிஞர்	மருத்துவர்	சதி
நிபுணர்		

வாக்கியங்களில் சேர்த்து எழுதுக :

நகமும் தசையும் போல், கண்டித்து, திடுக்கிட்டு, சட்டென்று, வெளியேறினான்.

விடை கூறுக :

1. அந்தோனியோவை விடுவிக்கப் பஸ்ஸானியோ என்ன செய்தான்?
2. போர்ஷியா எவ்வாறு நியாய சபையில் தோன்றினான்?
3. வழக்கில் போர்ஷியா எவ்வாறு ஷைலக்கை வென்றான்?
4. ஷைலக் எவ்வாறு தண்டிக்கப்பட்டான்?

கட்டுரைப் பயிற்சி :

உன்னை அந்தோனியோவாகப் பாவித்து நீ நேரில் கூறுவது போல் இக்கதையை மாற்றி எழுது.

தெரிந்துகொள் :

இக்கதை ஷேக்ஸ்பியர் என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞர் இயற்றிய வெனிஸ் வர்த்தகன் என்னும் கதையின் சுருக்கமாகும்.

8. இதுதான் 'பாங்கு'

மணிவண்ணனுக்குத் தேர்வு முடிந்துவிட்டது. வேனில் விடுமுறை ஆரம்பமாயிற்று. விடுமுறையை உல்லாசமாகக் கழிக்கும் பொருட்டு அவன் சென்னைக்குச் சென்றிருந்தான். சென்னையில்தான் அவன் அண்ணன் உத்தியோகத்தில் இருந்தான்.

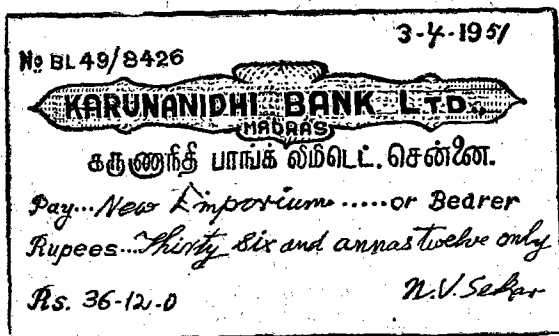
மணிவண்ணனும் அவன் அண்ணனும் ஒரு நாள் கடைவீதிக்குச் சென்றார்கள். மணிவண்ணனுக்காக இரண்டு கோட்டுகளையும் சட்டைத் துணிகளையும் அவன் அண்ணன் வாங்கினான். வாங்கிய பிறகு, கடைக்காரனைப் பார்த்து, “மொத்தம் என்ன விலை ஆயிற்று?” என்று கடைக்காரன் “ரூ.36-11-0 ஆயிற்று என்று கூறி ஒரு பட்டியைக் கொடுத்தான். உடனே மணிவண்ணனின் அண்ணன், தன் கையிலிருந்த நீளமான ஒரு புத்தகத்தை எடுத்தான். அதில் ஒரு தாளில் முதன் முதலில் தேதியையும், அதன் கீழ்க் கடையின் பெயரையும் எழுதினான். பின்னர் தொகையையும் குறிப்பிட்டான் : அடியில் கையெழுத்திட்டான். இறுதியாக அத்தாளைத் தனியாகக் கிழித்துக் கடைக்காரனிடம் கொடுத்தான். பிறகு இருவரும் காரில் ஏறி சென்னைக் காட்சிகளைக் காணச் சென்றனர்.

மணிவண்ணன் : ஏன் அண்ணா, நீங்கள் கடைக்காரனுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் ஏதோ ஒரு காகிதத்தைக் கிழித்துக் கொடுத்துவிட்டு வந்து விட்டீர்கள் ?

அண்ணன் : அது வெறும் காகிதமா? இல்லை, இல்லை. அதைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் உடனே பணம் கிடைத்துவிடும்.

மணி : யாரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பது ?
வீட்டில் அண்ணியிடமா ?

அண்ணன் : அடடே! அது என்ன, ஏதோ ஒரு
சீட்டு என்று நினைத்தாயோ? அது சீட்டு அன்று. அதற்
குத்தான் 'செக்' என்று பெயர்.



மணி : செக்கா? அப்படி என்றால் என்ன
அண்ணா?

அண்ணன் : அந்தத் தானைக் கொண்டு போய்ப்
பாங்கில் கொடுத்தால் உடனே பணம் கிடைக்கும்.
அதையே 'செக்' என்று கூறுவார்கள்.

மணி : பாங்கு என்பது என்ன? அதைப்பற்றிச்
சொல்லுங்கள்.

அண்ணன் : சொல்லுகிறேன். ஆனால் முதலில்
உன்னை ஒரு கேள்வி கேட்கப் போகிறேன். நானும்
உன் அண்ணியும் ஊருக்கு வரும்போது உனக்குப்
பணம் தருகிறோமே, நீ அதை என்ன செய்கிறாய்?

மணி : அதைப் பத்திரமாக அம்மாவிடம் கொடுத்து
வைப்பேன். வேண்டும்போது வாங்கிக் கொள்வேன்,

அண்ணன் : நானும் அப்படித்தான். கிடைக்கும் போது பணத்தை ஓரிடத்தில் கட்டி வைப்பேன். அவ் விடத்திற்குத்தான் பாங்கு என்று பெயர். அது பிறர் குறைந்த வட்டிக்குத் தரும் பணத்தை வாங்கிச் சிறிது உயர்ந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்து உதவும். ஒவ்வொரு பாங்குக்கும் கிளை நிலையங்களும் இருக்கின்றன.

மணி : அப்படியானால் பணக்காரர்களுக்குத் தான் பாங்கு உதவும் போலிருக்கிறது ?

அண்ணன் : அப்படிச் சொல்லி விடாதே. குறைந்த வருவாயுள்ளவர்களும் பணம் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் வருவாயில் சிறிது மீதம் செய்து முதலைத் திரட்டலாம். இம்முறை, சேமிப்புக் கணக்கு (சேவிங்ஸ் பாங்க்) எனப்படும். இதற்கும் வட்டி கிடைக்கும்.



மணி : அண்ணா, அப்படியானால் நீங்கள் வைத்திருக்கும் கணக்குக்கு என்ன பெயர் ?

அண்ணன் : நான் வைத்திருக்கும் கணக்குக்கு நடப்புக் கணக்கு என்று பெயர். சேமிப்புக் கணக்குக்கும் இதற்கும் சில வேற்றுமைகள் உண்டு. நடப்புக் கணக்கில் நான் வைத்துள்ள பணம் வேண்டும் போது வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் சேமிப்புத் தொகையில் ஒரு வாரத்தில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு

மேல் பணம் எடுக்க முடியாது. நடப்புக் கணக்கினால் வியாபாரிகளுக்கு அதிக நன்மை உண்டு. சேமிப்புக் கணக்கினால் வியாபாரிகளுக்குப் பயனில்லை. நடப்புக் கணக்கில் சேமிப்புக் கணக்கைவிட வட்டி மிகவும் குறைவாகவுள்ளது.

மணி : சேமிப்புக் கணக்கில் பணம் போட்டால் எவ்வளவு வட்டி கிடைக்கும்?

அண்ணன் : ரூபா நூற்றுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு வட்டி ரூபா ஒன்றரை அல்லது ரூபா இரண்டு கிடைக்கும்.

மணி : அண்ணா, அதைவிட அதிகமான வட்டி கிடைக்கும் முறை ஒன்றும் இல்லையோ?

அண்ணன் : தவணைக் கணக்கு (Fixed Deposit) என்று ஒரு கணக்கு இருக்கிறது. இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு என்று காலம் குறிப்பிட்டுப் பணத்தைக் கட்டுவதே இம் முறையாகும். இதில் ரூபா நூற்றுக்கு இரண்டே முக்கால் அல்லது மூன்று ரூபா வீதம் வட்டி கிடைக்கும். ஆனால் இரண்டு ஆண்டு மூன்று ஆண்டு என்று நாம் தவணை குறிப்பிட்டுக் கட்டி விட்டால் அதற்கு இடையில் பணம் வாங்க முடியாது. தவணை முடிந்த பிறகுதான் வாங்கலாம்.

மணி : ஆமாம். கையில் இருக்கும் பணத்தை நாம் எதற்காக பாங்கில் போட்டு வைக்கவேண்டும்? அப்புறம் ஏன் செக்கைக் கொடுத்து பணம் வாங்க வேண்டும்?

அண்ணன் : எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் உண்டு. வீட்டில் நாம் பணத்தை வைத்திருக்கும் போது, எவனாவது திருடன் அபகரித்துக் கொண்டு

போய்விட்டால் என்ன செய்வது? நம் பணத்தை நாம் பத்திரமாக வைத்திருப்பதற்குப் பாங்கு பயன்படுகிறது. அன்றியும் நாம் யாருக்காவது பணம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் ஒவ்வொரு நாணயமாக எண்ணிக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. நான் கொடுத்ததைப்போல் 'செக்' கையே கொடுத்து விடலாம்.

மணி : அண்ணா, இப்பொழுது நீங்கள் எந்தக் கணக்கிலிருந்து பெறுவதற்குக் கடைக்காரனிடம் 'செக்' கைக் கொடுத்தீர்கள்?

அண்ணன் : நடப்புக் கணக்கிலிருந்து பெறுவதற்குச் செக்கைக் கொடுத்தேன். நான் வைத்திருப்பது நடப்புக் கணக்குதான்!

மணி : ஆமாம். இந்தப் பணத்தையெல்லாம் பாங்கில் என்ன செய்கிறார்கள்? அப்படியே இரும்புப் பெட்டியில் வைத்துப் பத்திரமாகப் பூட்டி வைக்கிறார்களா?

அண்ணன் : பூட்டி வைத்தால் பணம் செலுத்தியவர்களுக்கு எவ்வாறு வட்டி கொடுப்பது? இலாபம் பெறுவது எப்படி? வியாபாரிகளுக்கும், மற்றும் பணம் தேவையானவர்களுக்கும் பாங்கிலே கடன் கொடுக்கிறார்கள். வீடு, நகை, சாமான்களின்மேல் கடன் கொடுப்பார்கள். அவற்றிற்கு அதிகமாக வட்டி வாங்குவார்கள். மேலும் அயலுருக்கு 'டிராப்ட்'டுகள் (Drafts) கொடுப்பார்கள். அதில் 'கமிஷன்' கிடைக்கும்.

மணி : 'டிராப்ட்டர்'? அப்படியென்றால்.....?

அண்ணன் : திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள ஒருவருக்கு நாம் 500 ரூபா அனுப்பவேண்டுமென்று வைத்

துக் கொள்வோம். இங்குள்ள ஒரு 'பாங்கி'ல் 500 ரூபாயையும் அதற்குரிய கமிஷனையும் கொடுத்தால் திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள அவர்களின் கிளை நிலையத் துக்கு ஒரு 'டிராப்ட்' கொடுப்பார்கள். அதை நாம் அஞ்சலில் அவ்வூருக்கு அனுப்பிவிட்டால் அங்கு அதற்கு உடனே பணம் கிடைக்கும். அதுமட்டுமா? 'பில்' என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?

மணி: அண்ணா, அதையும் விளக்கிக் கூறுங்கள். கேட்கிறேன்.

அண்ணன்: மதுரைக்கு இங்கிருந்து ஒருவர் ஏதோ ஒரு பொருளைப் புகைவண்டியில் அனுப்புகிறார். அனுப்பிவிட்டு, இரசிதையும் பட்டியலையும் பாங்கில் கொடுத்தால், மதுரைக் கிளைக்கு அந்தப் பட்டியலை அவர்கள் அனுப்பிவிடுவார்கள். அங்குள்ளவர் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இரசிதையும் பட்டியலையும் உரியவரிடம் கொடுப்பார்கள். இதற்கும் கமிஷன் உண்டு.

மணி: அண்ணா, பாங்குகளால் நமக்கு வேறு பயனும் உண்டோ?

அண்ணன்: மணி, வெளிநாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்வதற்கும் இந்தப் பாங்குகள் உதவுகின்றன. இப்படிப் பல வழிகளில் நமக்குப் பயன்படுகின்றன. பாங்குகள் இல்லையேல் நம் நாட்டில் இவ்வளவுகூட வியாபாரம் பெருகி இருக்கவே இயலாது.

மணி: ஓகோ! இதுதான் 'பாங்கு' என்பதா? அண்ணா, தங்களால் இன்று பல அருமையான செய்திகளை அறிந்து கொண்டேன்.

பயிற்சி

பொருள் கூறுக :

தேர்வு	இறுதியாக
வேனில் விடுமுறை	அஞ்சல்

விடை கூறுக :

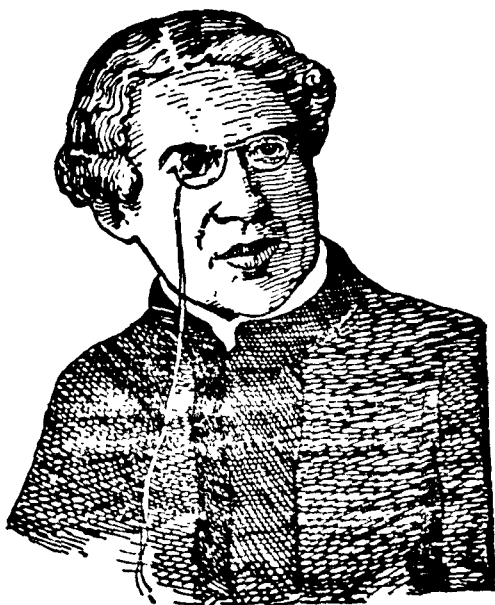
1. மணிவண்ணன் ஏன் சென்னைக்குச் சென்றான் ?
2. செக் என்றால் என்ன ? விளக்கிக் கூறுக.
3. பாங்கு என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி மணிவண்ணனுக்கு அவன் அண்ணன் எங்ஙனம் விளக்கிக் கூறினான் ?
4. 'சேமிப்புக் கணக்கு' என்றால் என்ன ?
5. நடப்புக் கணக்காவது யாது?—இதனால் யாருக்கு நன்மை யதிகம்? எப்படி?
6. தவணைக் கணக்கு என்றால் என்ன ?
7. பாங்குகளால் நாம் அடையும் நன்மைகள் யாவை?

தெரிந்துகொள் :

உன் பெற்றோர் அல்லது உறவினரின் பாங்குக் கணக்கு இருப்பின் அவர்களுடன் ஒரு நாளைக்குப் பாங்குக்குச் சென்று அதன் நடைமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்.

9. சர் ஐகதீச சந்திர போஸ்

முற்காலத்தில் 'மரஞ் செடி கொடிகட்கும் உயி
ருண்டு : அவைகளும் நம்மைப்போலவே இன்ப துன்
பங்களை அனுபவிக்கின்றன' என்னும் உண்மையை
மக்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் அவற்றை உயிரில்



லாப் பொருள்களாகவே எண்ணி வந்தார்கள். இவ்
வுண்மையைத் தகுந்த சோதனைகளின் மூலம் உலகத்
தாருக்கு விளக்கிக் காட்டியவர் சர் ஐகதீச சந்திர
போஸ் என்னும் இந்திய விஞ்ஞானியே யாவார். அவர்

ஓயாது உழைத்துத் தம் அரிய ஆராய்ச்சிகளால் மேலும் பற்பல புதுமைகளைக் கண்டு பிடித்தார்.

இந்திய நாட்டின் தவமணியாய் இலங்கிய சர் ஜகதீச சந்திரபோஸ் வங்காள மாகாணத்தில் **விக்ரம் பூர்** என்னும் சிற்றூரில் 1858-ல் பிறந்தார். அவருடைய தந்தையார் **பகவன் சந்திரபோஸ்** அவ்வூரிலேயே உதவி நீதிபதியாகப் பணியாற்றி வந்தார். அவர் அறிவும், ஆற்றலும், உண்மையும், ஒழுக்கமும் நிறைந்த உத்தமர். தந்தையார் தம் திருமகனாரையும் தம்மைப்போலவே நன்னெறிசளிற் பழக்கிவந்தார். அதனால் ஜகதீசர் இளமையிலேயே அருங்குணங்களனைத்தும் வாய்க்கப்பெற்று எல்லோராலும் பாராட்டப் பெற்றார்.

‘வினையும்பயிர் முனையிலே தெரியும்’ என்னும் பழமொழிக்கணங்க, அவர் சிறுவயதிலிருந்தே எப்பொருளையும் கூர்ந்து பார்த்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் தன்மையுடையவராயிருந்தார். அவர் நாடோறும் தமக்குத் தோன்றும் ஐயப்பாடுகளைத் தம் தந்தையாருக்குக் கூறுவார். அவரிடம் அவ்வையங்களைத் தெளிந்த பின்னரே அவர் படுக்கைக்குச் செல்வது வழக்கம். தம்மைந்தனின் அறிவு நுட்பத்தைக் கண்ட தந்தையார் அவ்வையங்களுக்குப் பொருத்தமான விடைகளை அவர் உளங்கொள்ளுமாறு பொறுமையுடன் சொல்லுவார். ஜகதீசர் இங்ஙனம் அடிக்கடி தந்தையைத் தொந்தரவு செய்வது அவர்தம் பாட்டியாருக்குப் பிடிப்பதில்லை. “கேட்டவை போதுமடா ஜகதீஸ், அப்பா தூங்கட்டும், நீயும் போய்ப் படுத்துக்கொள்,” என்று அவர் அடிக்கடிக் கூறுவார். அதற்கும் ஜகதீசர்

இசையாமல் தந்தையாருக்குத் தொலை விளைப்பின் “என்னடா இது, நீ போய் தூங்கப் போகிறாயா? அடிவாங்கப் போகிறாயா?” என்று மிரட்டுவார். ஆனால் ஜகதீசருக்கோ ஏதேனும் ஐயமிருப்பின் ஒருநாளும் தூக்கம் வருவதில்லை.

அவர் முதலில் தம் ஊரில் இருந்த ஆரம்பப்பள்ளியில் படித்து வந்தார். படிப்படியாய்க் கற்றுக் கல்கத்தாவில் உள்ள செயிண்டு சேவியர் கல்லூரியிற் சேர்ந்து பி. ஏ. பட்டம் பெற்றார். கல்லூரிப் படிப்பில் இயற்கைப் பாடத்தில் நம் ஜகதீசரே முதல் மாணவராக விளங்கினார். அவர் தம் விஞ்ஞானப் புலமையை மேலும் வளர்த்தற் பொருட்டு இங்கிலாந்து சென்று கற்கவிரும்பினார். அவர் தந்தையாரும் அதற்கிசைந்து வேண்டிய பொருளுதவியினை மனமுவந்து செய்தார். ஜகதீசர் இங்கிலாந்து சென்று 1885-இல் பி. எஸ்ஸி. என்னும் பட்டம் பெற்று விஞ்ஞானத்தில் ஒப்புயர்வற்றவராக விளங்கினார். அவர் இங்கிலாந்தில் தம் படிப்பு முடிந்ததும் தாய்நாடு திரும்பினார்.

அக்காலத்தே அரசப் பிரதிநிதியாய் இருந்தவா் ரிப்பன் பிரபு அவர்கள். இங்கிலாந்திலிருந்த தம் பேராசிரியர் பாஸெட் என்பவர் கொடுத்த கடிதத்தினால் ரிப்பன் பிரபுவுக்குப் போஸ் நன்கு அறிமுகமானார். இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பியதும் அவரை ரிப்பன் பிரபு முகம் மலர்ந்து இனிது வரவேற்றார். அவர் உதவியினால் நம் ஜகதீசர் கல்கத்தா மாகாணக் கல்லூரியில் பூதநூற் பேராசிரியரானார். பேராசிரியராக இருந்தபோது அவர் அடிக்கடி இயற்கைத் தத்துவ ஆராய்ச்சிகள் பல புரிந்து தாம் கண்ட உண்மைகளைப்

பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு வந்தார். வரவர அவர் புகழ் உலகின் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் பரவிவிட்டது. இலண்டன் ராயல் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட அவரது கட்டுரையொன்று உலகினர் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அக்கட்டுரை மின்சார அலைகளைப் பற்றியதாகும். வங்காள அரசியலாரும் அவர்தம் பேராற்றலை வியந்து அவருக்கு வருடமொன்றுக்கு ரூபா 2500 உதவி செய்தனர். அவரது ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய பிற உதவிகளையும் செய்தனர். மின்சார அலைகள் நம் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. எனினும் அவை ஒளி அலைகளைப் போலவே எங்கும் நிறைந்துள்ளனவென்பதை அவர் தாமே தயாரித்த நுட்பமான சிறு கருவிகளைக் கொண்டு அனைவருக்கும் புலப்படுத்தினார். அவர் அவ்வுண்மையை 1897-இல் இலண்டன் மாநகரத்தில் அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் பரிசோதனைகளால் விளக்கிக் காட்டினார். அவர்தம் அரிய ஆராய்ச்சித் திறனைக் கண்ட மேனாட்டு அறிஞர்கள் அவரைப் பெரிதும் பாராட்டினர்.

ஐகதீசர்பேரும்புகழும்பெருவகைக்கண்டு அழகக் காறடைந்த சில வெள்ளையர்கள் அவர் கண்ட புதுமைகள் அனைத்தும் முன்னரே தம் நாட்டு விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவென்று பொய்ப்பிரசாரம் புரிந்தனர். அவருடைய கட்டுரைகளும் ராயல் சங்கத்தாரின் பத்திரிகைகளில் வராமல் தடுத்தனர். அத்தகைய துன்பங்கள் நேர்ந்த போதும் போஸ் மனந்தளரவில்லை. மேலும் பற்பல உண்மைகளைக் காண்பதிலேயே அவர் மனம் முனைந்து நின்றது. கம்பிகளின் தொடர்பு இல்லாமல் மின்சார அலைகளைத் தூண்டிப்

பயன் படுத்தும் புதிய முறைகளையும் அவர் கண்டறிந்தார். இவ்வண்மையை, மின்சார அலைகளைக் கம்பிகள் இன்றி மூன்று சுவர்களிடையே செலுத்தி, அங்கிருந்த கனமான பொருளை அப்புறப்படுத்தியும், அதனருகிலிருந்த மின்சார மணியை யடிக்கச் செய்தும், வெடி மருந்துத் திரளைப் பற்றவைத்தும் விளக்கினார். இச்சோதனையை நேரில் கண்ட மேனாட்டு அறிஞர்கள் பெரிதும் வியப்புற்று ஜகதீசரைப் பல படப் பாராட்டினர். ஒருசமயம் அவர் பாரிஸ் நகரில் பேசிய விஞ்ஞான சொற்பொழிவைக் கேட்டு விவேகானந்த அடிகள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

ஜகதீச சந்திர போஸ் தாம் கண்ட உண்மைகள் பலவற்றைப் பற்றி ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றிப் பெரும் புகழ் பெற்றார். அவர்தம் அரிய புலமைக்காக இலண்டன் நகரக் கலா சாலையார் டாக்டர் ஆப் சைன்ஸ் என்னும் பட்டமும், இந்திய அரசியலார் சர் என்னும் பட்டமும், சி. ஐ. இ., சி. எஸ். ஐ., என்ற பட்டங்களும் வழங்கினார்.

ஜகதீசர் கல்கத்தாவில் பெரிய ஆராய்ச்சிக் கூட மொன்றை நிறுவித் தாவரங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பலவற்றைச் செய்துவந்தார். அவர் கண்ட புதுமைகளில் தாவரங்களைப் பற்றியவை மிகவும் சிறப்புடையவை. மெய்வருத்தம் பாராமல் பல்லாண்டுகள் அவ்வாராய்ச்சியில் உழைத்துப் பலரும் வியக்கும் வண்ணம் பல அற்புதமான உண்மைகளை வெளியிட்டார். 'தாவரங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உள்ள நரம்புத் தொடர்பு ஒன்றே; மைமோசா என்னும் மரத்து வாழ்க்கை மனித

வாழ்க்கையை மெய்ப்பித்து விடுகிறது என்னுடைய உண்மையை அவர் வெளியிட்டார். தாவரங்களில் வளர்ச்சியை நிமிடத்துக்கு ஒருமுறை அறிவிக்கக்கூடிய அற்புதமான கருவியொன்றையும் அவர் கண்டு பிடித்தார். தாவரங்களைச் சிறிது துன்புறுத்தினாலும் அடைநம்மைவிடத் துன்பம் அடைகின்றன என்பதை போஸ் ஒரு சிறிய சோதனையால் விளக்கிக் காட்டினார். 'காபேஜ்' என்னும் முட்டைக் கோஸ் இலையைச் சிதைவு கிள்ளி அதனைக் கொதிக்கும் நீரில் இட்டார். அது படும் வேதனையைத் தம் மின்சாரக் கருவிகளின் மூலம் மக்களுக்குக் காட்டினார். கொதிக்கு நீரில் அந்த இலைத்துண்டு அடைந்த வேதனை அறிஞர் பெர்னாட்ஷாவின் மனத்தையும் உருகச் செய்தது. இங்ஙனமே ஜகதீசர் மதுவின் மயக்கத்தால் தாவரங்கள் ஆடும் விதத்தையும், விஷத்தை உண்டாக்க அவை இறந்து போகும் தன்மையையும், அவை மயமைப் போலவே தூங்கும் விதத்தையும் மின்சாரக் கருவிகள் மூலம் காட்டினார். 'ஓரிடத்தில் நோயுற்றிருக்கும் செடிகளுக்கு மயக்க மருந்து கொடுத்து மயக்கமுடைய செய்து அவற்றை வேரோடு பிடுங்கி வேறிடத்தில் நட்டு மயக்க மருந்தை எடுத்துவிட்டால் அவை முன்போலவே செழித்து வளருகின்றன என்பதையும் அவர் மக்களுக்குப் புலப்படுத்தினார். மக்கள் அன்றைக் கண்டு பெரு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார்கள்.

ஜகதீசர் தாம் திரட்டிய முழுச் செல்வத்தை மற்றும் பல பெருஞ் செல்வர்கள் அளித்த நன்கொடைகளுடன் சேர்த்துக் கல்கத்தாவில் ஒரு விஞ்ஞான

ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஏற்படுத்தினார். அங்குத் தாவரங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கென எல்லா வசதிகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவ் வாராய்ச்சி நிலையத்துக்கு நம் நாட்டு மாணவர்களேயன்றி, பிறநாட்டு மாணவர்களும் வந்து புதுமுறை ஆராய்ச்சிகளை உணர்ந்து செல்கின்றனர். ஐகதீசர் 1937-ஆம் ஆண்டில் தம் ஊனுடலை நீத்துப் புகழுடம்பெய்தினார். அவர் ஆற்றிய விஞ்ஞானத் தொண்டினால் நம் இந்திய நாட்டுக்கே ஒரு தனிப் பெருமை உண்டாயிற்று. 'உழைப்பு உயர்வை அளிக்கும்' என்னும் நீதியை நிலைநாட்டிய சர் ஐகதீச சந்திர போஸ் அவர்கள் திருப்புகழ் இவ்வுலகம் உள்ளவரும் நின்று நிலவும் என்பதில் உள்ளவரும் ஐயமில்லை.

பயிற்சி

பொருளறிக்க :

இசைந்து
பிரதிபிதி
புகநூல்

முனைந்து
தொடர்பு
வேதனை

ஊனுடல்
நீத்து

வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

நாடோறும், உளங்கொள்ளுமாறு, படிப்படியாய், ஒப்புயர்வற்ற, மூலமுடுக்குகளெல்லாம், உள்ளவரும், உள்ளவரும்.

விடை கூறுக :

1 ஐகதீசர் தந்தையார்? அவர் தம் மகனைச் சிறுவயதில் எவ்வாறு பழக்கினார்?

2. 'வினையும் பயிர் முனையிலேயே தெரியும்' என்னும் பழமொழிக் கிணங்க ஐகதீசர் இளமையில் எவ்வாறு இருந்தார்?

3. ஐகதீசர் எவ்வாறு கல்வீ பயின்றார்?

4. மின்சார அலைகளைப் பற்றி ஐகதீசர் கண்ட உண்மை யாது?

5. கம்பி இல்லாமல் மின்சார அலைகளைச் செலுத்தும் முறையை அவர் எங்ஙனம் விளக்கிக் காட்டினார்?

6. தாவரங்களைப் பற்றி அவர் கூறிய முடிவு யாது? அதை எங்ஙனம் விளக்கினார்?

இலக்கணம்:

1. இப்பாடத்தில் வந்துள்ள சிற்றூர், போற்றல், பெருஞ் செல்வம், எள்ளளவு, ஐயமில்லை என்னும் சொற்களைப் பிரித்துக் காட்டுக.

2. ஐகதீசர் கல்கத்தாவில் பெரிய ஆராய்ச்சிக் கூடமொன்றை நிறுவித் தாவரங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பலவற்றைச் செய்து வந்தார்.—இவ்வாக்கியத்தை இரண்டு வாக்கியமாகப் பிரித்து எழுதுக.

3. தந்தையார் தம் திருமகனாரையும் தம்மைப் போலவே நன்னெறிகளிற் பழக்கி வந்தார். அதனால் ஐகதீசர் இளமையிலேயே அருங்குணங்களினைத்தும் வாய்க்கப் பெற்றார்.—இவ்விரண்டு வாக்கியங்களை ஒரே வாக்கியமாகச் சேர்த்து எழுதுக.

10. மாண்டவன் மீண்டான்

முன்னொரு காலத்தில் ஒருரில் கண்ணன் என்னும் சிறுவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு இரண்டு மைத்துனர் இருந்தனர். ஒருவர் பெயர் சத்தியநாதன். மற்றொருவர் பெயர் சாமிநாதன். இருவரும் அவ்வூரில் பெயர் பெற்ற நடிகர்கள். அவர்கள் நாடக மேடையில் தோன்றுவார்கள் என்னும் செய்தியறிந்தால் மக்கள் திரள்திரளாகக் கூடிவிடுவர். ஆனால் இவ்விரு நடிகரிடையே மாறாத உட்பகை இருந்தது.

ஒரு சமயம் அவ்வூரில் அரிச்சந்திர நாடகம் நடைபெற்றது. அந்நாடகத்தின் பதினெட்டுக் காண்டங்களும் பதினெட்டு இரவில் நடைபெற்றன. அக் காலத்தில் நாடகம் நடைபெறுவதென்றால் நடிகர்களின் சுற்றத்தினர்கள் மேடையில் வந்து தத்தம் உறவினர் முதல் தடவையாக வேடத்துடன் திரைக்கு வெளியே தோன்றியதும் மாலை, ஆடை, ஆபரணங்கள் முதலிய மரியாதைகள் செய்வதுண்டு. முற்றும் துறந்த முனிவராகத் தோன்றும் விசுவாமித்திர முனிவருக்கு ஒரு கைக்கடியாரம் அன்பளிப்பாகக் கிடைக்கும். அந்தணருக்கு அடிமையான சந்திரமதிக்கு ஒரு தங்கச் சங்கிலி மரியாதையாக வரும். தோட்டிக்கு ஆட்பட்ட அரிச்சந்திரன் கழுத்தில் பட்டாடைகள் தோற்றமளிக்கும். இவற்றைப் பார்க்கப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும்.

ஒருநாள் இரவு அரிச்சந்திர நாடகத்தில் மயான காண்டம் நடைபெற்றது. அன்றைய நாடகத்தில் சத்தியநாதன் அரிச்சந்திரனாகவும், சாமிநாதன் சந்திரமதியாகவும் வேடம் பூண்டனர். இச் செய்தியை அறிந்த

ஊர்மக்கள் எள் விழுவதற்கும் இடமில்லாத வண்ணம் நாடகமேடைக்கருகில் இடம் தேடிக்கொண்டனர்.

கண்ணன் அன்று லோகிதாசனாக நடித்தான். பாவம்! அந்தணர் கட்டளைப்படி தருப்பை கொய்யச் சென்ற லோகிதாசன் அரவந்தீண்டி இறந்தான். அச் செய்தியை உடன்சென்ற அயலகத்துச் சிறுவர்கள் சந்திரமதியிடம் தெரிவித்தார்கள். அத் துன்பச் செய்தியைக் கேட்ட சந்திரமதி இடியுண்ட நாகம்போலத் துடி துடித்தாள். “ஐயிருதிங்கள் அணிவயிற்றில் தாங்கிப் பெற்ற என் அருமைச்செல்வன் மாய்ந்தானோ? அந்தோ! தெய்வமே! இனி என் செய்வேன்?” என்று அரற்றினாள். அயலகத்துப் பிள்ளைகள் கூறிய வழியறிந்து ஆலமர மொன்றை அடைந்தாள். அதனருகே தன் இறந்த மைந்தன் லோகிதாசன் வாடிய கொடிபோல் கிடப்பதைக் கண்ட சந்திரமதி அவனை வாரி அணைத்து ஒவென அலறினாள். இவ் வீடங்களில் சந்திரமதியின் உருக்கமான நடிப்பைக்கண்டு மக்கள் அனைவரும் கண்ணீர் விட்டனர். ‘ஆண்டாண்டுதோறும் அமுது புரண்டாலும் மாண்டவன் மீள்வதில்லை’ எனத் தேறிய சந்திரமதி தன் மைந்தனை அடக்கம் செய்வதற்காக மயானத்துக்குப் புறப்பட்டாள்.

மயானத்தில் அரிச்சந்திரனாகிய சத்தியநாதன் தோட்டி வேடத்தில் தோற்றமளித்தார். அரிச்சந்திரன் வீரபாகு என்னும் தோட்டிக்கு அடிமையாகிச் சுடுகாட்டைக் காவல் புரியும் கடமை உடையவனானான். அன்று சந்திரமதியாக வேடம் தரித்த மைத்துனருக்கு கண்ணனின் அண்ணன் ஒரு தங்க மோதிரத்தைப் பரிசாக அளித்தான். அரிச்சந்திரனாகிய மைத்துனரே முதல்நாள்

இரவு இந்திரனாகவும் வேடம் பூண்டதால் அன்றே அவருக்கு ஒரு தங்க மோதிரம் பரிசாக அளிக்கப்பட்டது. எனவே மயான காண்டத்தில் அரிச்சந்திரனுக்கு மட்டும் மரியாதை செய்யவில்லை. சந்திரமதி மேடையில் தோன்றியதும் தங்கமோதிரம் பெற்றதை அறிந்த அரிச்சந்திரன் வேடத்திலிருந்த சத்தியநாதன் தமக்கும் அன்று ஒரு தங்கமோதிரம் பரிசாகக் கிடைக்குமென்று நினைத்தார். ஆனால் அது கிடைக்காமற் போகவே அவர் பங்காளி மீதிருந்த அழுக்காறு மேலும் வளர்ந்தது.

சந்திரமதி தன் மைந்தன் பிணத்தைச் சுடுகாட்டில் ஒரு மூலையில் கிடத்தி, அங்குமிங்கும் இறைந்து கிடந்த கட்டைகளையும் எரிமுட்டைகளையும் பொறுக்கலானாள். அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியைக் கண்டு, ஆத்திரம் கொண்டு, “காற்பணமும், முழத்துண்டும், வாய்க்கரிசியும் இன்றிப் பிணம் சுடலாகாது. என் தலைவனின் கட்டளை இதுவாகும்,” என்றான். அது கேட்ட சந்திரமதி “அப்பா, நானே திக்கற்ற ஏழை. காற்பணத்துக்கும், முழத்துண்டுக்கும், வாய்க்கரிசிக்கும் நானெங்கே போவேன்? என்மீது இரக்கம் காட்டி இறந்த என் மகனைச் சுடுவதற்கு இசைவு தரவேண்டும். உனக்கு ஆயிரம் புண்ணியம் உண்டு,” என்று இரந்தாள்.

அரிச்சந்திரன் அதற்குச் சிறிதும் இசையவில்லை. சந்திரமதி அரிச்சந்திரனை மீண்டும் மீண்டும் வேண்டிப் பாடிய அழகைப் பாட்டு இராகமாலிகையில் மிக மிக உருக்கமாக இருந்தது. நாடகம் பார்த்த மக்கள் அனைவரும், “நன்று, நன்று,” எனக் கைதட்டிப் பாராட்டினர். இந் நிகழ்ச்சி அரிச்சந்திரனாக வேடம் தரித்த சத்தியநாதனின் அழுக்காற்றைக் கொழுந்துவிட்டு எரி

யச் செய்தது. சந்திரமதி எவ்வளவுதான் வேண்டியும் அரிச்சந்திரன் இம்மியும் ஒப்பவில்லை. முடிவாக அவன் உள்ளத்திலிருந்து எழுந்த ஆத்திரத்தால், தன்னையே மறந்து சந்திரமதியின் தலையில் எட்டி உதைத்தான். “அடிகள்ளி, உன்னிடம் ஒன்றுமில்லை என்று பாசாங்கு செய்கிறாயே! இப்போது உன் மைத்துனன் தந்த மோதிரம் இருக்கிறதே! அதையாவது கொடுக்கக் கூடாதா?” என்று வெடுவெடுப்பாகப் பேசினான். அரிச்சந்திரன் ஒங்கி உதைத்ததின் பயனாகச் சந்திரமதியின் தலைமயிர் கீழே விழுந்தது. அந்த உதை செத்துப்போன லோகிதாசனாக இருந்த கண்ணன் முதுகிலும் பட்டதால் அவன், “ஐயோ! அப்பா! அம்மா!” என்று அலறி எழுந்து உயிருடன் நாடக மேடைக்கு உட்புறம் ஓடிவிட்டான். அரிச்சந்திரனாக நடித்தவரும் சந்திரமதியாக நடித்தவரும் ஆடைகளை இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு மற்போருக்கும் சித்தமாகிவிட்டார்கள்.

திரை விடப்பட்டது. வெளியில் மக்கள் கை தட்டலின் ஒலி வாளைப் பிளந்தது. எல்லோரும் வயிறு குலுங்கச் சிரித்து வீடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். நாடக நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் சில நாட்கள் கழித்துச் சத்திய நாதனும் சாமிநாதனும் உட்பகை நீங்கி அன்புடன் பழகினார்கள். அவர்கள் அளவளாவும் போதெல்லாம் மயான காண்டத்தை எண்ணி எண்ணிச் சிரிப்பார்கள்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

காண்டம்	மயானம்	இசைவு
துறந்த	அகம்	மற்போர்
ஆட்பட்ட	காற்பணம்	

வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக :

ஆட்பட்ட, எள் விழவும் இடமில்லாதபடி, நாளடைவில், இம்மியும், வயிறு குலுங்க.

விடை கூறுக :

1. நாடகத்தில் தோன்றிய நடிகர்களுக்கு அவர்தம் உறவினர் எவ்வாறு மரியாதை செலுத்தினர்?

2. எந்த நிகழ்ச்சிகள் பார்க்கப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும்?

3. மைந்தன் இறந்தது கேட்ட சந்திரமதி யடைந்த துன்பங்கள் யாவை?

4. சத்தியநாதனின் அழுக்காறு கொழுந்து விட்டொரியக் காரணம் என்ன?

5. மாண்ட லோகிதாசன் எவ்வாறு உயிர் பெற்றான்?

6. இக் கதையில் காணப்படும் நகைச்சுவைப் பகுதிகளைக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

1. ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவாரோ?—இதனைச் செய்தி வாக்கியமாக மாற்றி எழுதுக.

2. சந்திரமதி. "அப்பா, நானே திக்கற்ற ஏழைகாற்பணத்துக்கும், முழத்துண்டுக்கும், வாய்க்கரிசிக்கும் நானெங்கே போவேன்?" என்றாள்.—இவ் வாக்கியத்தில் உள்ள மேற்கோள் குறிகளை நீக்கிப் பொருள் மாறாமல் அயல் கூற்றாக மாற்றி எழுதுக.

11. பாலாற்றங் கரையில்

135, பவழக்காரத் தெரு,
சென்னை,
4-11-1953.

அன்புள்ள புகழேந்தி,

வணக்கம். இங்கு யாவரும் நலம். அங்கு எல்லோரும் நலமா?

சென்றவாரம் என் தந்தையும் நானும் பார்த்த ஒரு சிறந்த பள்ளிக்கூடத்தைப்பற்றியும், அதன் நடைமுறைகளைக் குறித்தும் உனக்குக் கடிதம் எழுத விரும்பினேன். அவ் விவரங்களை நீ இதிற் காணலாம்.

என் தந்தையாரிடம் அடிக்கடி ஒரு பெரியவர் வந்து

‘அண்ணா, தங்கள் எங்ஙனமேனும் ஒரு முறை எமது பள்ளியைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று அழைப்பதுண்டு. அவர்தாம் வாலாஜாபாத் இந்துமத பாடசாலைத் தலைவர் திருவாளர் வா. தி. மாசிலாமணி முதலியார் என்று என் தந்தையார் எனக்கு அறி



முகப் படுத்தினார். அவருடைய விருப்பத்திற்கிணங்கி என் தந்தையும் நானும் 5-10-53-ல் வாலாஜாபாத்துக்

குப் புறப்பட்டோம். நாங்கள் இவர்து சென்ற மோட்டார் வண்டி எங்களைப் பள்ளிவாயிலுக்கே நேராகக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது.

பள்ளித் தலைவரும், செயலாளர் திருவாளர் தணிகையரசும் எங்கள் வருகை கண்டு இருகை கூப்பி அகமும் முகமும் மலர்ந்து வரவேற்றனர். விருந்தினர் இல்லத்தில் நாங்கள் தங்கி இருப்பதற்கேற்ற எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இப்பள்ளி ஓர் உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளியே யாயினும் இதன் இருப்பிடமும், நடை முறைகளும் கண்டு வியவாதார் எவருமில்ர். ஆண்டு தோறும் பற்பல கல்வித் துறை அலுவலர்களும், அரசாங்கத் துறையினரும், அமைச்சர்களும் இங்குப் போந்து பள்ளியைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

வாலாஜாபாத் காஞ்சிபுரத்துக்கும் செங்கற்பட்டுக்கும் இடையில் உள்ள ஓர் சிற்றூர். ஊருக்கு அப்பால் ஓடும் பாலாற்றங் கரையில் தான் இப்பள்ளி அமைந்துள்ளது. இயற்கை வளம் செறிந்த இடத்தில் அமைந்திருக்கும் இப்பள்ளி பண்டைக் குருகுலங்களைப் போல் காட்சி அளிக்கிறது. ஆற்றின் கரையோரத்தில் தண்ணீர் சலசல வென்று பளிங்கு போன்று ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கப்பால் பார்வைக்கெட்டிய தூரம் பரவியுள்ள வெண்மணற் பரப்பு கண்ணைக் கவர்கிறது.

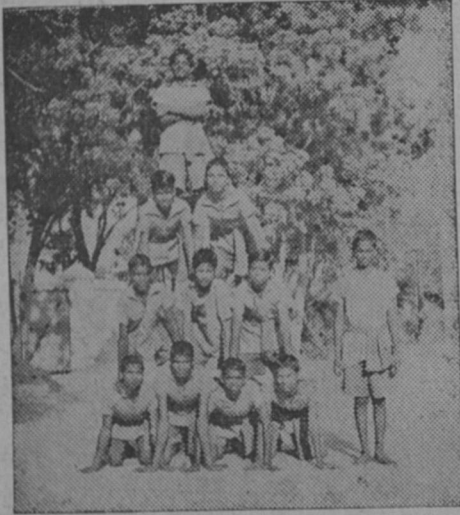
கல்வியை வெறும் ஏட்டுப் படிப்பாகச் செய்து விடாமல் இப்பள்ளியிற் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் பிற்கால வாழ்வில் தாமே வருவாய் தேடிக் கொள்ளும் வண்ணம் தொழிற்கல்வியும் போதிக்கப் படுகிறது. இங்குள்ள விடுதியில் வதியும் நூற்றுக்கணக்கான மாண

வர்கள் சாதிசமய வேறுபாடின்றிக் கலந்து பழகும் பண்பும் சீரியஒழுக்கமும் நிறைந்து விளங்குகிறார்கள். இவர்களனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்போல் ஒன்றுபட்டு வாழும் உயர்பண்பு பாராட்டற்குரிய தன்றோ? இங்கு நெசவுத் தொழில், தச்சுவேலை, கையல் வேலை, பைண்டுவேலை, பாத்திரங்களுக்கு ஈயம் பூசுதல், பொத்தான் செய்தல், விளையாட்டுச் சாமான்கள் செய்தல் போன்ற கைத்தொழில்கள் திறமைவாய்ந்த தொழிலாளியர்களால் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இப்பள்ளியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர் நூல் நிலையத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ்நூல்களும் ஆங்கில நூல்களும் உள்ளன. இவற்றைப் பள்ளிமாணவர்களேயன்றி உள்ளூர்ப் பொதுமக்களும் படித்துப் பயன்பெறுகிறார்கள். மற்றும் வாகீசர் இலவச இதழ்நிலையம் என்னும் படிப்பகமும், மெய்கண்டார் மாணவர் கழகம், சுந்தரநாதர் இசையரங்கு, நாடகமன்றம், வீமன் விளையாட்டு வெற்றிப்படை, சாரணர்குழு, குருநாயர் கூட்டம் என்னும் பல்வகை இயக்கங்களும் இப்பள்ளியில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் எல்லா மாணவர்களும் பங்கு கொண்டு பயன்பெறுகின்றனர்.

மாணவர் விடுதியின் அமைப்பும் நடைமுறைகளும் எங்கள் கருத்தைக் கவர்ந்தன. இவ்விடுதியின் பெயர் வள்ளலார் இல்லம் என்பதாகும். இவ்வில்லத்தில் 550 மாணவர்கட்குமேல் உள்ளனர். மாணவரில்லத்தை எங்களுக்குக் காட்டிய திரு. தணிகையரசர் அதன் ஒருநாள் நிகழ்ச்சியை நன்கு விளக்கிக் கூறினார். மாணவரில்லத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் விடியல் ஐந்து மணிக்கு அன்புமணி

அடிக்கும். அன்புமணி கேட்டதும் அனைவரும் விழித்
தெழுவர் : அப்படியே படுக்கையில் உட்கார்ந்து
கைகளைக் கூப்பிக் கடவுளை எண்ணி ஒரு விண்ணப்பம்
செய்வர் : பின்னர்க் காலைக் கடறாற்றி வந்து, ஆசிரியர்



முன்பு அணி அணியாக அமர்ந்து அன்றாடப் பாடங்
களைப் படித்து ஏழு மணிக்குமேல் இல்லத்துப் பணி
களை இனிதாகச் செய்வர் ; பாலாற்றுக் கால் நீரில் பாங்
குடன் நீராடுவர். அதன் பின் காலை எட்டு மணிக்கு
உணவு கொள்வர் ; காலை மாலை பள்ளிக்குச் சென்று,
இடையில் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பகலுணவு கொள்
வர் ; மாலையில் பள்ளியினின்று திரும்பியதும் சிற்
றண்டி கொண்டு விளையாடுவர் ; ஆறுமணிக்கு எங்கும்
நிறைந்த இறைவனை அன்புடன் வணங்குவர் ; பிறகு
பாடங்களைப் பிழையறப் படித்து, இரவு எட்டு மணிக்கு

உணவு உண்பார். ஒன்பது மணிக்கு அமைதி மணிகேட்கும். உடனே ஆண்டவன் நினைவோடு அன்றாடம் செய்தவற்றை எண்ணிப் பார்த்து, நல்லவற்றிற்காக நன்றி தெரிவித்து, அல்லவற்றிற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு படுத்து உறங்குவார்.

மாணவர் இல்லத்து வேலைகளையெல்லாம் பணியாளர் இன்றி மாணவர்களே செய்யும் திறனைக்கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்பட்டோம். இல்லத்து உண்டி, உறைபுள், கருவூலம், காய்கறித் தோட்டம் இவற்றினதொடர்புள்ள எல்லாப் பணிகளையும் மாணவர்களே தங்களுக்குள் முறையிட்டுக்கொண்டு செய்துகொள்ளுகின்றனர். பயிர்ப் பண்ணையிலிருந்து காய்கறிகளைப் பறித்துக் கொணர்வர் சிலர். அவற்றைச் சமயலுக்குத் தக்கவாறு நறுக்கிக் கொடுப்பார் சிலர்; பாலாற்றின் நீருற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவர் சிலர்; விளக்குகளைத் துடைத்து நெய்யிட்டு வைப்பார் சிலர். சீர்கெட்ட மின் விளக்குகளையும் செப்பம் செய்வார் சிலர். இல்லத்தைப் பரந்த விளக்குமாற்றால் தூய்மை செய்வதும், உணவு பரிமாறிக்கொண்டு உண்பதும், உண்டியின்னர் பாத்திரங்களைத் துலக்கி, அவற்றைப் பாதுகாத்தலும் மாணவர்களே புரியும் பணிகள் என்பதைக் கேட்க நீயும் வியப்புறுவாய் என்று நினைக்கிறேன்! அவ்வப்போது இல்லத்துக்கு வரும் விருந்தினரையும் பெற்றோர்களையும் வரவேற்று, உணவளித்து, வழியனுப்புப் பொறுப்பு மாணவர்களுக்கு உண்டு.

அன்புள்ள நண்ப, தமிழ் நாட்டில் தலைசிறந்த இப்பள்ளியைக் கண்டு களித்து மாலை என் தந்தையும் நானும் ஊர் திரும்பினோம். பள்ளியின் வளர்ச்சியே

தம் வாழ்வின் பயனாகக் கருதும் திரு. வா. தி. மாசிலா மணி முதலியார் அவர்களின் தொண்டும் முயற்சியும், அவருக்கு வலக்கை போன்று இருந்து இல்லத்துப் பணிகளைக் கவனித்து அல்லும் பகலும் உழைக்கும் திரு. தணிகையரசரின் உழைப்பும் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கவையன்றோ? இருவரும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து கல்விப் பணி புரிவார்களாக. நீயும் ஒரு முறை இப்பள்ளியைப் பார்வையிட்டு மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். நீ புறப்படுவதாயிருந்தால் எனக்குத் தெரிவி. நானும் உன்னுடன் மீண்டும் ஒரு முறை வர முயல்வேன்.

இங்ஙனம்,
உன் அன்புள்ள நண்பன்,
த. குருநாதன்.

முகவரி :

த. புகழேந்தி,
33, பெரிய தெரு,
திருவத்திபுரம்.

பயிற்சி

பொருளறிக :

எந்தை	குருகுலம்	கால்
இவர்ந்து	அரங்கு	நெய்
அலுவலர்	மன்றம்	
போந்து	இயக்கம்	

உன் சொந்த வாக்கியங்களிற் சேர்த்து எழுதுக :

அகமும் முகமும், சல சலவென்று, விண்ணப்பம், அணி அணியாய், பிழையற.

விடை கூறுக :

1. இந்துமத பாடசாலை எங்கே உள்ளது? அதன் இருப்பிடம் எவ்வாறு சிறப்புடையது?

2. இப்பள்ளியில் கற்பிக்கப்படும் கைத்தொழில்கள் யாவை?

3. இந்துமத பாடசாலையிற் பயிலும் மாணவர்கள் அடையும் நன்மைகள் யாவை?

4. இப்பாடசாலையின் தொடர்புடைய வேறு உறுப்புகள் யாவை?

5. வள்ளலார் இல்லத்து மாணவர்கள் வாழ்க்கையை எவ்வாறு கழிக்கிறார்கள்?

6. மாணவர் இல்லத்தில் விடியற்காலை ஐந்து மணியி லிருந்து இரவு ஒன்பது மணிவரை நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ச்சியாக எழுதுக.

7. மாணவர்களே தங்களுக்குள் முறையிட்டுப் புரியும் இல்லப் பணிகள் யாவை?

இலக்கணம் :

சொற்களை இடம் விட்டு எழுதித் தகுந்த நிறுத்துக் குறிகளும் இடுக.

1. அந்தோ சந்திரமதி தன் மகன் இறந்து விட்டான் என்று கண்ணீர் விட்டாள்.

2. ஆ ஆ சிறிய பறவை பறக்கிறதே

3. நின் தந்தையார் எங்கே போனார்

4. மாணவர்கள் ஆசிரியரைக் கண்டனர் எழுந்தனர் வணங்கினர்

5. கண்ணன் ஆடியும் பாடியும் ஓடியும் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தான்

கட்டுரைப் பயிற்சி :

1. உன்னையொரு இந்துமத பாடசாலை இல்லத்து மாணவனாக நினைத்து நீ அன்றாடம் புரியம் வேலைகளைக் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

2. உன் பள்ளிக்கும் இந்துமத பாடசாலைக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை எடுத்துக் கூறுக.

12. நல்ல மருத்துவர்

சென்னையில் 'ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி' என்னும் ஒரு பெரிய மருத்துவ விடுதி இருப்பது எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். நமது மாகாணத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய மருத்துவ விடுதி அஃதொன்றேயாகும். புது முறை சிகிச்சைகளால் பற்பல நோய்களையும் தீர்க்கும் கைதேர்ந்த மருத்துவர் பலர் அங்குள்ளனர். அம் மருத்துவ விடுதியின் வாயிற் பக்கத்தில் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் நிற்கும் மருத்துவர் ஒருவரின் சிலையை நீங்கள் காணலாம். அவர் யார் தெரியுமா? அவரே சென்னையில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று மருத்துவத் திலகமாக விளங்கிய **டாக்டர் அரங்காச்சாரி** அவர்கள். 'பிழைக்கமாட்டார்' என்று பிற மருத்துவர்களால் கைவிடப்பட்டுத் தீராப்பிணியால் வருந்திய நோயாளிகள் பலரும் டாக்டர் அரங்காச்சாரி அவர்களின் மருத்துவத்தால் உயிர் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

டாக்டர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள **சருக்கை** என்னும் கிராமத்தில் ஒரு பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் தந்தையார் பெரிய நிலச்சுவான் தாராக இருந்து பீடுடன் வாழ்ந்து வந்தார். அவரைச் சிறுவயதில் சீனிவாசரங்கன் என்று அவருடைய பாட்டனாரின் திருப்பெயரைச் சேர்த்துப் பெயரிட்டழைத்தனர். பின்னர் அவர், தம்பெயரை அரங்காச்சாரி என்றே மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார்.

டாக்டர் அரங்காச்சாரியார் இளமையிலேயே கற்பனவற்றைக் கசடறக் கற்று அறிவுச் செல்வம் நிரம்பப் பெற்றார். அவரது நுண்ணறிவைக் கண்டோர் பிற்காலத்

நில் அவர் ஒரு சிறந்த அறிஞராவார் என்று கூறினர். அவர் படிப்படியாகக் கற்றுத் தேறிக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். அங்கு 'எப். ஏ.' தேர்வில் வெற்றி பெற்றார்.



அவர் உள்ளம் மக்களுக்குச் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்று எண்ணியதால், மருத்துவத்துறையில் தேர்ச்சி பெற விரும்பினார். ஆனால் பெற்

ரோர்கள் அதனை விரும்பவில்லை. அவர்கள் பலவாறு தடுத்தும் அரங்காச்சாரியார் பிடிவாதமாகச் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். அவர் மருத்துவத் தேர்வில் முதல்வராகத் தேறினார். பின்னர் கல்லூரி யுடன் இணைக்கப்பெற்ற மருத்துவ விடுதியில் ஓராண்டு மருத்துவராக அனுபவம் பெற்றார்.

முதன் முதலில் அரங்காச்சாரியார் 1906-ஆம் ஆண்டில் ஐதராபாத்தில் உள்ள மருத்துவ விடுதியில் உதவி மருத்துவராக நியமிக்கப்பட்டார். அக் காலத் திலேயே அவர் மிகவும் தொழில் திறமை உடையவராக விளங்கினார். அதனால் அவருக்கு நல்ல வருவாய் கிடைத்தது. தொடக்கத்திலேயே அவருக்கு ரூ. 400-க்கு மேல் வருவாய் வந்தது. மருத்துவ விடுதியில் தாம் தொழிலாற்றும் நேரம் தவிர மற்ற வேலைகளிலும் அவர் பிணியாளரைத் தம் இல்லத்தில் கவனித்து மருந்தளித்தார். 'ஆபரேஷன்' என்னும் இரணசிகிச்சையில் அவர் ஒப்புயர்வற்றவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று.

ஐதராபாத்தில் பணியாற்றிய அரங்காச்சாரியார் மாயவரத்துக்கு மாற்றப்பட்டார். மாயவரம் மருத்துவ விடுதிக்குச் சென்றதும் தஞ்சை, சிதம்பரம் முதலிய ஊர்களிலிருந்து பிணியாளர் பலர் தம்மூரில் உள்ள மருத்துவ விடுதிக்குச் செல்லாமல் டாக்டர் அரங்காச்சாரி அவர்களையே நாடிவந்தார்கள். விடுதி சிறியதாகையால், சில சமயங்களில் டாக்டர் அவர்களின் வீட்டுத் தாழ்வாரங்களிலும் மருத்துவத்துக்கு வரும் பிணியாளர் படுத்துறங்கினார்கள்.

ஒரு சமயம் அங்குத் தொண்டையில் மீன்முள்

அடைபட்ட செம்படவன் ஒருவன் வந்தான். அஃது அவன் மூச்சுக் குழாயை முடிக்கொண்டதால் மூச்சு விட முடியாமல் துடித்தான். அவன் பரிதாப நிலையைக் கண்ட மருத்துவர் அரங்காச்சாரியார் சிறிதும் தயங்காமல் இரணசிகிச்சைசெய்து அவன் கழுத்தைத் திறந்து மீன்முள்ளை எடுத்து விட்டார். செம்படவன் தன் உயிரைக் காத்த அவரைத் தெய்வமே என்று மதித்து வணங்கிச் சென்றான். மற்றொருவர் தம்தலைமீது மிகக் கனமான பொருளொன்று தாக்கியதால் மண்டை உடைந்து மருத்துவ விடுதியை அடைந்தார். அவருடைய மண்டை ஓடு உடைந்து அதில் ஒரு துண்டு எலும்பு, மூளையிற் புதைந்து கிடந்தது. நுண்ணறிவும் திறமையும் உடையவரே அந்நிலையில் நோயாளனைக் காக்கவல்லவர். டாக்டர் அரங்காச்சாரியார் அத்தகைய அரியசெயலை இரணசிகிச்சை மூலமாகச் செய்து அவரைக் காப்பாற்றியது கண்டு மக்கள் வியந்தனர். அவர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நாகப்பட்டினம், தஞ்சை ஜார் முதலிய ஊர்களுக்கும் மாற்றப்பட்டார். பின்னர் அவருக்குச் சென்னைப் பிரசவ விடுதியின் 'உதவி சர்ஜன்' பதவி கிடைத்தது.

அவர் பணத்திலேயே கருத்தாயிராமல் பிணியாளரைக் குணப்படுத்துவதையே தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். பிணியாளர் தம் உழைப்புக்குக் குறைந்த தொகையையே தரினும் அவர் முகம் வாடியதில்லை. ஏழை எளியவர்பால் அவர் அன்பும் இன்சொல்லும் பூண்டொழுகுவார். சில சமயங்களில் அவர்களிடமிருந்து பணம் வாங்க மறுத்தே அவர்களுக்கு மருத்துவம் செய்தார். காணாடுகாத்தான் என்னு

மூரில் ஓர் ஏழைச் சலவைத் தொழிலாளியின் மனைவிக்கு வயிற்றைக் கீறிக் குழந்தையை எடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனையறிந்த டாக்டர் தம் சொந்தச் செலவில் ஆகாய விமானத்தில் சென்று தகுந்த மருத்துவம் செய்து தாயையும் சேயையும் காப்பாற்றினார்.

நம் டாக்டர் பிணியாளர் கூறும் செய்திகளைப் பொறுமையுடன் செவிமடுத்து அவர்கள் உளங்கொள்ளுமாறு நல்ல முறைகளைக் கூறிக் கொடிய நோய்களையும் விரைவில் போக்குவதில் வல்லவர். தம் நோய்த்துன்பத்தினால் பிணியாளர் தரும் தொல்லைகளை அவர் ஆத்திரப்படாமல் மகிழ்ச்சியுடன் தாங்கிக்கொள்வார். அவர், காலத்தின் அருமையை உணர்ந்து சிறிது நேரத்தையும் வினாக்குவதில்லை. தம்மைப் பார்க்க வரும் பிணியாளர் கூட்டம் பெருகிக்கொண்டே இருந்த மையால் அவர் சரியாகத் தூங்குவதில்லை; உண்பது மில்லை; சொந்த வேலைகளையும் கவனிப்பதில்லை. அழுது கொண்டே தம்மிடம் வந்த பிணியாளர் குணமடைந்து சிரித்துக்கொண்டே செல்லும் காட்சியைக்காண அவர் உள்ளம் புளகமடையும். கடுமையான நோயினால் பிணிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் அழைப்பதற்கு முன்பு தாமே சென்று மருத்துவம் செய்வார்.

நோயினர் எந் நேரத்தில் தம்மை அழைப்பினும் அவர் வருவதற்குச் சித்தமாய் இருப்பார். அவர்களுடைய உள்ளத்தையும் நன்குணர்ந்து அவர்களுடன் வேடிக்கையாகப் பேசுவதில் டாக்டர் சமர்த்தர். நோயாளிகளைப் பார்த்தவுடனே அவர்களுக்கு என்ன

நோய் என்று அறிவதிலும் அவருக்கு நிகரானவர் ஒரு வரும் அக்காலத்தில் இல்லை. பிணியுற்றார் மனங்கோணுமாறு அவர் ஒருபோதும் நடப்பதில்லை. டாக்டர் அவர்களுக்குச் சிறந்த நினைவாற்றலும் உண்டு. அவர் தம்பால் வந்து மருத்துவம் பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் பெயர்களையும், அவர்களின் சுற்றத்தார் பெயர்களையும் உடல் நலக் குறைபாடுகளையும் எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்வார்.

விரைவில் அவர் பிரசவ விடுதியின் தலைமை மருத்துவராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் 'ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி' என்னும் பெரிய மருத்துவ விடுதியின் 'உதவி சர்ஜன்' என்னும் சிறந்த பதவியை அடைந்தார். அங்கிருந்த வெள்ளைக்கார 'சர்ஜன் ஜெனரல்' அவரைத் தலைமை மருத்துவராக்கும் தகுதி இருந்தும் அங்ஙனம் செய்யவில்லை. 1926-ஆம் ஆண்டில் அரங்காச்சாரியார் தம் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டார். நாடெங்கும் அவர் சேவையைப் பற்றிப் புகழாதார் இல்லை.

அவர் 1932-ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்துசென்று அங்குள்ள மருத்துவ விடுதிகளைப் பார்வையிட்டார். அவ்விடத்தில் நடைபெறும் மருத்துவ முறைகளைக் கவனித்துணர்ந்து அங்ஙனமே சென்னை எழும்பூரில் இருந்த தம் சொந்த மருத்துவ விடுதியினை இன்னும் விரிவான முறையில் அமைக்க அவாவினார். அதற்கான பல திட்டங்களையும் அறிஞர் பலரிடமிருந்து அறிந்துவந்தார். ஆனால் அங்ஙனம் திட்டமிட்ட மறு ஆண்டிலேயே நம் டாக்டர் அவர்கள் 'டையாய்டு' சுரத்தால் திடுமென்று காலமானார். டாக்டர் அவர்களின் எதிர்பாராத மறைவு

குறித்து நாட்டு மக்கள் அனைவரும் துன்பக்கடலில் மூழ்கினர். அவருடைய அழியாப் புகழின் சின்னமாகச் சென்னை மக்கள் உருவச்சிலை யொன்றை 'ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி'யின் வாயிலில் நாட்டினர். கவர்ச்சிமிக்க அவர்தம் தோற்றமும் நற் பண்புகளும் ஏனைய மருத்துவர்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

பயிற்சி

பொருளறிக :

மாவட்டம்

கசடற

குறிக்கோள்

பீடு

திகழ்தல்

புளகம்

வாக்கியத்தில் சேர்த்து எழுதுக :

ஈடும் எடுப்புமின்றி, சித்தமாய், கூர்ந்துணர்ந்து, எடுத்துக் காட்டாக, அவாவினார், பற்பல.

விடை கூறுக :

1. டாக்டர் அரங்காச்சாரியார் எங்கே பிறந்தார்? அவர் முதற் பெயர் யாது?

2. மாயவரத்தில் அரங்காச்சாரியார் செய்த அரிய செயல்கள் யாவை?

3. டாக்டர் அவர்கள் ஏழைகளிடம் இரக்கமுள்ளவர் என்பதைக் காட்டும் நிகழ்ச்சி யாது?

4. டாக்டர் அவர்கள் அருங்குணங்களைச் சுருக்கி எழுதுக.

5. அவர் சிறந்த நினைவாற்றல் உடையவர் என்பது எப்படிப் புலனாகும்?

13. நான் சிறுவகை இருந்தபோது

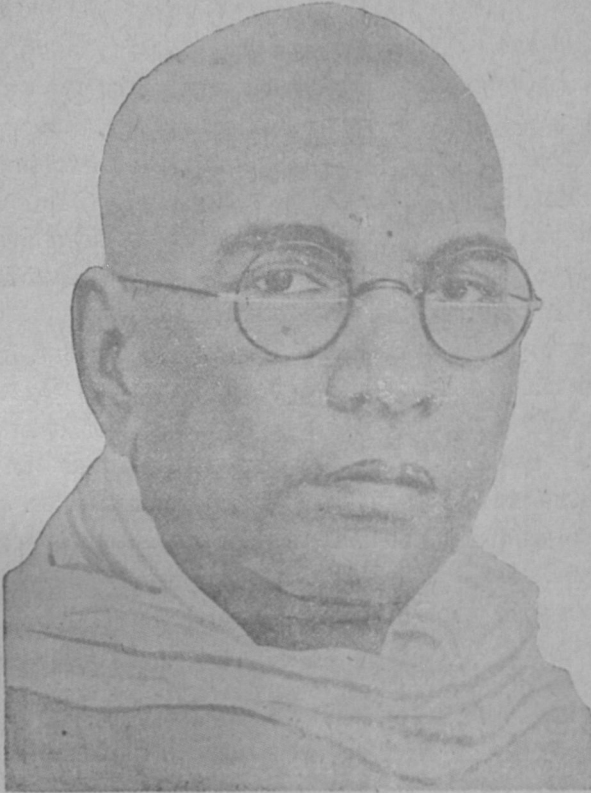
நான் சிறுவகை இருந்தபோது முத்து முதலி தெருக் கோடியிலே ஒரு பள்ளி இருந்தது. அதன் பெயர் 'ஆரியன் பிரைமெரி' பாடசாலை. ஆரியன் பிரைமெரி பாடசாலையில் மூன்றாம் வகுப்பில் யான் வாசித்தபோது பராங்குச நாயுடு என்பவர் அடிக்கடி பள்ளிக்கு வருவர்: வகுப்பு வாரியாகப் பரீட்சை செய்வார்; பரிசளிப்பார்.

ஒருமுறை மூன்றாம் வகுப்பையும், நான்காம் வகுப்பையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒரு கட்டுரைப்பரீட்சை வைத்தார். தென்னை, வாழை, பசு, நாய் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றிக் கட்டுரை வரையுமாறு கேள்வி பிறந்தது.

யான் வாழையை எடுத்துக் கொண்டேன். ஏன்? அந்நாளில் இராயப்பேட்டை வாழைக்குப் பேர் பெற்று விளங்கியது. வாழைச்சூழல் எங்கும் எங்கும் உண்டு. வாழை பயிரிடல், வளர்த்தல், இலை கொய்தல். பட்டை உரித்தல், தண்டுஎடுத்தல். குலைவெட்டல், தாறடுக்கல், பழுக்க வைத்தல், இலை, காய், பழம், பட்டை, நார் முதலியன பயன்படும் விதம் முதலியவற்றை யான் அடிக்கடி பார்ப்பவன்: தோட்டத்தாருடன் பழகுபவன். ஆதலால், யான் வாழையை எடுத்துக் கொண்டேன். அதைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைந்தேன். சோதனையில் என் கட்டுரை முதன்மையாக நின்றது. பரிசில் எனக்கே கிடைத்தது. இராயப்பேட்டை முழுவதும் என் பெயர் பரவியது. என் தகப்பனாருக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டது.

படிப்பைப் பார்க்கினும் கையெழுத்தின் மீது

அதிகம் கருத்துச் செலுத்துபவர் என் தந்தையார். என் கையெழுத்து நன்றாயிராது. என் கையெழுத்தினும் என் தமையனருடையது நன்றாயிருக்கும்.



‘கையெழுத்து அழகில்லாதவன் பரிசில் பெறுவதால் என்ன பயன்?’ என்று தந்தையார் நண்பரிடம் சொல்வார். அச்சொல் என்னை வாட்டும். கையெழுத்

தைப் பண்படுத்த எவ்வளவோ முயன்றேன்; பண்படவே இல்லை. அஃது என் தலையெழுத்துப் போலும்!

ஒருநாள் அறுந்த காற்றாடி ஒன்று காற்றிலே அசைந்து அசைந்து பறந்து வந்தது. இளைஞர் குழாம் அதைத் துரத்துவது போலத் தொடர்ந்தது, அக் காற்றாடி எங்கள் வீட்டுக் கொல்லையிலே உள்ள ஒரு கொன்றை மரத்தில் சிக்கியது. அதை எடுக்கச் சிலர் முயன்றனர்; மரத்தின் மீது ஏறினர் கிளைகள் முறிந்தன. முறிவு கண்டதும், அவர் மேலே ஏறாது திரும்பினர். யான் அதைப் பார்த்த வண்ணமிருந்தேன்.

எல்லாரும் அவ்விடம் விடுத்து அகன்றனர். கீழே தாழப் படர்ந்த கிளைகளைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு மரமேறப் பார்த்தேன். சிறு சிறு கிளைகள் எனக்குத் துணை புரிவதுபோல, அடுக்கடுக்காக என் கைக்கு எட்டுவனவாக இருந்தன. ஒன்றும் முறியவில்லை. யான் குழந்தையா யிருந்தமையால் சிற்றிளங்கிளைகள் என்னை மகிழ்ச்சியோடு தாங்கின போலும்!

யானும் மகிழ்வுடன் தாவித்தாவி ஏறினேன். அலைந்துகொண்டிருந்த காற்றாடி நூல், தானே வலிந்து வந்து என் கையில் தவழ்ந்தது. அதை யான் பற்றுத் தருவாயில், 'அடா,' 'அடா' என்ற குரல் கேட்டது. அஃது அன்னையாருடையது. அக்குரல் கேட்டதும் யான் நூலை விடுத்தேன்; கிளையை விடுத்தேன்; கீழே வீழ்ந்தேன்; அச்சத்தால் ஓடினேன்; ஒரு சிறு குழியில் பதுங்கினேன்; இரத்தப்பெருக்குக் கண்டேன்; ஒன்றும் தெரியவில்லை.

மக்கள் பேசுவது கேட்டது. என் தந்தையார் என்னை எடுத்துத் தோளில் அணைத்தனர். கண் விழித்துப் பார்த்தேன். இரத்த ஆறு ஓடியது. முறிந்திருந்த கிளைகளில் கூர்மையான ஒன்று இடப்பக்க விலா வழியே அக்குளிவிருந்து இடுப்பு வரை நீளமாகக் கீறிக் கிழித்துவிட்டது. பலவிடங்களில் காயம். ஒருவர் தண்ணீர் கொடுத்தார். இளைப்புச் சிறிது நீங்கியது.

தந்தையார் என்னைச் சுமந்து வீட்டுக்குச் சென்று ஒரு பாயில் கிடத்தினார். சூழ்ந்துள்ளவரைப் பார்த்துப் பார்த்து அழுதேன்; தாயார் அழுதார்; தந்தையார் அழுதார்; தமக்கைமார் அழுதார்; தமையனார் அழுதார்; எல்லாரும் அழுதார். திடீரென நாட்டு மருத்துவர் ஒருவர் வந்தார். தோளிவிருந்து இடுப்பு வரைப் பக்கமெல்லாம் பச்சிலை பிழிந்தார். அவ்விலையை அரைத்துப் பூசினார். அதையே காயங்களிளெல்லாம் அப்பினார். ஒரே எரிச்சல்; தாங்கமுடியவில்லை; கதறினேன்; துடித்தேன். மருத்துவரும், எதிர் வீட்டாரும் என் கைகால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டனர்.

என் அன்னையார் காய்ச்சிய பால் சிறிது அளித்தார். எரி படிப்படியே குறைந்தது. யான் உறங்கினேன்; கண் விழித்தேன்; கஞ்சி கொடுப்பட்டது. மீண்டும் மாலையில் மருத்துவர் வந்து சிகிச்சை செய்தார். இரவு சிறுவலி தோன்றிற்று. உறங்குவேன்; விழிப்பேன்; 'அம்மா'-'அப்பா' என்பேன்; உறங்குவேன். எப்படியோ இரவு கழிந்தது. மருத்துவரால் பச்சிலை சிகிச்சையே செய்யப்பட்டது. ஏறக்குறைய பத்து நாளில் குணம் உண்டாயிற்று. காயங்களின் வடுக்கள் படிப்படியே மறைந்தன. ஆனால், இடப்பக்கத்

துக் கீறல் வடுமட்டும் மறையவில்லை. அஃது அப்படியே நிலைத்தது.

பள்ளி நிலையத்திலுள்ள மரங்களில் பிள்ளைகள் சிலர் ஏறுவர்; இறங்குவர். சிலர் சாய்ந்துள்ள கிளைகளைப் பற்றித் தாவித்தாவி ஏறுவர்; இறங்குவர். இது குரங்காட்டம். இவ்வாட்டத்தில் ஒவ்வொரு போது கலப்பேன்.

ஒருநாள் ஒரு கிளையில் யான் தாவியபோது காற்று நன்றாக வீசத் தொடங்கிற்று. எனக்குப் பழைய நினைவு தோன்றிற்று. எது? கொன்றை மர நினைவு! நடுக்க முண்டாயிற்று. எச்சரிக்கையுடன் மெல்ல மெல்ல இறங்கினேன். ஒருபோது சந்திரசேகரன் என்ற தோழர் மரத்தினின்றும் வீழ்ந்தார். அவர்தம் கை முறிந்தது. அன்று முதல் குரங்காட்டம் ஒழிந்தது.

அந்நாளில் நகர முழுவதும் பரவியிருந்த ஆட்டம் 'குடுகுடு'. சென்னைப் பள்ளிகளிலெல்லாம் அஃது ஆடப்படும். பள்ளிதோறும் அவ்வாட்டத்துக்கென்று சங்கம் காணப்பட்டது. ஆனால் சங்கம், பள்ளியதிகாரிகள் பார்வையிலோ அங்கீகாரத்திலோ நடைபெறுவதில்லை; மாணுக்கராலேயே நடத்தப்படும்.

முதல் பாரத்தில் யான் பயின்றுவந்தபோது, 'குடுகுடு சங்கம்' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அச் சங்கம் சில ஆண்டுகள் நல்ல வேலை செய்தது. ஒருபள்ளியின் சங்கத்துக்கும், மற்றொரு பள்ளியின் சங்கத்துக்கும் போட்டிகள் திகழும். வெளிச் சங்கங்களும் போட்டிகளில் சேரும். போட்டிகளில் கட்டுப்பாடு கிடையாது. எங்கள் சங்கம் சென்னையிலே போர் பெற்றவைகளில் ஒன்றாயிற்று.

வெஸ்லி கலாசாலையில் யான் இரண்டாம் பாரத் தில் பயின்று வந்தேன். ஆசிரியர் வேணுகோபாலாச்சாரியார். அப்பொழுது கலாசாலைத் தலைவராயிருந்தவர் ஜே. கூலிங். அவர்கள் இங்கிலாந்து நோக்கினமையால் துணைத் தலைவர் எி. பாலர்ட் தலைவரானார். பாலர்ட் கணித நிபுணர். அவர் தலைவராக வந்ததும் கீழ் வகுப்புக்களிலும் அடிக்கடி கணிதப் பரீட்சை வைப்பார்.

எங்கள் வகுப்பு முறை வந்தது. கேள்விகட் கெல்லாம் யான் விடை எழுதினேன். நூற்றுக்கு நூறு எதிர் பார்த்தேன். திருத்தப்பட்ட விடைத்தாள்கள் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. மார்க்கைப் பார்த்தவுடன் என் முகம் வாடிற்று. அதை ஆசிரியர் கண்டு, 'என்ன? என்று கேட்டனர். 'ஐந்து மார்க்குக்குறைப்பட்டுள்ளன; காரணம் தெரியவில்லை' என்று சொன்னேன். அவர் விடைத் தாள்களை வாங்கிப் பார்த்தார். ஒன்றும்சொல்லவில்லை.

பிற்பகல், தலைவர் வகுப்புக்கு வந்து சில முறைகளை விளக்கினார். முடிவில் அவரை யான் அணுகி, "ஐந்து மார்க்குகளுக்குறைப்பட்டதற்குக்காரணம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்." என்றேன். அவர் தாள்களை வாங்கிப் பார்த்தார். சில இடங்களில் நீலக் கோடுகள் இடப்பட்டிருந்தன. அவைகளைக் காட்டி, 'காரணம் தெரிகிறதா?' என்றார்.

"தெரியவில்லை," என்றேன். "உன்னுடைய எழுத்து வரிகளும் குறிகளும் சிலவிடங்களில் நேராக இல்லை; கோணல் கோணலாக இருக்கின்றன. நீலக்கோடுகள் அவைகளை உணர்த்துவன. அதனால், ஐந்து மார்க்குகள் குறைப்பட்டன. திருத்திக்கொள்," என்று சொன்னார்.

என் முகம் மாறவில்லை. “நீ எல்லார்க்கும் மேலாக மார்க்கு வாங்கி இருக்கிறாயே; அதில் உனக்குத் திருப்தி இல்லையா?” என்று கேட்டார். அக் கேள்வி எனக்குச் சிரிப்பூட்டிற்று. அன்று தொட்டு, பாலர்ட் துரை குறித்த குறைபாடு நிகழாதவாறு காத்துவரலானேன்.

—திரு. வி. க.

பயிற்சி

பொருளறிவு :

குழல்	தாறடுக்கல்	கிடத்தினார்
கொய்தல்	குழாம்	எச்சரிக்கையுடன்

வாக்கியங்களிற் சேர்த்தெழுதுக :

பற்றுக் கோடாக, அடுக்கடுக்காக, தாவித்தாவி, கட்டுப்பாடு, அன்றுதொட்டு, படிப்படியே.

விடை கூறுக :

1. திரு. வி. க. அவர்களின் பெருமைகள் யாவை ?

2. திரு. வி. க. அவர்கள் சிறுவராக இருந்தபோது கட்டுரைப் போட்டியில் பரிசு பெறக் காரணம் என்ன? விளக்குக.

3. 'அஃது என் தலையெழுத்துப் போலும்'. எது? ஏன்?

4. காற்றாடியால் விளைந்த துன்பங்கள் யாவை? அத்துன்பம் எப்படி ஏற்பட்டது?

5. குரங்காட்டம் எவ்வாறு ஒழிந்தது!

6. அக்காலத்தே 'குடு குடு' சங்கம் எவ்வாறு சிறப்புற்றிருந்தது?

7. 'நீ எல்லார்க்கும் மேலாக மார்க்கு வாங்கி இருக்கிறாயே; அதில் உனக்குத் திருப்தி இல்லையா?—இதனைச் சந்தர்ப்பங் கூறி விளக்குக.

இலக்கணம் :

பராங்குச நாயுடு என்பவர் அடிக்கடிப் பள்ளிக்கு வருவர்; பரீட்சை செய்வர்; பரிசளிப்பர். இது தொடர்வாக்கியம்.

பராங்குச நாயுடு என்பவர் அடிக்கடி, பள்ளிக்கு வந்து பரீட்சை செய்து பரிசளிப்பார். இது தனிநிலை வாக்கியம்.

கீழ் வருவனவற்றைத் தொடர் வாக்கியங்களாக மாற்றுக :

1. அக்குரல் கேட்டதும் யான் நூலை விடுத்தேன் ; கிணையை விடுத்தேன் ; கீழே வீழ்ந்தேன் ; அச்சத்தால் ஓடினேன்.

2. யான் சூழ்ந்துள்ளவரைப் பார்த்து அழுதேன் ; தாயார் அழுதார் ; தந்தையார் அழுதார் ; தமக்கைமார் அழுதார் ; தமையனார் அழுதார்.

3. அதை எடுக்கச் சிலர் முயன்றனர் ; மரத்தின்மீது ஏறினர்.

4. கேள்விகட்கெல்லாம் யான் விடையெழுதினேன் ; நூற்றுக்கு நூறு எதிர்பார்த்தேன்.

5. உன்னுடைய எழுத்து வரிகளும், குறிகளும் சில விடங்களில் நேராக இல்லை ; கோணல் கோணலாக இருக்கின்றன.

அருஞ்சொல் அகராதி

அகம் - உள்ளம்
 அஞ்சல் - 'தபால்'
 அணங்கு - தெய்வப்பெண்
 அமையாமல் - நிலலாமல்
 அரங்கு - கூடம்
 அலுவல் - வேலை
 அல்லல் - துன்பம்
 அல்லவை - தீயவை
 அவாவினான் - விரும்பினான்
 அவை - சபை
 ஆட்பட்ட - அடிமையான
 ஆனிரை - பசுக் கூட்டம்
 இசைவு - ஒப்புதல்
 இசைந்து - இணங்கி
 இணங்கல் - இசைதல்
 இயக்கம் - கழகம்
 இவர்ந்து - ஏறி
 இறுதி - முடிவு
 ஈண்டு - இவ்விடத்தில்
 உய்த்துணர - ஆராய்ந்தறிய
 உரம் - எரு, வலிமை
 உலையா - சலியாது
 உழந்து - வருந்தி
 உறுப்பினர் - அங்கத்தினர்
 உறையுள் - வசிக்குமிடம்
 ஊனம் - உறுப்புக் குறைவு

எச்சரிக்கை - முன் குறிப்பு
 எடுத்துக்காட்டு -
 உதாரணம்
 ஒருமித்து - ஒன்றுபட்டு
 ஒம்புதல் - பாதுகாத்தல்
 கசடற - குற்றமற
 கனல் - நெருப்பு
 காண்டம் - பகுதி
 காற்பணம் - கால்வெள்ளி
 கிடத்தினார் - படுக்க
 வைத்தார்
 குழாம் - கூட்டம்
 குறிக்கோள் - நோக்கம்
 கொய்தல் - பறித்தல்
 கொற்றவன் - அரசன்
 கொற்றவை - காளி
 கேடாத - வணையாத
 (தவறாத)
 கோன்முறை - செங்கோல்
 முறை
 சதி - வஞ்சித்தல்
 சார்ந்தவர் - சேர்ந்தவர்
 சான்று - ஆதாரம்
 குழல் - சுற்றுப்புறம்
 செழியன் - பாண்டியன்
 தனை - கட்டு

தாறடுக்கல் - குலைகளை
அடுக்குதல்

திகழ்தல் - விளங்குதல்

துணித்து - அறுத்து

துறந்த - நீங்கிய

நாட்டம் - விருப்பம்

நிபுணர் - அறிஞர்

நீத்து - விலக்கி

பஞ்சவன் - பாண்டியன்

பரிவாரம் - கூட்டம்

பற்றாக்குறை - போதாமை

பிறழவில்லை - மாறுபட

வில்லை

பீடு - பெருமை

புளகம் - பூரிப்பு

புறம்போக்கு - ஊர்ப்

புறத்து விளையா நிலம்

பூத நூல் - நிலம், நீர், தீ

முதலியனவற்றைப் . பற்

றிய விஞ்ஞான நூல்

பெருமிதம் - பெருமையான
தோற்றம்

போந்து - அடைந்து

மதிநுட்பம் - புத்திக்கூர்மை

மயானம் - சுடுகாடு

மருத்துவர் - வைத்தியர்

மன்றம் - சபை

மாடப்புரை - மாடத்தின்

மேலடுக்குகள்

மற்போர் - மல்யுத்தம்

முனைந்து - முற்பட்டு

வதிகின்றனர் - வாழ்கின்ற

னர்

வழக்கறிஞர் - சட்ட நிபுணர்

வனப்பு - அழகு

விசுவாசம் - அன்பு

விரதம் - கொள்கை

விருதுப்பெயர் - சிறப்புப்

பெயர்

வேதனை - துன்பம்

வேனில் விடுமுறை -

கோடை விடுமுறை